

+ kana

kana, -an, -or, -orna, kana,

åskåde.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kana
s.

kana - an

" skinda "

N° 51 b Långaryd, Färs hd

O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rana
sb.

Rana f.

åklåde med svängd fram-
skärm

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

nr. f. 77.

* kane
v.

kåna -ar -a-ad

glida -

Nr 1585 Tolånga, Färsö hd

Ebba Nilsson 1938.

kāna² n k²ānor na

leana s.

ett slags släde²

№ 290.

Lofde²

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kana

K²ana, f. - n, pl. - nor, - na,

1/ kana. gl²itana kade en

k²ana i ¹an. - sl²a k²an,

åka kana; 2/ släde med

2 bänka medar. En släde med

2 sammanhängande k²äcker,

sil. med 4 medar, heter sl²a.

Nr 281. Färs hd

Åsum. F.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kana² n kanor² na kana s.

kana, stärke

№ 289. **FARS**

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925

kana
känna, -an, -ok^{sb.}

släddon med blott en
par medar

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kana
sb.

Kana f.

(lätare) åkläde med
blån etc per medar
och med böjd skärm
fram till

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kaval, s.

Kaväl, -an; -or, -orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Fys. Lund

Kanal

kanal

större (gräst) like

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kanal

kanal

större dike l. möjl. utsträckt
u-fära

ifr. kanalen vid Vombs Hyggård,
som förbinder Bys-sjö med en damm.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

kanal
s.

kanal, -en

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

kanal en - -

Kanal s.

der som ~ en j^h

N° 289.

Kanal
FARS

Lövde

H. Areskoug 1925.

kanel en

kanel b.

kanel

Nr 289.

FARS

^o
J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kanhända

Kanhända

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kanin

kanin, -len, -or

jaga kaninor

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kanna

kän¹pa, -an, -or y.

Bl. a. kaffekanna och
mjölk²kanna för transport
av mjölk till mejeriet.

K. y. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kanna

känna, -an, -or, -orna

Ar. rymdmät för väta varor;
= 2 stop = $2\frac{2}{3}$ l.

Ar. om mjölkkanne ("mjölkflaska")
vari mjölk transporteras till
mejeriet. / rulla ostá ma
kannan på skottekärra forla
ástad mjölkkanne / M. f. 87.
tid mjölkbordet vid landsvägen. Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kana² n kanor² na Kanna s.

Du kan ta kanan² =
frilabellen²

Kanna
(ofta mjölkkanna)

N° 289.

FÄRS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanna
kåna, -an. -or. -orna. kanna;

1) kanna i allm. 2) kanna, gammalt
myndmätt = 2 1/2 liter.

vi möte kåga två kanor vån a
ta iy.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

1. kanna

känpa, -an, -or, -okna

J. ee. kaffekanna, mjölk-
kanna (s. k. mjölkflaska).

J. f. 71.

Lörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

2. Kanna

känja, = or y.

mån för vata varor =

2 stop eller $2\frac{2}{3}$ l.

én ( ): brännvinslåg, som

der. yk. en. k^äna - p^o,

én som der yk, et

n. 7. 71

Sörk stöps på

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1.

kanna

känna, -an, -or, -orna
f.

t. ex. mjölkkanne vari
mjölk försles till mejeriet;
kaffekanna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958. |

2.

kanna

känja, -an, -or

rymdmätt (= 2 stöpar = 2 2/3 l.)

en kana bränvin

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958. }

kannelock

känälüg, n., -ed. pl. =,
-er, kannlock, lock
till en dryckeskanna l.
till en transportkär för
mjölk. Västerås. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

kanon

kanon¹, j. - en, pl. - or,
- na, kanon.

allm. Fs.

Färs hd

N° 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

κανον

κανον - εν - ον - ονα

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanonhäst

kanon¹h²äst, m., -en, pl. -a,
-na, eg. kanonhäst; artilleri-
häst.

Vousjö. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

²
känjer

Leauške osv.

dar ha han ²känjer slät!

N 289. FARS

Lörd H Areskoug 1925. *hauške*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kånje

Kånstke

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kanske

kansje

s. 98

**N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.**

Kanske

kånja

du vå kånja - sòma.

Det var Kanske som-
liga.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

känja

kanste

den känja - tjens -
hd - jöjken den kanske
känns litet gynn.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

känja

kanske

da - gör - da - känja
det gör det kanske

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kant en ² or na kant s.
vi ha ² bara ² höged lid
krip ² orna

№ 289.

kant
FÄRS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant en ² or na

kant s.

kant

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant, -en, -or, ^{kant}-orna

**Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.**

kant;

kant, -' lu s.

- or, - na;

ja slöd me su

kantur;

N° 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

kant;

kant, -'en s.

-or, -na;

kan slå o se ou

kanten;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant, -an, -or, -orna
kant

de treslas öp i k^äntor-
na det fransäs upp i kan-
terna (om ett tyg) K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19 7-33.

II

sta - po - kant
på kant

kant
st^o

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958. |

kant;

kant, -' h r s.

- or, - na;

ta n^u t pu

k^u antorna;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant, lan, or, orna
kant

raga o kantorna
raka de gresten från bak-
trijets innersidor

N. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kant
s

Kant, -en, -or, -orna

Nr 1006 Vomb, Färs hd^{te}

I Ingers 1043

kant;
kant, - kn s.
- or, - na;
han har su^od^o
d^or pu d^ora -
k^ont^on;

- 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

kant

kant, -en -or -orna

pa höj kant

ifra äla vändens kantor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

kant

kant, m., k¹anten,
pl. k²antor, -na, kant.

ga k²ante ned på k¹anten.

k²ummande ligger i den östra
k¹anten av byen.

Nr 281. Färs hd

Torsjö. G.

Per Larsson 1898.

Lama form

kant en² or na kant s.
(kant)

va ad nte betor¹
o stela nom po
kant fost.²

äv. kant (i s. delen).

M 287.

FARS

kant

Frenninge

H. Areskoug 1924.

kant
s.

kant, -en, -or, -orna

dä tå' di ifrå åla
kantor ta hånby

nåml. till marknaden

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

kant
s.

kant, -en

de va liasom va jæred ela
kântan.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

kant
s.

kant, -en

i kanten

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

kanta
vb.

Ref. kanta, se
vara högfärdig

... när de kanta, se
lita när de voro en
smula högfärdiga

K. f. 71

Lörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kanta
vb.
Ref. kanta, se =
vara hög-färdig

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kanta sig

kanta si

= sträcka på sig

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

k[?]
anth[?]
ona

kantluggen

kantluggna

k[?]
anth[?]
ona f[?]ya d[?]i b[?]
(d.v.s. brädena).

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

kanti, kantat, kantia, kantij.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kantor
Kantor; pl. 1-ra m.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kantor

kantor m.

kantor, -en M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kantj⁷ära

Kantikära

Kantskära; Kantsägn bräder

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

kaolinfabrik
s.

kaolinfabrik (genus ?)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

kapitulation?

Kaplason^t, m., -en,
pl. obrukt., utr. för värf-
ningstid, tjensttid; äfven
strafftid.

den, som stak ijäl Marten-
tröls son, han je saks ar,
men i ar ha han sodded ied
sin Kaplason^t. Vallsjö. Fs.

N 281

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kappa

käpa f. -an -or -orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappa

s.

käpa -an -or -orna

kappe, rymdmätt och måttkärl

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käpa² n käpor² na kappa² s.

za möte² b² dom² om²
et par käpor²

kappa (5 l)

N 289.

FARS

L. Arum^o

Hugo Areskoug 1925.

kappa
kåpa, f. - n, pl. - por, - na,
kappa (klädesplagg).

Åsum, Vassjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappa

käffa, -an

(plagg)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

2. kappa

käppa; pl. -or

kappe

Rymdmätt = 5 l.

säkstan käpor

N. f. 7 Mr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kappa

kappa, -an, -or f.

(plagg)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

x kappas;

käpas dep.

springa i kapp, tävla;

ska vi käpas;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappdörr

ob. pl. kappdörrar(r)

dörrar till den öppna skorstenen

(enl brev från Gunnar Persson, Dala,

78-01-12

Ol

Nr 11905 Långaröd, Färs hd
Gunnar Persson 1978 Exc

kappe

käpa, -an, -or f.

mån för torra vevor

(= 5 l)

en kapa sé (séd)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1937-53.

kappe

käpa, j. - n, pl. - por,
- na, kappe, måtkärl.

Åsum, Vallsjö. ~~F.~~

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kappgardin

pl. käppgardinor, -na

Korta gardiner som hänga på tvären.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

kaplant

kapulā¹_n, n. i - hd, pl. =,
- en, kaplant. Allm. Fs.

dar va fyve kapulā¹_n i var
plan. Branstad. Fs.

Färs hd

N 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapprock

käpr¹ak, m., - en, pl. - a,
- na, kapprock, manskappa
med kapuschong och slag.

käpr¹aken va frö²sen, sa han
sto, nar ja slä²de' nam.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappsäck
kaps¹seff^o, m., -ff^{en}, pl.-ff^a,
-na, kaps²säck.

Allm. Fs.

di² k¹älar den k¹äran för
kaps¹seff^{en}. Fränninge.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kappsäck

käpsäck, m. -en -a -ana.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kappris

i käpris, ad.

Kapitals

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappris

kåpevis, n., oböjl., förek.
i utr. i kåpevis, kapptals.
Asum, Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kapten

kaptin' - an, - or, - orna. kapten

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaptens-son
kaptinason, -bu. kaptens-son

han va en kaptinason ifra
toedra (naml. kontor Gungman)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Kaputt
v.

kaputa -ar -a -ad

utt. för döda.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

kaputta
kap¹u¹ta (-ar, -a, -ad, -ad, -af
tr., utr. för döda.

allm. Fs.

Färs hd

N 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kar

kar, m., k¹ared, pl. =, k¹aren,
kar, k²arl.

N¹ar en ha k¹ar, sam h¹oror t¹
sa kan en k²oga b²ude m²ad
o had en vil p¹'d. Vollsjo. F.

Färs hd

N¹ 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kar ed ~ en

kar s.

toa² kar (= diska)

kar

№ 290.

Tofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kar, 'ed, =, 'en kar

Av. balja; kär
du fortinte kar de förtämnade
kär (kopparkerns o.d.) /

der va en stavor u
hülad, so värad kona

lusa, när u at kar
(Ye närmare u. staver)

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

kar, 'ad, =, kar
'en

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

J. ex. om bryggskar; kar öf-
korn, som skall mättas, först
genomdränkes med vatten.

de (d: mätt kornet) ~~l~~^{er}
2. kared först o
vanrända

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

Kar

de hade ett stort
kar de lå tvätan i
de hade ett stort kar, som
de lade tvätan i

M. f. 71

Är om tallriker, fat, keramik
och annat husgeråd, som an-
vändes vid matlagning och

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug, 1958-59:

under måltiderna :

... en håla, som de
välde käran på en
 hylla (i köket) som de "välde"
 de "kären på", dvs. där tall-
 rinken etc. ställdes ut förka,
 sedan de diskats.

K. f. 72.

toa. kär (tvätta kär)

'diska kär' K. f. 72. Tolunga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kar

kar; pl. = , -en

diska, kären

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

kär
s.

kär, $\frac{1}{2}$ ad. pl. =, $\frac{1}{2}$ an

kär. kär; i pl. ofta = poulän, seväis

syka kär.

se se va di rēda om kärän för.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

k⁷är⁷ed

kar
s.

karit, bajan

v²us²kan r⁷enda i k⁷är⁷ed

Långaröds sn. Färs hd.

N° 530.

Nils Nilsson

kar, -ad, =, -an kar
bykkar,
tvån balja, byggskar ;
År. 'servis' (tallrikar, fat,
kastor o. d.), do° trol.
mest ; pl. (koll.).

H. f. 71 toa (tveita), kar
diska servisen (tall-
Loide rikar, fat o. d.). Fair W.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kar, -ad, =

kar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

* karakyll

s.

karakölljen.

diskhylla, hylla i köket i när-
heten av vasken. Där det diskade porcelinet
sattes.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

* Karaklut

Karaklud. -en
disktrasa.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

karaktärlänga

kalatörslänga, f. - n,
pl. - nor, - na, manbygg-
nad, Karaktärsbyggnad,
Corps-de-logis.

Västerstad. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karaktärslänga
kaltörslöpa norra

boningshus på större
gård.

corps de logi

Nr 287.

FARS

Trenninge

karameller

karamélör pl.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

karamélör pl.

Karameller

K. f. 71.

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Karbunkel

Karbökkel

anv. i bet. "böld"

Nr 1585 Tolanga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

1. karda

karda, -an, -or sb.
f.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kärda² n kärdo²r na kärda s.

kärda

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärda, -an f. 1. kärda
sb.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kärda, =

2. kärda
vb.

(kärda ull)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kärda, =

kärda ull

2. kärda
vb.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kärda, -an. -or. -orna, kärda

säl^lmä^gare di n^yttar mö^d me
kärder.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karda² ~ ~ d² learda v.

~ to

N° 289.

Karda
FÄRS

^o
J. Arvid

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärda
s.
kärda, j., - n, pl. - dor, - na,
kärda.

Kärda²orna e rent äpsledna¹.
Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
kärda n or na kärda s.

№ 287.

FARS

kärda

Prenumerant

kärda
v.

²
kärda (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., kärda.

Vousjö. Fs.

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Kärda

Pass. inf. kärda

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1. karda
kärda, -an, -or^{sb.} f.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

2. Rårda
vb.

Rårda, =

karða ull

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
n. H. Areskoug. 1957-58.

Kardegille

Kardegille n.

Kallas (traktering) i sam-
band med ullkardningen
(om vintern)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19 ..

Kardennubb

kàrdanòb; pl. ì - - ì a

litet sòm

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 17, 7-33.

kändnubb.

kändn**ö**b, m. -a.

ett slags små spik.

di skole fjöba en sats röv**i**n, a di
skole lägga k**ä**ndn**ö**ba på d**e**d, a
di skole r**ü**sta.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

kardnubb

kårdenöb, m., -en, pl. -ba,
-na, kardnubb, nubb
af minsta sort, sådan som
användes af Kardmakare.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

kardtinne

kårdetiz, m., -en, pl. -a,
-na, kardtinne, liten böjd,
fin stålträssten i en karda.

Vouso⁴. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

karēt

karēt - en

nū āgor vi i karēt te fjönffan

r 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Karahül, - - - an Karhylla

hylla för tador kar, fat,
keruvar o. d. i köket

K. f. 72.

fr vidare n. hylla.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²korakhud en ²a na harkelut s.

²a hade di ²o
²toeta karen pena ²ml

diskbrasa

N° 289.

FARS

^o
S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karblut

karakluid, - - - en
disktrasa

K. f. 72

Jfr *karlase

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kärakluid, - karklut
- - - er
disktrasa

K. f. 77

Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kar

m.

Karl

Kärana best. pl.

våra en Kärana värre
än karlarna / en göra
llor kär en djärligt elek man.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

karl;
kar, - en s.
- a, - na;
de vä en veyor
kar;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karl

kärana (best. pl.)

n. f. 82

Vänstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kar, -en, -a, -ans m.
kärä

kärana N. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Karl

Kar

m.

en rimsk kar en karl
som är effektiv i arbetet

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

kar l² en ~ a na

karl s.

karl

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karl

kärana best.
pl.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

Karl

kära pl.

21. 1. 71

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Lovde

II

karl

kåren best. sg.

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kar, k⁷aren, karana Karl

Karl

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karl
,.

en rat grävor, ögon kar.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

kar² en² a² na

karl p.

²ä²le² v²ä²re k²ä²ra h²a
¹sö²na h²ö²ror.

N° 287.

Freminge

FARS

karl

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Aresk 000 1924.

karl

kar, m., k¹aren, pl. k²ara,
-na, karl.

In k²are av kar, en k⁴arn-
karl. Fr⁴anninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karl;
kar, -'en s.
-a, -na;
dar jef flēa
kåsa o grūva;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Karl

kar; pl. = a m.

kar

sn. f. 77.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

karl
s.

kar, 'en. -a, -ana

vand. = mansperson.

karana a feuntimorna

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingörs 1957.

karl

kar -en, kära, -ana

vi va tré kära

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

karl

s. 91

kär

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karl. II.

fr̄uentuimor klada se te
k̄ara a k̄ara te fr̄uentuimor.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kar. -en. kära. -ana, karl,
mansperson.

1. en snel a g ä h l i k ä r.

2. när vi va s ä g k a d a, so va vi
g u i t a n k ä r a v g ä r e n (näml. H y g ä n d).

3. d e r h a d e v ä r k ä r s i n d a m
(näml. ut d a n s e n : d a m, l i n e r o r t).

№ 1006.

Vomb

I. Ingers 1930.

Färs

karl;

kär, - lru s.

- a, - na;

de, e lru fläsed

rou kär;

@ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Rödlinge

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karl

kar, -en

de va son nēdi, snēl kār

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

karl
s.

kar. M. - a

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp, Färs hd
Ingemar Ingers, 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karl
s.

best. f. M. karana
manfolken

ja ska nok ta mad ta
karana sin.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

*karlase
k^àraläsa; pl. - - - a

disktrasa

ff. karklut

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

²
k̄aralash n

* karlase s.

diskrasa

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x karlatamp

käratämp, -en
ling karl.

ja bor en i st^uan, men den
bor en käratämp på g^övelen

(Svar även g^umme i Växsted på
frågan om hon bodde ensam i huset)

1.1. 285:5 Växsted, Fais kd.

Karlavís

pa karavís, av.

pa Karlmanén.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
karavuren

karlavulen

karlavulen

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug. 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
karavend

^x karlavänd ad:

han e so ~ to ²nta
va ²lbr.

karlavulen

№ 289.

FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
käravend

* käravänd

ja de fruntumored hön e do so
~.

kärlavulen

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* karaklut

karaklud

disktrasa.

Nr 3321 Fränninge, Färs bd

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Karaklut

karaklud

disktrass.

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

¹
käsvälnun
o

Karls-vagnen

Karlsvagnen (stjämnbildan)

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530

Nils Nilsson

x

karlavend

karlavend

« ek som tror sig vara Karl ».

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

* Karlbobbe

karaböbe m. sb.

karltölp, karlslok

N. J. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kärada; pl. = karldag
sb.

måndagsvetke vid hoveri-
gården

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Karldagsverket

Karad²asvärff^h, n. i - d.
pl. = i - n, Karldagsværk:

Tränninge. Fs.

Färs hd

M 281.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karldjävul
Kärädävl, m., -en, pl. -a,
-na, Karldjävul, ett lindrigt
svordomsepitet, användt om
en Karl.

en ¹inmari Kärädävl.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* karled

karled¹, m., -en, pl. -or, -na,
karled, på hästens² gäster.

Det är en väst¹ imäl²am hörnes¹
o karled¹en. Åsum. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karlfjät

Kärappjed, n., - ed. pl. =,
- en, karlfjät, spår
efter en mans fot.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* karkund

Kalkög

karkund.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

* Karlhund
sb.

Kalhög m.
hanhund

N. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kalhön¹ en La na^x Karlhund.

hanhund

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kanhund

Kalhöy¹, m., -gen, pl. -na.
-na, kanhund.

vad¹ en kalhöy sküle kan
hida² strum; vad¹ en
löva² sküle kum hida²
bäffa¹. Åsum. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

x kaikat

kaikat¹, m. -ten, pl. -ta,
-na, hankau.

Isun. Is.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkat en , hankatt s.
~ a na

hankatt

№ 289. **FARS**

S. Arund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkat m.

* Karlkatt
sb.

hankatt, katt henne

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kalkät em

^xkarleatt s.

hanhatt

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Karlkatt

Kalkat m.

hankatt

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kalhatt

* kal-katt

hankatt

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Karlkläder

Käraklär pl.

manskläder

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

karlkräk

Kärakrädy, n. 1. - hd. pl. =, - en.
Karlkräk, epitet användt
om en Karl.
Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Starled

Kalid

(på häst)

n. f. 71

Nr 7503 Ramsås a Inge l stads hd

Hirco Areskov 1960

x Karlhund

Kalhön m.

Karhund

Nr 7503 Hamsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

m. f. 71.

Kalkat m.

^x Kalkat
sb.

hankatt

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

karat¹ase m.

*karltase
sb.

tolp, ohyfsad Karl

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

karlavis

k²arav^{is}, n., oböjl.
förek. i m^{ur}. j^o k²arav^{is},
jⁱ karlman^{er}.

Åsum, Vallsjö. Fs.

Färs hd

N° 281.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kärvänd

^xKärvänd

Kärlaktig

fr ^xKärvuren

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kalid, -en, -o^z karled

kvantitet i senare leden?

1-s.

has på häst

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövistad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karled

kaléd, - - en

nedersta leden på hás-
tens fot

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

* karlvuren

karavuren

karlaktij

Jfr * karlvänd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

+ Karlväänd
adj.

Kärväänd

karlaktig, karlvulen

K.f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kärmstol

kärmstäl, -en
läkstol.

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

*karnilla
kärnilla, -- -- an sb. f.
kvinnor som dikas, dikenska

St. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

karäta rj'dor, - ma
pl. morot

x karott rötter

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kärpa

*kärpa
vb.

Pres. -or

kära, tala i gråtande ton

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x Kärpa
v-

Kärpa, mes. kärpor

gala, kackla.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

kärpa

x kärpa
vb.

Pres. -on

kära, tala i grälände

ton

K. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

karta;
kärta, - an s.
- or, - na;
ja har kärta
ju rd;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

²karta m ²kartor na harta s.

harta

№ 289.

FARS

^o
J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

karta;

kärta, -ans.

-or, -na;

ja kan kärta
pu 20;

@ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärta² n kärto²r na kärta s.

kärta

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärta, = an f.

karta

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Karta

kärta, -an, -or

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

x
korten

N[~]aj korten

s. 90

ang = nej minsann

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Karusa

karúson pl.

ett slags fisk som hölls i dammar

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

* karqvatten

karavån, -ed

diskvatten

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

²
käravan ed

Leavatten s.

sla ~ le svinan

diskvatten

№ 290.

Lofle

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
kasa

~

²
d

^x kasa v6

²
v6

~ ²
ed (svinna)

slapa (itr.)

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Lofde

+ kasa

kàsa -ar -a -ad

glida

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1933.

käsa, =

glida

K. f. 72

*kasa
vb.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* Kasa
v.

kasa -ar -a -ad

glida, sjunka

Vöran kasar ner

3: hängen för djupt ned.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kassa
K²asa (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
intr., glida.

br¹ödorna K²una port
K²asa. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kasa
vb.

käsa, =

Pres. -ar

glida

böjorna kasar - ja -
ner byxorna glider ju ner

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

H. J. 71

* kasa av

Kasa ¹ av (-ar, -a, -ad, -ad
l. ¹ avkasad, -a) tr., "glida
af, ned ifrån; drängen
Kasa ¹ av ¹ läsed; 2/ uttryck
för dö. ² gämligen Kasa ¹ av,
när ja ¹ va ¹ på ¹ lasaräten.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kased

kaset
a.

halt

jt v. k^usa, gl^uva.

De e kased i da

Nr 8656 Västerstoc' Förs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kasino

Kasino

en slags kortspel

spela Kasino

Obs. kasin torde vara en
mera genuin form, flemtådes belagd.

S. S.-s.

K. f. 71.

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Lövde

kask en ² a na

kask s.

de hade sóna ² a po
hóddid

kask

Nr 289.

FARS

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kajät, -an, -o^h ^{haslett}

mössa med skärur
(jfr hu²a)

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kass
sb

kass, -en
ett slags lös vagnskorg, lik-
nande en bur

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kass
sb.

Kas, -an

en slags kory på vagn

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ kassa

Käsa! , utrop. hwarmed
man skrämmer katten.

Waujō. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kass-bör

Käsabör, f. - en, fl. - or,
- na, hjulbår med korg
l. låda, hvori ngt, t. ex. gödsel
dyjord, transporteras. En hjul-
bår utan korg kallas bör l.
rulabör. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kas en   ²na na

klasse 5.

(nälkorg)

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kassera

v.

kaséra -a -ad, p.p. -ad,

keuti. =, pl. -ada

et par gamla skö, som e kasérada.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd!

I Ingers 1946

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kassera
kasérpa, = , - - ad
(Inläst).

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kassera

kasé^éra, =

fr. underkänna ngn's kom-
petens (t. ex. en läkares)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kast, - 2d

kast

rensning av besädd mark

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kast
s.

kast, 1^{ed.} pl. =, 1^{an}

vävnadsterm:

for de mästa fäldas kästen öd.

Nr 1585 Tolänga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Rasta v.

Rasta (fort.)

'Rastade'

'mann kann Rasta sin Pnev
i sängen" s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exo

kasta;

kasta, -'ar, -'a, -'ad v.

ja kasta hd id
pu med eylu;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kasta v.

Kasta (imper.)
'Kasta'

"så Kasta kniven i sanna-
jen får di --- s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1837. Exc.

hasta, ve

hàsta, -ar; -a, -ad

y. hasta

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta
v.

kasta -a -ad

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

k_ästa, = , -ad kasta
Pres. sg. -ar

k_ästa - sn_i skona sn_i.
k_ästa - s_e kasta tröskad
säd med k_ästskovel för att
befria den från agnar o. d.
Se k_ästa s_{an} / k_ästa - r
f_e (västerm.; se u. r. skel) L_övestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kästä/a, -ar, -a, -ad

kasta

(bl.a. rensa gym kastning)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta;
kåsta, -ar, -a, -ad,
di kåsta hdi en
buzke;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta;
k_ästa, -ar, -a, -ad;
o so k_ästa di
hd me en sk_äfa;

Röddinge
1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

²
kasta
²
~r

~

²
~d

teasta de

mären har ²
~d (= fött missfall)

kasta

N 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sojle

²
kasta
~ r

~

~ d

kasta v.

№ 289. FÄRS

kasta

Lövde

H Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta

kåstþ, =, -ad

Pres. -ar

kasta - bló ha blod-
störtning

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

kasta

År. kasta såd med kast-
skovel för en skäjs agner
o. d. från sådeskornen

K. G. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kasta;
kåsta, -'ar, -'a, -'ad;
vi ska uö o
kåsta sni;
Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta

K²asta (- ar, - a, - ad, - ad, - a)
tr., 1/ kasta. for i tiden
va'd inte nask ma od di
bly²sk halshö¹gna : di sk²ule
k²astas fo bal ma;
2/ panna, genom k²astning rensa
säd.

N° 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Vollsjö. F.

Kästa

Kästa
v.

kästa vän

anv. i mera högtidligt uttrycksätt:

annars pisa

kästa sní, kästa snö, skotta
snö.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

kasta

Kästa (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., 1) kasta. Kästa kniven
for da i sägen. Åsum;
2) genom kastande rengöra
spannmål. Vassjö.

Kästa, Östraby. F.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kasta
v.

kasta

i förb. kasta sni, skotta snö.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

Kaste II

Jä tar a kästa knäda
é om dören

Vollsjo

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kästa -ar. -a. -ad. kasta.

kästa prästen jik öj där sin
a kasta på -n. de e där igen a
vid (om en själspillings begroning).

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² kasta ~ ² d kasta v.
² r
~ sa

kasta

N° 289. FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta

kästa -ar -a -ad

(korut) eller kästa etc.

1950.

S. Åsum, Färs hd

kasta
v.

kasta -ar -a -ad

kasta sni' = kasta snö, skotta snö.

1947.

4151 S. Åsum, Färs kd

kasta
v.

kåsta - ar - a - ad

Nr 281 b Färs ha Åstasby

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part.
 k²asta k²asta k²astad v
 pres. kasta
 k²astar k²asta sa

enl. P. L.:
 k²asta.

ett sätt att medelt
 kastkorv befrä
 säden från agnar,
 varvid säden kastades
 i en båg, då de tunga
 sädeskornen föll längst
 bort från kastaren och
 de lätta agnarerna närmast.

M 287. FARS kasta

Åström

H. Åreskog 1624.

kasta;

kästa, - ar, - a, - ad v.

käöln har kästad;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastanj

kastán, -an. -or. -oana

även ibet. "kastanjtiät."

1006 Vomb, Färs hd.

1941. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

k^zkastån, -en, -ok^z kastanj

kastanj

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kasteknippl

kästeknipl, pl. - knipla

vid skogsavverkning bortkastad el. kasserad
käpp.

Frånningar (ent. med. 20 fil.
mag. Bertil Björk)

1940

281 Fais h²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kästmaskin

Kästmågin - an

(nä sådeskastning)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

* kastskaffa

kastesk^ofa -an

kastskovel vid sådeskastning

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

* kastska

kä²stesköpa, j. - n,
pl. - för, - na, kastsköpa,
skopa, varmed spannmål
kastas, för att rengöras.

Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastull

Kaströ¹l, m., -en, pl. -or,
-na, Kastull. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kastroind

kåstevig - en

för sädeskastning tjänlig vindriktning

i da e de bra kåstevig

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

katekes
katekisen (best. sg.)

N. f. 72

Jfr frågebok

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kattekes

kataffis¹, m., - kon, utan pl.,
kattekes, Luthers lilla kattekes.

Vi l²ste b²are kataffis¹en o fr²äge-
bögen o s²almabögen.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kasteknippl s.

De va ingen vanli Kasteknippl
Det var ingen liten karl

Nr 8656 Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1971

katolsk

a.

katolsk

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

3. katt
sb.

kàta pl.

lötter av lin l. ull
(avsedda att spinnas)

Jfr *tokatt

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. katt

käta pl. tant.

flocklike bildningar på
ytan av surnat l. halv-
surt svagdricka

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kat, -en, -a 1. katt
m.

hög o. kät hund och katt

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

kaū

kat pl. -a

non gälna kätä far rēved
gij, gar di him.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

katt, s.

pl. käta

= ukatt (se I. o.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katt s.

KATTEN

Katten spinner, men på fol
folkmål blir det "spinger"
mal eller maler, de gam-
le sade: att nör en katta
e mätt och nöjd, han nju-
ter då sjonger han, då e
han gla."

Västerstads socken Färs härad 1984
Gunnar Persson Dala Västerstad 8
Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1984

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katte
s.

kat, m. -a

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp, Färs hd
Ingemar Ingers, 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kat, -en, -a, kat
-ana
m.

Jf. *karlka och *lära
samt *lävka

n. g. 71. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaf en ² ~ a na

leatt s.

katt

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kat, -en, -a, -ana ^{kat}m.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kātū

kāt, -en, -a, -ana

de e tī ad kātana kryva ī
pā lāwtad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

kat̄

kat̄, m., kät̄en, j̄l. kät̄a,
-na, kat̄.

voujsö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kät. 'en, 'a, -ana. katt. katt

stakals kät!

käten har fjälad

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katt

katt

s. 96

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

katt
s.

kat, -en, -a, -ana

Nr 4456 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1930

katt

kat, -en, -a, -ana

en kat kan ble fugeträ är
S. Åsum.

S. Åsum, Färs kd.

* kätubäl

kätubäl, m., -en, pl. -a, -na,
kätubäling.

kätubälen han skrä¹mor hänsen.
Wausjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katäklö

katäklö, m., - klöwen
pl. - klör, - na, 1/ kaüklo;
2/ lotus corniculatus.

Fränninge. Is.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

kätakrög, - - kattkräk
- - - ed

kätakrög¹⁾ e. so skält¹⁾
de. liknar ingen ting (så det
är alldeles förfärligt)

1) okynnigt, tjuraktigt

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

x kätanan

kätanar

skällnad

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

kätanä² (F) ² kättnarr

lit² fo¹rbä¹zkade
kätanä² - et²
synnerligen starkt
vedermäle

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Katdrackare

käta räkaren (best. sg.)

fösklenande om katt

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Katroll

kätatröl n.

kätkräk

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²
kas²₃ingen

leattsingen!

a ~ !

kraftuttryck

N° 290.

Röddinge² Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kätterspråk

kätterspråk. n.

"nyttigt väsen".

Nr 3340 Vanstad, Färs hd.

Malte Åberg 1938.

+ Kattspråk

Kätaspråk. n.

in Hags rösen.

nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

kattspår

kätaspör pl.

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

*katt-lässer

kātātāsa pl. sb.

Frol. 'hedblomster'
(Gnaphalium)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1. Kātōga

Kātāyn pl.
(ōgōn pi Kātū)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²
kätajin

^x kattigou s.
bot.

re ska ga te mösen²
o plöka² kätajin²

№ 287.

majjiva

FARS

(Primula farinosa)

Åshöby

H. Aronson 1924.

Kattögon

kätärjn

nyssotis, försättnisej

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kätajyn

leattögon

Primula farinosa

№ 285.

FÄRS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kattögon

Kätaj_un pl.

Primula farinosa

Ä. blamaj_u

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug, 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katt-ögon

μ. kattayjn
kattögon

majviva

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

+ kavera

kaver¹a (-ar, -a, -ad, -a)
intr., garantera.

did kaver¹ar ga for.

Kousjö. Fs.

Färs ha

Nr 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²kävla ~ ~²d kävla v.
²kävlar

han ²hade ²kävlat ²op
²btisorna ²abanfor knen.

kävla

FARS

№ 289.

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
kavla

~

²
d

kavla h

²
~ h

kavla

N° 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavla upp

kavla ¹äp (-ar, -a, -ad, ¹äp-
kavlad, -a) tr., vika upp,
uppvika

hijan ²hjem kavla ²gerana ¹äp,
for ²hjem ²helt ²hjem giff ¹i
van. Åsum. Fö.

Färs hd

Nr 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^z
kaurig

kavring

kavring

Långaröds sn. Färs hd.

.nr 530

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärry, -ka, -a, -ana, kavring

bröd som bakes på så sätt att brödkorna sätts in i ugnen 2 och 2 varpå varandra. När de äro bakade skiljes de åt och torkas.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavring
s.

kävring

en mindre brödkaka.

N° 51 b Långaryd, Färs hd

O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² kävring en ² — a na ² härring s.

dör ska vä²ra en —
te som nte ² mä¹llan
ha gad per

N° 289.

hävring
FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

²
kavring an

leaving s.

kavring

№ 290.

Soffe Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kävring
kävring, - - - en, - - - a
bröd som bakats två gånger

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

* Kävring

Kävring pl. -a en dags hövd

om sömaren bagte di kävringa

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kävring

Kävring M. - a

(slags böd)

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kävring

Kävring, -en

ett slags grovt bröd

laga Kävring.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kake
kåkse, m. - n. pl. - sa. - na,
kake.

Mu l'd ka an Kåkse aw'nom
voursjo. Fs.

M 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fge neuke — pt. Fge² hed ash:

han e Fge ald

N° 287

FARS

utsköten

Fennings

H. Arstam 1924

gse; pl. -a

*ked
adj.

utledsen, uträkad på nyt

di ble - du gse av
det blev de utledsna på

N. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

x hed adj.

fze
pl. fze²

ya e so fze ad
dine² snien

hed, uttråkad

M 289. FARS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

⁺ked;
fje adv.

ja e fje ou ed;
jag är tröu på det;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ked

fjē . obj. . *ked. mest i förbindelsen

fjē av eller fjē av ed. (da. ked
af det). ledsen vid, trötta på, etc.
budsat predikativt.

så svæjde di rönt te di ble fjēa
av dē .

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

M. 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(va) fšē pa

^x led a.

(vara) trötta på, utled-
sen vid

za è so fšē as ad = jag
är så ledsen för det

M 285.

FÄRS

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

x Red
adj.

gse

utledsen

ja ble. gse. ow. ed
jag blev uträkad av det,
tror jag det

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

* ked
adj.

i förb. fje' aw-ad, "ked av dt"
= leken.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

ſl̄a²

* ked
nj.

bedsma, trättä

d. bles̄ea an ad

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Red
ag.

du bler - tjäa
a. det träms de bli ut-
ledsna på ditte pladder

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ ked
adj.

fje

fje av ad. ledsen -

(ka-ked af det)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938

x ked
adj.

tzge; pl. -a

uttråkad, utledsen på

dr. ble. tzgea aw. da
de bli utledsna på det.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* ked
adj.

fjé aw (da. ked af)

= trött på, ledsen på.

de bleya man fjé aw.

Nr 4413 Vansta^r, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xked. II.

der va kånge nån a jētz som
ble jēa av ad.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ked
a.

djē ā

s. 95

= ked av, ledem åt

**N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.**

x ked;

Fj_e

trött på;

ja blér fj_e ou ed;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kje au ed
ledsen

x ked
a.

Nr8656 Västerstad Förs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ked av

fse¹ aw, m. och f., n. obrukt.,
pl. fse²a aw, ledsen på.

ja e på fse¹ aw alo¹.
fse¹ aw' ed, ledsen.

N 281. Färs hd

Tousjö. Is.

Per Larsson 1898.

x keda av

fe av, feda, fet

uterka, uttötta

han har rent fet dom av.

1960

4802. Brandstad, Fais h. d.

x keda av

f^hea äw

uträka

han va lid märed, se han
f^hea t^osonna äw.

Västerstad.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* keding

sp²eding, m., -en, pl. -a,
-na, kalling.

Fränninge. Fo.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kedja
fädza, f...n, pl. - dzor,
- na, kädja.

di gör inenting am han ente
ka, klaka, bära fädzan
hanor de.

Pousjö. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

kedja

hädja -an -or -orna

en liden hädja

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kedja
s.

fjädja -an -or -orna.

Nr 4413 Vansta^d, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjäd/a, -an, -or

kedja

Lövestad, Färs hd

Viktor Wejander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hä^udja, -an. -or. -orna, kedja.

Vomb.

Kejsare

Kejsare m.

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kejsare,
Fräjsare, - hns.
- , - na;

Röddinge
M 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² Tzaisarkrona n Tzaisarkronor na
Kejsarkrona B.

Kejsarkrona

№ 289.

FARS

^o
S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kejsarkrona

Kejsarkronor pl.

brändgul lilja

En vanlig prydnadsväxt
i gamla allmogestäppor

M. f. 77

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²Kejsarakrona
Kejsarakrona S.

M 287.

H. Areskoug 1924.

Kejsarakrona
(Hälsjösvädet)

Ored **FARS**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kejsarkrona

Kejsarsarkronor pl.

ett slags som prydnads-
växt odlad större lilje-
art, ej brandgula liljan,
vilken kallas Konstkrönor

(pl.)

N. f. 72.

Enk. npps. hängde kronbladen neråt.

Tolänge.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

*kel;

kel, - en s.

- a, - na;

kiel;

Rödninge

N° 1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*keledägge

fjēladägga, yngre fjēladägga,

-hd. pl. =, -kn. *keledägge,

kelgris o. d.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

N 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjelan. hælad. hælna; kelen,
smeksam.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kelen
adj.

fjēlen

som är kēgören och vill smēkas.
(t. ex. om kalvar)

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

kelen

+ kelen, a.

kärvänlig

k = tj'

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höke~~ hd
Gunnar Persson 1966

* keka
v.

fy^hedga - a - ad

kippa efter anden.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

x
kelen
ady.

fjelen

smeksam, klemig

även kelen, skämtsamt el. smektsamt,
om och till barn, kattor etc.

han e so kelen so

1947 .

Ö. Kärntorp, Färs hd

+ Kiberlett

a.

tjeberlett

Boenkänslig för smäckador.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd.

Alfred Lind 1938

fjörborlät, adj., * kiberlette,

ömtålig, kärslig.

han e so fjörborlät. (ant. 1927)

Vomb.

M 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kiberlett

ffivorlät

ömtälig, känslig.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

IV

kid

fjäl n. ; pl. =

M. J. 71

Jfr råbockteid

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kid

fjrd n.; pl. =

Killing

formen med -d gemina ?
/s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

II

kid

tygd n.; pl. =

Nr rådjurskid

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kika

friffa² (-ar, -a, -ad, -ad,
klass n., -a) intr., kika.

När en friffar² imöd¹ leyl-
brüg¹ed, så ser en baken²,
der lolalöy¹ sto.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Nr 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tzègehösta

kikhösta

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Fjögghosta m

kikhosta s.

kikhosta

M 290.

J^r
Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kirkhostä

tzéjakhösta

K. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kikkhosta

tzëdzahösta

l. tzëgahösta

Tom medel mot kikkhosta
bracks stömjölk

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58, 1

*kiksen
sb.

tziksen

Jär. ha-tziksen ja
ha "kiken" ja, vara intres-

serad av

den hada-tziksen, pnd
"den" (s: han) var intresserad
av det

Livestet.

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

bil

tygel, -en, -a

fr * blaje

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kila

tzila, =

språnge l. blyva med hjälp
av kilar)

tzila - stén

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

x killa;

ffjēla, - an s.

- or, - na;

källa;

di kala den for
pēdors ffjēla;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killing

tziluz; pl. - - a m.

getens unge

genmint!

Hr kid

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19, 7-58.

* källspräng;

Fjäl-spräng, - hd s.

källspräng;

dar é mild ml

Fjäl-spräng;

№ 2878-1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kilo
kjílo, í - ed, =

én króna kjíloed en
króna kílot

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kilo

tzilo; pl. =

hönra tzilo

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Jg m
—

x kim

grodd

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kinnma
v.

ff^hima -aa -a -ad

klämta i kyrkklockan

brukades på julaftons e.m.

1952

Lövestad, Färs hd

Siggim[?] ar; best. f. + King-kimman

"kingkimman"

Siggim[?] ar va ar raib-
stampa som vi bygge
og stiftsurna o bygge - halsana
pa stidana

Långaröds sp. Färs hd.

M 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

* kink
spring¹, n., spring¹sed, utan pl.
kink, bråk, besvär.

di ha spring¹ med rören

Fränninge. Fs.

Färs hd

N 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kinke
springa (-ar, -a, -ad, -a) intr.,
vara kinkeig.
Påsterstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slyffguder

kinzig

kinzig

hvar en slyffguder med

Långaróds sn. Färs hd.

M 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

kinzig

kinzig² l. - or, m. oh j.,
n. - fed, pl. - fedda, kinzig.
komp. - fedare, - fedast.
han e kinzig² o dras m^t.

kinzig² h²stavar.

Wausjo⁴. Is.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

kin kis

tzin kad

brydsamt, besvärligt

da . e . so . kalad .
tzin kad nu det är så att
saga besvärligt nu

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 19, 7-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kiosk

fjorsk. -en

(nytt ord)

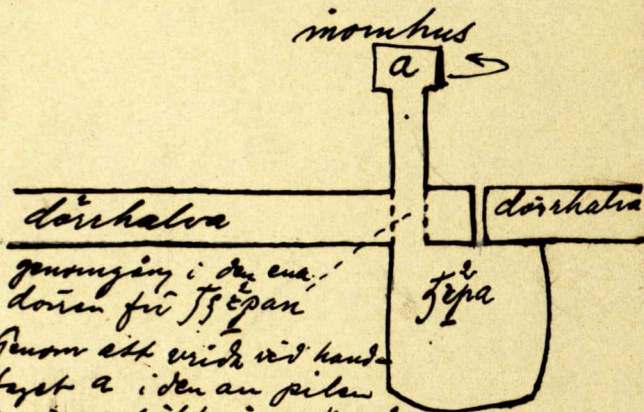
Jä hade vad i fjörken, som
ligger bäg öm järnbägarebägken
i eslöv.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Þjépa n or na

+ þjépa s.

M 287

FARS

genomgång i den ena
dörran för þjépan

Genom ett vrid vid hand-
taget a i den an pilen
angivna riktningen kunde
dörran öppnas.

Östaby H. Aroskoug ett släp dörrred

* Kippa
s.

fjèpa -an

övnstängnings-anordning

fjèpa, som en vion för

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50. *Ä. i Lingsöd.*

+ kippa
s.

fyra - an

dörred: genom dören gående
träknagg, som vides för dören

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

+ kippa, s.

kippa

$k = tj$

dörrlås av trä, vilket vreds runt
då dörren skulle öppnas eller stängas.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kirurgen

b.f. Hjinegen

Kirurgiska avdeln. i Lunds lasarett

1951.

Vomb. Fais hd

* kise

kise, -en

katt.

de forstår kun ända mer en en
kise.

J. J.-s. 2828. Öved. Färs hd.

kise

kise, -en

smekord om och till katt.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

f. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kisserna

Spisorna, f., förek. vlov
i best. pl., Kisserna, be-
nämning på trou, som för-
dom förmerades, bo i det s. k.
Kiseröv, Kiseror, i Fränninge.

Spisorna hade dröked st-
lyzan tom för lensmanen,
Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Friska n friska na

Friska s.

Friska

N 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kista

Fr²ista, f. - n, pl. - stor, - na,
kista.

ja kyr²de plas. ti en s¹az
o en Fr²ista. Branstad. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjista, -ak. -or. -orna, kista.

1. han sto öpe i gräven i sin fjista.
2. där sto en fjista som där va jängreva.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kista;
fjista, - an s.
- or, - na;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Felänge~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~kista;~~

Kista

tzista, -or

hela tzistor, föla
hela kistor fulla

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

fjirstä, -n, -ox²

kista

kista

FÄRS

N° 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kista
kista, -an, -or, -orna
f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

krista

tsista, -an, -or, -orna
f.

Ar. 'likkrista'

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1937-38.

kistboken

fjirstebön, -en

sämila pa fjirstebönen.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

kistbotten
fjristabönan (best. 19.)

I var. som: ha - påya no.
fjristabönan = vara rik, väl-
bärgad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19. 7. 28.

kist**br**ev

h₂istabrev; pl. = n.

ett slags prydnadsplanscher
som fastsättes på insidan av
locket till en (större) klädes-
kista

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kisthus

ffistehus, -ad

num i boningslängan. Där kisten
förvarades.

i ffistekämaren, eller ffistehuset
rätare såjt.

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

kisthus

hjästakuis n.

ett visst rum i bönings-
längan, där bl. a. stora
klädeskistor står.

N. f. 81.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kisthus

ffista hus, -ed

kistkammare

Nr 3321 Fränninge, Färs hd.

Anton Johansson 1938

Fjirstakhus ad

kisthus s.

kisthus

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjirsta hris, - od

krishus

krishammare

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisthus

tzistakuis n.

rum i ena gaveln av bo-
ningslänga, där stora kistor
med kläder, vävnader o. d.
förvarades

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

kistlock

kistalug. n.

(lock till kista)

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kistlock

tyg²stälög n.

(särkilt om lock till större
klädeskista)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kristlock
K^ri^st^al^ug, - - - ed

**Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.**

Kistlädika

zgestalädika f.

mindre läda fäst på in-
sidan av en stor klädes-
kista. Där förvarades
nippar, brev o. d.

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Friskeladitza n

Friskeladitza

mindre lade vil
ena gaveln av
en kista

M 290

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kistlädrika

tzisterläditzga f.

Se lädrika

K. J. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kistladdika

tygsta hilzysa

liten låda fäst på ena in-
sidan av en storre klädes-
kista. Där förvarades t. ex. bres,
nipper o. d.

N. f. 99. Formen hörd flera
gångar

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

Kitta på Lybeck

fjita på lybek

kanna på en gammal vals

(Kan på begären spelas av upptecknaren)

Antagl. uppkallade efter Lybeck, gärd i
Skimmings sn, Vermenkögs kd

1. Ingus 1946. 1006. Vornb, Färs kd

kittel

f¹el, m., f¹elen, pl. f²ela,
-na, kittel. aum. F.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kiitel

tsel, -en, -a m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

x ~~ket~~ ^{kittel};
fjel, -'en s.
- a, - na;
kittel;
so stö di hō
i en fjel;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

(kel) = kitiel

fjel -' kn s.
-a, -na;

Ramsåsa m, Färs hd,
Malmö. l.

1582.

Nils Bengtson 1955.

kittdel
fjel, -an, -a, -ana
m.

han fortenta fjela.
Han förtennade kittlar.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
m. f. 71 HUGO ARESKÖG 1960

Rittel

tzjel, -en

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

N. Jzēla, -ana

du fortinta kar o. Jzēla
de fortinnade käril och
kiittler.

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x ~~ped~~ ^{kittel};

fjel, -' en s.

-' a, - na;

kittel;

Tol. (Pant. 9.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittel

fjel. -en

Nr 1585 - Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rittel

tzsel, -'en, -a, -ana m.

M. J. 75, K. J. 72

vi hade en i Jöbo, som
fortänta söna tzsla
vi hade en (d: en man) i Jö-
bo, som förtäntade sådana
Rittelär. K. J. 72
Tolunga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kittel

ff^{el}. -an

se plomp di n^{er} i ff^{el}en

(om ratten som man lockade att
dränka sig)

ff^{el}en sta på b^{ar}ad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjel. 'en-'a. -ana. kittel

Vomb

M 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fzel en fze²la na kitted s.

den murade fze²lem

kitted

N 289.

FARS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittel

fjel

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

kittel

fjel, -an, -a, -ana

Åstaby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

kittelfot

fyélfod . - en

järnställning med tre ben för placering
av kokkärn på öppen skorsten.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kittelfot

Hjäl^lfö^d. - en.

kittelfot, trefot, varpa kokkäril sättes
vid eldning i öppen skorsten.

M 1006.

Vornb

Färs hd. I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittelpot

h¹j¹elp¹o¹d, m. - en, pl. - j¹idor,
- na, kittelpot, på tre låga
b¹ö¹ter hvilande järntriangel,
o¹u¹ ställa under en kittel i
gryta, då man kokar på
en öppen spis.

Fränninge. F.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälsfod en - - - luttelfot s.

—² en va te o s²eta
grydorna p²

'luttelfot'

M 290.

Löfde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittel-lock

$k = tj$ kelalåg

kittellock

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

²
Fzila
₂
~r

~

²
~d

Wittla ob

kittla

M 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kittla
v.

fjila -ar -a -ad

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hila, -ar, -a, -ad, kitlla.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittla
..

fjila - ar - a - ad

Nr 281 b Färs hd *Ästraby*

Per Larsson 1899

hittla
fjila (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
tr., hittla. allm. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kv
s.

fjiv. led

den va södent fjiv imelom
klökaren a hänom

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

kiva
v.

fjiva -a -a -ad

Jå ska si', di va mér te a
fjiva.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

hiva

hiva, =

ja-hiva, ma-na

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kivas

tzivas, =

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

* kiviqsill

¹frivilligasil, f. - en, pl.
- or. - na, kiviqsill, från
kiviqs fiskläge i Albo härad
kommen sju.

löjan han e lidz p^ona
¹frivilligasil. Åsum. F.

Färs hd

N 281. Per Larsson 1898.

Kiviks sill

tzjörkasill

sill från Kiviks fiskeläge,
J. Mellby sn, Åbo hd,
Krist. l.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

högsvorlät

*kivverlät
adj.

som gärna gnäller och be-
klagar sig inför påfrest-
ningar; kinkig; gnällig

H. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*Kivornäbb

szevornáb sb.

person utan lugn o. reda,
otålig, kinkig o. nervös person

(s: nar - de sta - o - p_{ina})
M. J. 78

H. funlade, kläpök
Nr 6768. Lövestad, Färs hd

kjol

fjöl pl. -a

di hade bräa fjöla me ryggor

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

kjol
kjol, -an, -a, -ana

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

* tejolgere
sb.

tejlager, - - - en

nederdelen av en tejl

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

szortel en szortla na szortel s.

stak²da sz²ortla.

kjöl

N° 289. FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

Fjortel² en fjortla² na fjortel² s.

kjol

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyörtal

fyörtal

sk. f. 71

60. nyare form i st. f. ^{*}fyörtal .

J-S.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Hjörtel, -en. Hjörtla, -ana. Hjörtel

früantumorna va m_erandelo
kläda i vida ärmor a ipe hjörtla.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

N° 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kjortel

Kjortel

(Kjol)

K. f. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

+ kjortlad
spjortlad l. - or, m. och f.,
n. - lad, pl. - lada och - h,
försedd med, iklädd kjort-
lar. Möjligen tiubällig ord-
bildning (80-årig gammal).

Nu ska di va på hūsada
o böysada o spjortlada; för
håde vi inte på med po vas.
Vasjo⁴. Fs.

N 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klab

klabbe s.

de e i skul o ~.

frångmål,
besvärigheten etc.

N 289.

FARS

L. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klabb

Klab, n., klabb¹, utan pl.,
1) strunt, skräp. did e klab
for' nam. han jiff hela
klabb¹ rent ik följ¹;
2) dålig ställning, belägenhet.
han p¹dar i klab.

Färs hd

Voussjö. Is.

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* klappa
v

klàba -ar -a -ad

fuska

han klàba lid me m^ueruz

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

klaba, vá, = klabba
vb.

fästas vid (om våt snö)

K. J. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

klaba på

klaba på (-ar, -a, -ad,
pöklabad), tr., klippa vid,
om jord. Men impers.

Jören klaba på vagnen.

sa klaba'd på julen.

Asum. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klä²bar^h n

kläbbare s.

se klä²bar^h !

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klabbare

kläbare

kläpare, stämpare, okunnig
han va sädär en kōni mān,
mæn en kläbare te a skiiva

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

* klabbhingst

klabbhingst m.

hingst vid vass kastning.
blott den ena stenen kan-
net avlägsnas;

(s: dan-ena stenan
sad uopeo vao ruggen)

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

klåbed² l. -or, m. och f.,
 n. -bed, pl. -bedda, komf.
 -bedare, -bedast, om jord,
 som klibbar vid, partnar
 vid vagnen, Åkerbruksredskapen
 l. fäucna. Joren¹ ~~te~~ e
 för klåbed¹ o fjöra² po i da
 lte sa med ragn.

Efter för, för, är acc. Klåbed¹.

Färs hd

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klabbig
klä²bed och efter för, för,
klä¹bed, komp. klä²bedare
klä²bedast, adv., klubbade,
om jorden.
de e sa klä²bed o fjö²ra.
Årum. Fs.

Färs hd

Nr 281.

Fer Larsson 1898.

klabbig, a.

kläbad

= "kladdig," "klettig" (om jord).

Nr. 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Klabbsock

klábsok .-en
"en dålig en".

Nr 1585 Tolänga, Färs hd
Ebba Nil son 1938.

klack

klak

i uter. frusen i klak; säges om
fönstermuta som är fullkomligt nedfusen.

di e frusna i klak.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

klack
klak, -en, -a, -ana

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

klacka
v.

kläka -aa -a -ad

(fr. 1880 talet)

in en skomakare räkning:

sulad o klackad 1 par sko till
fröken Lovis ----

1006 Vomb, Färs hd

klackform²al

x klackfummel

gros nyl fri klacken

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

klad, -en, -a, -and, kladd,

(klamp, klimp)

so kona der ble en klad døj
i trued som ble fvor.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kladd

klad, pl. klàdà

de e änta udan klàdà
hen komor ner.

1951.

S. Åsum, Fars h

kladd

klad¹, m., kläden¹, pl.
klada², -na, liten del, mindre
parti, t. ex. en klad so,
pä¹za.

Fränninge. F.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x bladdig, a.

blåded

= "blötig" (om jord)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kladd-vis
adv.

i klàdavis

i småportioner, i små mängder

i fjör, de köm i klàdavis,

(snön)

1952.

S. Åsum, Fars ht

1944
klaff-bond

kläfabör, -ed

bond med nedfällbara skivor.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

²klava ~ ^e ~ d klaga v.
² ~ r

²glutana to o ~ for
²läraren.

klaga

N 289.

FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

47
klaga v.

kläva

s. 94

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

klaga

klåva

Nr 283 Färs hd
Per Larsson 1898.

klaga²

klaga

klaga, klaga

de klaga på ³öla

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaga²
~
~²h

~ ~²d

klaga v.

klaga

№ 290.

Sofde²

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaga

klä²va (- ar, - a, - ad, - ad, blö²
i n., intr., klaga.

ja kan inte klä²va på hänsten,
sunt ja se ja i hög¹aren
har da.

Asum (Barleja) Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaga

kläga, =

Pres. - ar

framföra klagomål

kläga - på klagga på

K. f. 77

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

klåvå, —, — d

klaga

klaga

FARS

Nr 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaga

klaga, =
(beklaga sig, framföra klagomål)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1958.

blag ~ t
~ a

* klake a.

en hug o blag tzep

böjlig, smidig

Nr 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x klak
adj.

klag, -t, -a

smidig (t. ex. om en häst),

vek, böjlig

den e. for. klägt

det är för klent (vekt)

Com virke)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Araskoug, 1958. |

x klak
a.

klag,

klen

**Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965**

* klake

s.

kläga, -en

tjäle.

di sion den e én a en käl
mëtor kläga i jöran.

1947.

4151 S. Åsum, Färs kd

* klake

klage

frost, tjäle

Klagen ge å joren.

Nr 8653 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klam
s.

klam, lan

Kobindsel av trä.

N° 51 b Långaröd, Färs hd

O. Hammar 1895

+ klammerdöna

klamordy¹na, -an

= buller, oväsen.

№ 1006.

ant. 1903

Kopja från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vernb. Fäis hd

klamp

klömpa pl. sb.

lådebitar som fastspikas på
sulorna av slitna träskor

lösa klömpa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

klampa, vä klampa
vb.

fästas vid, fastna
under sulorna
(om vätt snö).

snien dan - klamper, vä.

H. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

klampa^e ~ 2^d klampa v.
~² h
di ~ sko

reparera, föse
med sulor

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klampa

sb.

klömpa

fastspika läderbitar under
sulorna av slitna träskor

Jfr klamp sb.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1917-53.

klag

s.

klag. -en

di ha sa grän kläg

(om kyrkklockor)

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

klang
klay, m., klängen, utan j.
klay.

der e ²inte non klay i'nom.
det är föga kraft, ruter i
honom.

Tränninge. F.

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. klappa

kläpa, =

smeka . o . d.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. klappa

kläpa, =

klappa torvdy, och där-
igenom forma lampliga
torvstycken

se kläpa i de den

K. f. 7 2 Nr. 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* klappesa

kläpasa . pl. -or

fluttimmen som klappa torr.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

klapptor

kläpetör, -en

ett slags bränstov. (= bölatör).

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

klar

klart n.

da. e. klart. Det
är klart (givet).

n. f. 71

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klar

klar, -t, -a

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

klara

klä²ra (-ar, -a, -ad, -ad,
-a) tr., klara, n^ur. För
rena brännvin på Kusbe-
hopsbränningens tid.
Åsum. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klarinett;
klanét, -ln s.
- * or, - na;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

klarinet

klarinet¹, m., -en, pl. -or, -na,
klarinet. Åsum. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klarinettblåsa

klar¹nettblåsa, m., -n,
pl. = , -na, klarinettblå-
sare. Sum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kläppiva
kläppiva, -n, -o

del av apparat för
brännvinstill-
verkning

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

klåssa

klasa

s.

slå sönder gördel
på åkern

N° 289.

FÄRS

S. Aron

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klasa mödj
a

x klasa
v.

blå sönder gödselkoker på åkern

(ih klas, jordkoka)

Nr 8656 Västerstad Pärss h'd
Gunnar Persson 1965

klä²sed l. -or, m. och f. ^{+ klänning}
n. -sed, pl. -seda (efter
for, för, är acc. klä²sed o. s. v.)
komp. klä²sedare, -dast,
Kokiz, om jord.

Jären blö for klä¹sed, när
de tärde hä²slit. Östraly. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

~~Klasad², m. o. h. f.~~

klasskillnad

klassfölnad

Repro - ord, anpassat efter
målet's accentueringsprinciper

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

klave² n klava² na kelave s.

klave

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Pofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klavn, m., klavn¹, klavn¹ + klavn
pl. klavn²na, -na, klavne
för bokstaf.

Tränninge. F.

Färs hd

Nr 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* klaus

pl. klåusa

teider varmet mindre garnbuntar
(pasmar) är ombundna.

Även fègeklåusa -

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

* klavse

klav²se, m. - n, fl. - sa,
- na, tråd l. smalt band,
som afskiljer en visst vid
garns upphasplande af räknadt
antal trådar. Vausjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klen

klin (ä.)

klen (y.)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

klin.

klen
a.

klen

Nr 8656 Västerstad Förs hd
Gunnar Persson 1965

klin

klen
a.

dr. klina hästana

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

kleu
klin s. klinor, m. och f.,
n. klint, pl. klina² ut klin¹,
komp. klinare, klinast
kleu (i kroppsbyggnaden).
rasödzen e för klina.
Asum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

blen ~ 4

²
~ a

blen

blen

N° 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klen

klen; pl. -a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

klona;
klina, -or, -ta, -t;
di klinta me ler;

Röddinge

M 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klina klinta klint klina^{v.}
klina^r

di skole² ta k¹ompg o
ler o klina² for h¹öled

klina, smeta

N 289. FARS

S. Arund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klebenast

kleinbēnad s. - or, m. och
f. , n. - nad. pl. - nade,
komp. obrukt., klebeat,
som har klens, smala,
spensliga fötter, om djur,
i synnerhet om hästar.

Färs hd Åsum. Fs.

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
klungilla d klungilla p.

festlighet, de väggarna till korsvirkeshuset voro färdiga, motvillande tacklags-
öt

N° 289. FÄRS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

kl²inejile, -d, - ^{telengille}

gille som hölls sedan
ett nybyggt ^{lu-}hus bli-
vit "kint", ~~d. v. s. rap-~~
~~pat~~

FARS

N 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klr n.

kli

M. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kli ed (²kliot) kli s.

glen² nu² n²ta
o²ta² ma² k²liad
efr²ad² m²ölan.

²M 287.
Astraby

FARS

kli

H. Areskoug 1924.

kl^oon pl.

kli
sb.

K. J. 71.

Lorbe

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kli

kle, -led

genain form?

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Klia

kle

Pres. - 12

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

pha klida —

olia de

han klida si

klia

N° 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Khia

kele

Pres. -r

H. f. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

klia

kle

Pres. sg. -n

da. klér i måven det

kliar i magen

M. J. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

kler, pus.

kla
v.

kliar

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

klibbig

kl**ib**bed; n. = ; pl. **i**-a

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

klick

kliff, m., kliffen, pl. kliffa,
-na, klick. Fränninge. F.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klitz

klick

(t. ex. av smör, deg o. d.)

IX. f. 71.

Loode

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kläläs n.

kli-less

lass med kli

K. f. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

klina

klina² (klinor¹, klinte², klint,
klint, klin) tr. och intr.,

1) smeta. klina² ler i ett hol.

klina² för bägarönnen;

2) uppföra väggar i ett hus
genom att mellan i korsvirket
insätta stakar smeta lera.

klina² vägga.

Fränninge. Fr.

M 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klina

klⁱⁿja, -ta

slö^{tt}. i betyd. "packa ner" på
n^{gn}, förkl^{ena} n^{gn}

... nar^{er} de sad^e o^{ch}

kl^{inta} en p^{er}son nar^{er}
de sutts och packade ner på
n^{gon}

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd.
H. Areskoug. 1957-58.

klina. -or, klinta, klint, klina,
smitta, smeta; spec. i betydelsen
klina lervägar.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

	inf.	pret.	pret. part.	<u>klina</u>
	klina ²	klinta ²	klint	o.
	pres.			
	klinar			

en klina¹ ner se sa.

- 1) smutsa ned sig
- 2) besträva korsvikens-
väggar med lera

№ 287.

Östaby

FARS

H. Areskoug 1924.

klina

klina

spec. = lenslä, om konvinkesväggar.

kan kan böjt en stueläya me
ägafäd, firästölpa, klinta vägge.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

klina, klinta

x klina

klina

pisapriser klinta di
av ad vaggana

Långaröds sn. Färs hd.

Nr 530.

Nils Nilsson

+ klina till

klina té (se klina), klina till

= sticha till, insinuera, göra ett stichord
(muntligen eller skriftligen)

der va en hane ifra viesal; den
han klinte té leva i tidningen,
men leva han svara den i
tidningen, so han mote ta.

№ 1006.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

klⁱnevägg

klⁱnevägg pl. -a.

Korsvikesvägg med fyllning av
klint lera.

**Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1955.**

klingande

adv.

klizana

I förb. klizana kält

gnistrande kält

der. va. so. klizana

kält

Nr 6768. M f 78
Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

klinka

s.

kligga - an - or - onna

(livon)

sa falde kliggan seL nen i kaged

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klinda
s.

klindja -an -on -onna

ömklinka

ta öj klindjan

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

f. Ingers 1950.

klinka

klinz²ffa. f. - n. pl. - ffor, - na,

klinka tii en dörr.

k¹atalen han h¹anzor jo klinz²ffan.

Wou¹sjö. F.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klinka

²
Klinzfa (-ar, -a, -ad, -ad,
-a) tr., klinka, böja och
i trä inslå den spetsiga
³
ändan af en spik eller en
järnlen, för att de må sitta fast.

²
mörnan o klinzfa²ad.

Vausjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klytza n klytzor na helinka s.

hinka pi° en dörr

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klinka
sb.

kligtsa f.
dörklinka

K. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Klinkeläs

Kl^lingfjaläs -an

Läs med Klinka.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* klinor
s.

μ. klinor

stickord, insinuationer.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

blint an

blint s.

kulle, topp

N° 289.

FARS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klint

klint, m., klinten, nten
pl., kläu, rökkläu: agros-
stemma.

der e mifen klint i rökkläu.

N° 281.

Färs hd

Färs

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klint
sb.

klint (koll.)

röd klint (blomma)

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²
klintawort

klintöut p.

- rōdklint.

vallmo²

№ 289.

FARS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klippa
sb.

klipa f.

stor länghalmskärve,
dos. kärve råghalm för
takäckring.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

n. f. 75

en - klipa - halm

klippa, klippa, klippa
klippa, klippa, klippa

Pass. inf. = as

... som klippas
först på framtiden

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug, 1958.

klippa

klipa, klip^{ta}, klip^{ta}, klip^{ta}^{vb.}

Preter. pass. klip^{tes}

de. klip^{tes} två gå^{or}

de (v: fä^{ren}) klip^{tes} två^o

gång^{er} (om året).

N. f. 71. Nr 7503 Hamsås a Ingelstads hd

Klippa I

v.

inf. klepa, klepta, klept

di hade en sokorsäjs a skole klepa
kägesökon.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klippa II
v.

klēpa, klēpon pl. klēpa,
klēpta, klept

nū klēpa di ja ad aīw.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klippa
vb.

klippa

Pres. Lon

klippor. av klipper av
M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vänstad

Hugo Areskoug 1958.

Klippa
s.

klipa², f. - n. pl. - par. - na,
mycket stor bundt af råg-
kalm.

Ja hade snöt en klipa²
ban, men h^uen så¹ mid¹
sömn.

Vousjö³. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

klippa

klipa (klip¹or, klip²ta,
klip¹t, klip²t, klip) h-,
klippa.

Vuusjö. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

* klippa
s.

klippa, -an

långhalmskäve.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

2.^x klippa
sb.

klippa; pl. -or

(stor) långhalmskarve

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

klipa, klippta

Klippa
vb.

Ä. 'klippa fär'

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

klippa

klippa, klippta, klippt^{2b.}

Pres. Lor

K. J. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Klippa
vb.

klippa, klippta

pres. -or

sét du o. mys! du
klippor. ita maj ma dé.
Sitt du och mys (Försmä^dligt)!
Du bringar inte mig i förlä-
genhet med det

**Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.**

och piges ny o. mitsels ne
skola. fären klipas vid
pingst^{nytt}nedan och mickelsmånse-
nedan skulle fären klippas

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

klippa av

klipa ¹ av (klipor, klippte,
klippt, ¹ av klippt s. klippt ¹ av,
klip) tr., klippa af.

han ¹ av möte klipa en ² räffa

Vausjö. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Klipare m.

Klippare
sb.

skålm, illmarss Karl

M. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

klisal

klada

fr klä

N. S. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*kläsel
sb.

klissh

* Lelisel s.

klada

N 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Lofde

klister
klisterad (best. nr.)

(T.ex. vid tapetsering)

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

klister

klistor n.

(T.ex. vid tapetsering)

N. f. 71

Lovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

klīstra

klīstra, = , - ad

Brit. part. obest. pl.

-ada

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 19 7-53.

kliva,

kl¹ya, -or, kl¹o,

kl¹öd v.

han kl¹yjor som en

kat,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

k₂ly_a, k₁l_o

kliv_a

kliv_a

han k₁l_o o₁ p_a u₁

br_an₃st₁g₁t₁e

Långareds sn Färs hd.

.nr 530.

Nils Nilsson

kliva
v.

klya

klya ör

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

kly²
ya

ku
yor

klo -

kliva r.

han klo op z et tre

kliva

M 289 FARS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kliva

klya . -or . klø . kløed . kliva .

ja klø po stenana . (ant. 1927)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kliva

kl²ija (kl¹ija, kl¹o, pl. och konj.
kl²o, kl²ed, kl²y) intr.
kliva.

la kl¹o kl¹y i tr¹an.

vassjö. Fs.

Färs hd

N° 281. er Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kly²
kly²

kly²

kly² löliva de
kly!

kly¹ op² træn

kly², klättra

№ 290.

Löfde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kliv

klya

klya ti véns , kliv uppåt.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1935

kliva

klya

han skulle klya äpp i de söndra
äbbeträd å riva nån en skadsnäje,
men han tyg ente, för han blök
ånnaförtroden.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klya, klø, klø¹ad kliva

kl²ya gvor kliva ö²er

Av. 'klättra'

han ggnar for. o. kl²ya
så högt han drar sig för
än klättra så högt lövetad -

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kliva av

kly¹za av (kly¹zor, pl. kly¹za,
klo¹, pl. klo¹e, klo¹ed, av-
klo¹en s. klo¹en av, kly¹)
tr., kliva af.

sa k²une ja kly¹za av vojnen
nar ja vil². Fränninge. Fs.

Färs ha

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klø;

klø, - lør s.

klør, - na;

han hør rølia

klør;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klö;

klö, - luv s.

klör, - na;

han hade rölia

klör;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kl̄ en kl̄r na klo s.

han kl̄v nom ~~ta~~ ml̄
kl̄r̄na

klo

Nr 289.

FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klo, s.

klo/ -u; klo~~r~~/ -na

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kl_o n kl_o na

kl_o s,

kl_o

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klo
klo; pl. klør, klørna
Ä. skämts. om fingrarna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

klöcka
s.

klöka -an -or -orna

di dä' ju klökaorna dä
me räib

(om kyrkklockorna)

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

klocka II

den lila klökan, så kallad
(i kyrkan).

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

klocka

kläka -an -or -oror

1. ur.

2. klocka varmet ringes.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocka

klö²ka, j. i - n, pl. -kor,
-na, klocka, 1/ur, 2/ring-
klocka.

allm. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöcka, -an, -or klöcka g.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

klōka n² or na

kloeka s.

~ n e galen² =
slaged

kloeka

N° 289.

FARS

Lovde²

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. klocka
klöcka, -an, -or, ~~sk~~orna
f.

1. ur 2. ringklocka, kyrk-
klocka

urmä^ugaren han laga-
klökor urmakaren han
lagade klockor.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

klōka, -an, -or, -orna. klocka.

ŷ = ur.

klōkan e hāl tōl.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klökka, san, =or klöcka f.

I samma betydelser som
i rspt.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocka

klocka, -an, -or f.

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vänstad Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöcka
s.

klöka, -an

klökan e. töl.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

klocka.

L. = ringklocka (kyrkklocka, matklocka
m.m.)

nu tar äta dä te kloka,
foren prästen e i forka.

(om ringaren i Vomb) Per Fy.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockare

klòkare, -en d. klòkåre

dæ sto klòkare æ præst æ
tråga

jò^x tråga.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
l. Ingers 1957.

klökare

klökaren - en

klökaren föjy

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klökane

klökane, -en

de c fjärnabläst, sa kälaby
klökane, när han pisa i askakälad.
(ordlist)

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

klockare

klökare m.; pl. =

K. f. 71.

Lorde²

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

klockare

klö'kare, -en, = m!

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

klockare

klökare - en

ola klökare "Ola klockare"

arons klökare ; benämningar på
personer som tjänat hos klockaren.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

klockare

klåk²are l. klåk²are,
(m., -n, pl. =, -rna,
klockare.

Röddinge. Fr.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klockare

klä_kare eller klä_käre, -en,

pl. =, -arna

Röddinge - Färs kd.

p. L. 1898.

klockarearendator

klåkar²arearendator, m., -ln,
pl. -or, -na, klockarearen-
dator, arrendator af klocka-
relägenhet.

Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

klockareval

klåkar²eväl, n. 1 - hd,
fl. = 1 - en, klockareval.

Bum. Fr.

Se bliff har bo prästeväl
o klåkar²eväl. Fränninge

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

klökaregär. -en. klökaregärd.

der marten ryn han bor, der
la klökaregären. den ble nor-
-reven a flytad id.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
M 1006.

klökarekäl, -hd. klökarekall,
-sysla.

har va en a sötta klökarekälled
som hede lunger; a han kom
a hade fiolen me se på
höstjule.

Vomb, Fars hd. I. Ingers 1930.

N 1006

klokenatorn
klä²kenatorn, n., - ed.
fl. =, - ku, klocktorn, - stapel.

Näraby² klä²kenatorn ska
ha stad i synaflöwen.
= Nedraby (med kyrkoruin) i Ingelstads hd.

№ 281. Färs hd

Vollsjö. F.

Per Larsson 1898.

^z
klokus slätud

+ klokeslätt

kloukslaget

da skole va pau klouks-
slätud

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

klockkejsa

kläkeffedja, -an

Ästraby.

han hade en gulklämp i
kläkeffedjan.

881 Fars hd. P.L. 1898.

Klocklod

klökälä n.

(lod i väggklocka)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocklot

kläckelö, n., -löved,
pl. = , -löven, klocklod.
Vausjö. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
klok^uka^u ed

te lo^ucl^ucl^ucl s.

klocklod

N 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klökälä n.

Klocklod

K. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

klockmakare

klö^okemä^agare. -kn. -ark. -arna.

klockmakare. urmakare. Jfr.

urmä^agare.

der han böde. klö^okemä^agare
pärⁱsen, de va en präⁱta^ang^a a
höjⁱde av fö^osta bö^ojan. Vomb.

M 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930

klockmakare
kläckemägare, m. - n.
fl. = , - rna , smakare.
Vollsjö. F.

Färs hd

N 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*klocksätt;

klökäslät, - 28 s.

klockslag;

i 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klökaslät ,

klökslag

klökslät
- - - ad

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

*klockslätt

klockslätt, - - - ad ^{sb.}

klockslag

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* blockslätt;

klökeslät, - eds.

- , - hr;

blockslag;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+ klokslitt

klo²keslüt, n., - lüt, pl.
obrukt., klokslag.

han kom prä²sis på klo²ke-
slüt²ed. Tränninge. Is.

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klockstapel

klökeståbel, -en.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

klockstapel

klökastabel, -en

N° 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocktorn;

Mökenatårn, - R. D. S.

kyrktorn;

Hörn;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

blocktorn,
klockanatorn - 28.

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* klodd
sb

klódad best. sg.

kläperi, kläpigt arbete

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

*klodda

sb.

klóda f.

hafsíg och vardslös kvinna,
fumlíg kvinna

K. f. 72.

da. e. en. klóda, dën

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

klöda, =

^{*} klodda
vb.

Pres. -ar

kläpa, göra ngt funnigt

han läser här o

klödar han springer här
och kläpar (fuskar) / so

sä d han der o

K. f. 71 klöda o klöda

löde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kloddappjös

klòdappjös n. sb.

en slags sängtäcke

dr. heda, et, klòda-

ppjös r. sèjana av-

mätervörnad (av matt-
vörnad)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

klog
2
~a

Lelole a.

klok

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

k_log; pl. -a klok

klöga (obest. pl.) är om
s.k. kloka gubbar el. gummor
| dän h_um, e, ju
K. f. 71 n_ota raktad k_log
den hon är ju inte ju_k-
tigt klok förde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klok;

kl^og a.

kl^ogt n.

han e lnt^h kl^og.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klök;

klöög a.

klöög t n.

di kälä en för
klöög h läis;

M 2913 Björka, Färs hd

klok

s. 94

klög

klög

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

klök
a.

klög

few rösendäl han va lia klög
(klög här i bet. läkekunnig).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

klok

klög, klok.

ble klög på = komma underfund med.

so ble han ja klög på vat de vå.

Vomb.

Vomb., I. Åsum.

Färs hd. I. Ingers 1930:
M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klog

klok

sin so ble han ga
klog pud (klok på det)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

klog
kloga

klok adj.

huka man²gor & klo²ga
nar or & fulla

N 289

klok
FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

K¹l¹o¹g l. k¹l¹o¹g¹or, m. och j.,
 n. k¹l¹o¹g¹t, pl. k²l²o²g²a, kom-
 paration: k²l²o²g²are, k²l²o²g²ast,
 1/ klok, 2/ om en person, som anses
 ha reda på hemlig kunskap i
 sjukdomars botande, upptäckande
 af stulet gods o. d. k²l²o²g²e-l²ärs i
älsom.

k²l²o²g²t, komp. k²l²o²g²are, k²l²o²g²ast, adv.
 af föreg. klokt. *Jouiss.* ³

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klok:

bl@ klåg pa

= inee, komma underfund med.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klok

ja kan inte bli klög -
pöd jag kan inte bli
klok på det, komma un-
derfund med det

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

klok

klög. Komp.-are

den som fr^ogar etor et vid, (ved?)
bler aldri klögare.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Klok

Klåg

ja. ble inte klåg - p^ud
jag blev inte klok på det

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

II

klok

en klög män en natur-
läkare (homeopat)

en klög män han möta na
en klok man han tog med sig
henne (s: som botemedel mot
engelska sjukan)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

klokskap
s.

bot.eg. klogekåben

s. 92

= klokskap, konst

g: klagskåben

N° 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

klomet

klométor, - - - na^{sb.}

knogar, fingerknogar
(skämts.)

han fik på klométorna

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

*klosor

klosor pl.

klimpar i soppa

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

klösor² na pl.

* lelosor pl.

dar e ~ z spn

klimpf

Nr 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kloss
sb.

klos, -en

tungt, klumpigt föremål; är.

tung, ovig, lunsig Karl l.

pojke

en stör klos

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

klöster
s.

klöster, -ed

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kloster

klō'stor, n.

spec. som benämning på öveds-
klosters gods

P. L. 1898

Handskat. Fs k 0

Kloster

klöster, n.

spec. ss. benämning på Övedsklosters
gods.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kloster

klöstor, n.

speciellt som benämning på Ävedsklosters
gods.

Äved, s. Åsum, Brandstad

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

klöster, -ed, - kloster

kloster

FARS

N° 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

* klostning

klostning, -kn, -a, -ana,

* klostning, invänsan i Övedskloster gård
eller i Öveds socken.

Vomb.

M 1006 Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kläsär, - ed

klösäg

stn säg

Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

klots

klös
en klös
(träklös)

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

klove

klå²wa, m., -n, pl. -wa, -na,
klo²ve.

da va klå²wa, di på²la,
i slä²dad²rät²en.

Brånstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöba f.

klubba
sb.

Ä. om klubba än slå
ner tjinderstakar med
nyare ord för a. kolva

K.f. 71
Lofde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

* klubbsläde

klöbasläde, m., -n, pl. -släda,
-na, släde med 2 länga,
grofva medar.

Tränninge. So.

I andra sydkristna mål knöbasläde.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kludd

klud, n., kludd¹, utan pl.,
kläperi.

Äd e klud för nam.

siffad kludd¹ o siffad klud!

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kludd
sb.

klod n.

kläveri, funlist och tafsa
syslande med ngt

H. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kludda

v.

klödda

fuska; handhava ett arbete som man
ej är kompetent till.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

klyda, -ar, -a, -ad, kludda,

fuska.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kluddande

klödane, n., -d, utan pl.,
klipande.

Vousjö. Fs.

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kluddet
a.

klödad, neutr. =

klabbig, oredig, instabil

de e klödad ma mé.

= min hälsa är vacklande.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

x kluddra
v.

klödra -ar -a -ad

klabba, füska .

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

klomp

klomp, -en

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

klomsed
virrig

* klumset
a.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

klömsed

^x Klumsig
adj.

virrig, ontöknad, som ej vet
ut eller in.

ja. e. rént klömsed
e. hödedad jag är all-
deles virrig i huvudet.

K. J. 72 Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

klunga

klöna f. -ak-or -orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

klō²na n klō²nor na klunga s.

klunga

№ 289

FARS

J. Asam

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lunds

klunga

klunga. f. -n. pl. -nor, -na,
klunga. Allm. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klunga² n klungor² na klunga s.

klunga

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Plunga
sb.

klozpa; pl. -or
(av bär o. d.)

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

^x klunge
n.
klunge², n. - d. pl. =, - n,
klunga.

¹h¹äsen ²lidza ²östan an
¹än i et klunge². Pousjö⁴. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klungig

klönad² förekl. blå i pl.

klönada², komp. -nadare, -dast,
om här som sitta i klungor,
klasar o. knippen.

Köbarna¹ o. klönadare² hn Kröslan²
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klunk

klåk. -en
en manfull -

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

klungza

²
~ h

~

²
~ d

x

Selunka
ok

²
gnälla

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1826.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klunka

klöyka, -ar. -a. -ad. klinka.

(på ett instrument);

däras öknamnet klöyken på en
spelman i Vomb.

Vomb.

M 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kluns en

kluns s.

kluns,

Nr 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kil¹øms, kil¹ømsan kluns

kluns, tyngd

dæ¹er væ¹er kil¹øms i dæ¹
a²ne a²ner

Långaröds sn. Färs hd.

№ 520

Nils Nilsson

kluns

kluns, m., kluns¹en, pl. kluns²,
-na, kluns.

kluns jo en busm¹är.

kluns¹en jo et för²läu.

Fränninge. F.

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kluns

Kluns, -an, -a

klumpig knuta på t. ex.
en band; klumpen på en
besman

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Blunsaskraft hd ² x ¹ blunsskraft

ett slags pisk-
skraft med hely,
använt som vapen

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klut

klud, m., kläden,
pl. kläda, -na, klut,
jordom använd fruntimmers-
hufvudbonad, bestående
af en häta af linnetyg
med stora nedåt pygga och
alla hängande flingar.
Vallsjö⁴. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klud en ²a na

klut 5.

klut

Nr 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klut
s.

klud, -er

gammatdags kvinnlig huvudbonad.

de e min dejan klud

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

klut II

bega kluda

sätta på klutan vid de tillfällen
de tillhörde högtidsstansen.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingörs 1968

klöda²
~²h

~ ~²d

^xWlydda v.

nu har de stod o ~²d
he ed

brassa till

№ 290.

Löfde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klödare² n ~ - *kyddare s.

person som tramlar
till en sak;

N° 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klödad

x llyddig a.

silbrassat

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klyft

kløwt, pl. kløwta

klyka.

1006 Domb, Färs hd. J. J. 1945.

klyfta, s.

belä^uta, -an; -or, -orna
klyka.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöfta, - n
klöfta

springa

klyfta s.

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

* klyfta

klö²wa . f. - n . pl. - tor,
- na, klyka.

pij²orna häde sat pij²lakämen
po klö²tor . Åsum. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klyftig

klö²vtad l. - or, m. och f.
n. - tad, pl. - tedar, 1) klufven.
k¹ared e klö²vtad i k²aren.
en klö²vtad pinz; 2) försedd
med klyka, om träd. en
klö²vtad gren. ¹Arken va
klö²vtadar. Sum. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

klyftig
klöfti² l. -tjor, m. och f.,
n. -tat, pl. -tja, klyftig.

han blir så pärlija klöfti.

klöftat, adv. af föreg.

Vousjö. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x klynga
s.

klynga, -an, -or, -orna

linfästet å spinnsolk; en rund
skiva försedd med uppstående, utåt
stötande pinnar.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

+ klynka
v.

klÿgtta - a - a - ad

jäms sig.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* klynka
sb.

klynka

låta jämmelij

klynka o. va. ryzka

låta jämmelij och ömblij
plaza och beklaga sig övermåttan

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Arslin, g. 10. 1. 8

x
klynka
v.

klynka

obefogat gånna öven smilaker-

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

klyva v.
kl²va, ²da, k²ft

klyva

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Vaustad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klyva

klöva² (klöva¹, pl. klöva²,
klöde³, klout, kloud, klou,
pl. klöven²) tr., klyfoa.

di klöde bödzo¹ o edzo¹
o la i kulamilan.

Isun. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klyva

klöva

klöva näb = våga att säga något.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

^{klyva}
+ ~~klöva~~;

klöva, -or, -da, -t;

klyva;

han klövor bränh;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

* klöva;
v.

klöva, -or, -ide, kloft,

klövde; klöva;

han klövor bränne;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klyvning

klö²ning, m., -en, utan
pl., klyfved, klufna
trädstammar, klufven samm-
ved.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klä

klä (klär, kläde, kläd,
klan, klä) h., 1) klä,

jistka. ja ska klä de, am
du ente² ved hät; 2) lura.

di kläde² noem ja odzy;

3) gå, illa ät. hin hæ kläd
skäwen. vousjö. Is.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x klä^o
sb.

klä s.

kläda

Fr *klesel

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

klä
vb.

klä

Pres. sg. -r

tukta, gå illa åt ngn l. nst
(t. ex. i kortspel)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

* kläkunta

μ. kläukäntor

väctn. , b'chi'um vulgare.

Nr 1008 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

*klåssa
vb.

klösp, =

gå illa åt ngn (t. ex. i kortspel),
"klå"

han ~ klösa ~ döm (v: i
kortspel) / då ble ~ han ~
klösad (näst, "klådd")

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

II

* klässa

da. klösa jören^{sb.}
di' äred det pressade jor-
den härt det året (= jorden
sågs ut)

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

klāda
v.

klæ, klæn, klæda, klæt,
k.p. klæd.

P.L. 1898

Volljö. Färd led

klåda

kle - på - se

klåda på sig

Pres. sg. kler - på - se

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

klāta

klā (klār, pl. klā, klēde,²
klet, kled, klā, pl. klān)
tr. och impers., klāda.

Kan k_a klet k_used me
br_adar.

de klār in_an o svär_ati
k_art or.

Åsum, Vassjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klä

kläda

Pres. sg. -r

dr. klär id - sr
de klä ut sig

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kläda ut sig

klä id sa. kläda. klät

kan kläda id sa. o kom
id o hälsa på.

Askeisö

1951. 4456. Västcröda, Fars hd.

kläda över

klä¹ y¹zor (klär¹, kläda¹, kläd¹,
y²zor²kläd¹, klä¹) tr., kläda
öfuer¹, öfuer²kläda¹.

fälsan¹ kläda¹ han¹ y¹zor¹ me
välmal².

all¹ va² y²zor²klät¹ me skaw¹.

M 281.

Färs hd

Branstad. Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kläder

μ. klær, -na

fina klær

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

kläder;
k_ler, -na;
han har òya
k_ler o t_a p_u
se;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

kládon

kládd
a.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kläd; pl. -a klädd

tunt kläda / gränt kläda
vackert klädda

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kläder

klä, -en eller klär, -na

kläer a föan

da for di fläffa i kläerna

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kläder,

klär, -'na s.

di höjde klärna

te t^örs,

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kläder;

klor, -na;

Si fjente for
klor;

Rödninge

N° 1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

klar na pl.

kläder s.

han ha so gr²ana

~

kläder
N° 289. **FARS**

S. Arund

Hugo Areskoug 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klä²der;

klas, -na;

di höy⁰de klena
ti föes;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

klor, -na

kläder

der läva de klärna
i de der hade de
träffkläderna varvtals
i det (s. bykkrat).

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kläder

klär, m., klärna, pluralit,
kläder. Fouzjö. Is.

Färs hd

M 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kläder

klär, -na

hämavörda klär hem-
vörda kläder

K. f. 71

de söla klärna (ds.)
de solade kläderna

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

klär. -na (pl. tant.). kläden

di kone se en mät om dän,
han kom a va kläd i sina
klär.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

N° 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädning

klänning², m., -er, pl. -or, -na,
klädning, 1) manskostym, ja
språkt² en klänning² te¹; 2) kjol.

Tousjö. Fs.

Färs hd

N° 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädning

klänning - en

kostym

n^u n^en^on du eyanst^ans me den
klännigen, föeren du far vad i
fjörkan föst

Uoelso

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

klänning, -en.

klädning

= kostym

1. när han såg fadern te prinsen, så
frågade han en ny klänning av dottern
(näm. Nils Mansson).

2. så frågade de vaför han h^ute
hade sin klänning på.

№ 1006

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

klädning

klä^oning - en

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädsel

Kläs¹sel, m., -en, 1 utan pl.,
klädsel, klädsel², klädsel³dräkt.

Nelsm¹änsen i Sköm²parp
beh¹ållt sin g²amle klä¹sel;

2) med pl. klä¹sla, -na, svep-
ning för tik. har piff h¹an
ti klä¹sla? Fränninge. Fs.

M 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädsel;
kläsel, - en; s.
di har som en grän
kläsel;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädskåp

kläaskale

klädskåp

Nr 8656 Västerstad Färs hd,
Gunnar Persson 1965

klām

klām

I utbr. ps. klām på glänt
(om dörr)

han, ibna dören hd -
ps. klām han öppnade
dören en smula på glänt

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

kläm

kläm, m., jörek. i när.
i kläm², i kläm, utsat
på klämning.

bened ha komed i kläm².

Åsum, Vausjö. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klämma

kläma

dat. sg. kläma : koma i kläma

A.L. 1898

Vollejö, Färs kd

klämma
v.

klämma

de e te a klämma stenana

me = föra ihop gränstenana

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klämma
s.

kläma

cas. obl. i kläma

den figoren fets ja i kläma
i melom två stēna.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

kläm²ma

kläm²ma (kläm¹mor, pl. kläm²ma,
kläm²de, kläm¹t, kläm²d,
kläm, pl. kläm¹men) tr. och
impers., kläm²ma.

skön¹a de kläm²ma me.
de kläm¹mor me öze byst¹sted.
Vausjö. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. klämma
sb.
klämma, -an, -or

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

2. klamma

klamma, klamma, klamma^{sb.}

Pres. og. -or

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

²
klimmyra n klämyra ^{s.}

ett slags myra

№ 289.

FÄRS

S. Aram

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Klämmemyra

klämmemyror ^{sb.} pl.

en slags större myror
som bygger stack

K.f. 72. Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ klämmmyra
klämm²myra, f. - n, pl.
-ror, -na, benämning på
stora skogsmyran.
Vassjö. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klämsel

klämsel

se öling

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

* klämsel;

klämsel, - en s.

magknip;

han hade klämsel;

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klämsel

klämsel, m., -kn, utan pl.
känsla af beklämning,
spänning, trängsel, tryck.

ja ha, san sän¹ klämsel
i bysted (l. i mäven)

Tolänge. Fs.
Färs hd

N 281. Per Larsson 1898.

klämset;
klämset, - en s.

magknip;
ja hade sonen
färlig klämset;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
klämsel;

klämsel, - en s.

magknip;

ja här en färli
klämsel;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klämsel

klämsel
sb.

magkripi, kolik

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* klämt

pa klämt = pä glämt

Lölämen st@ pa klämt

jt pa kläm i v. sk.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1847.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klänta
v.

klänta - a - ad

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klänning;

klänning, - en s.

kostym;

ja fäst en ny

klänning.

M 1586:1 Rödninge
~~Tolänge~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

klänning;

klän^äny, - en s.

-or, - na;

för betydde ordet även

kostym;

ja har fö^önd en ny
klän^äny;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klänning;

klänning, - en s.

- or, - na;

kostym;

ja fitt, en ny

klänning; näsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klänning
klänning, -en

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

klänning en ~ or na klänning s.

klänning, kostym

N 289.

FARS

S. Asund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klänning

klänning

mansdrakt, kostym

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

klänning

klänning, -en

Är om mansdräkt (kostym).

vi skola ge tjänarna

klor, drängen skola

K.f. 71 ha en klänning.

Vi skalle ge tjänarna
kläder (del av årslön).

Lörd

drängen skalle ha
en kostym. Fais 10.

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kläpp

kläp, -en, -a

en sats, kläpa om tré

(f. ex. kläpp i en bindelse)

Är kläpp i bjällra

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

kläp, m., kläpan, pl.
 kläpa², -na, träklots ä¹
 fäste om halsen l. om boten
 på ä¹ på bete lösgäade
 djur, för ä¹ hindra det ä¹
 springa. Användes i figurerlig
 mening som uttr. för hinder,
 något hindrande, besvärande
 ting. Den L²ävlige jägen ded
 e en kläp ja på ä² märken.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kläppa

X kläppa v.

binda träklump vid
benet på häst

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klogs klög²tes klogts *selökas o.
klogs

kråkas

№ 290.

Röddinge Färs hd. H Areskoug 1926
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klōkas

v.

klōgas

kråka, gösa en mindre uppkastning

N° 51 b Långaryd, Färs hd

O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* klōkas

Pret.
klōktes

gōra ansatser au spy

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* klökas

v.

klögs

= ha kvälningar, göra en mindre
uppkastning.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x blös, s.

^x blösharve

blös /, -an; -a, -ana
el.

blöshår /, -an; -a, -ana
(teckn. fig. 20)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöss en ² a na klöss s.

klöss = ett slags
gamaldags karr

N° 289.

FÄRS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klös
st.

klös; gl. -a

en slags harv med ganska
höga fötter

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

klös. -en. -a. -ana. ^xklös.

klösharn.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

N 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kläs, -en

kläs
sb.

en slags harv varmed jorden
gives upp

N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

klös, ¹klös, ²klös

+ klös

klös ; en sorts hant.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

klös, -en

*klös
sb.

en slags harn med krökta
fötter od "fot" vid ändarna

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

^x helösa, ve

helösa, -or; -ta, -t

= att haiva med "helös."

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lölösa, -n

x lösa s.

hav med lösa hav-
pinnar

Lövestad, Färs hd

Viktor Wejander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöv, -'en, -a, klöv
-ana
(på något kreatur o. svin)

M. f. 71

Fr Länklöv

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

klöv

klöv, m., klöven, pl.

klöva², -na, kläf.

Fränninge. Fö.

Volljö

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöv

klöva pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

klöven

klöven, -en

2 st.f. genuint klöven; formen är ett
utslag av s.k. nabo-opposition; jfr i s.
delen av Färs hd növen, i norra näven.

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp, Färs hd

Ingemar Ingers, 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöver

klöver, - an

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

klövar en

klöver s.

dar ble n²ta so
l²ided klöver b²ara
p²o dan b²iden.

klövon ent. P.L.

№ 287.

klöver²

FARS

Östaby

H. Areskoug 1924.

klöver

klö^over, -er

trifolium

Nr 281 b Färs hd

Östaby

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöver

klövor

de fingo hö o. klöver.

De fingo hö och klöver.

M. f. 71, Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöver

klö^over, -en

trifolium.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöver

klöver, m., -en, utan pl.
klöver: trifolium.

allmänt. F.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöver

klö^ovor, / - en

klö^ovoren dän skole - en -
ha - for - vintoren klövern
den skulle man ha för vint-
tern

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

klöverfis

klöverfis, n.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

*klöverhäs

klö_~vorhäs

större klöverstak, oftast
strax utanför gårdslängor-
na.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

klövorhöst

klöverhöst

tiden för klövenskörden;

inbärgning av klöver;

jfr höst.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Klöverlass

klöverlås n.; pl. =

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöversmjöle
x klöversmjöle
klöversmjöle n.

smulformigt klöveravfall
(frön, avfallna blad,
små stjälkar o. d.)
Jfr hösmjöle

K. J. 71.

Löde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x Klövermölste

Klövermölsta n.

smulformigt klöveravfall
(blad- o. värtstjälkar
o. d.)

M. J. 71

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h

Hugo Areskoug 1960

klöversmälte d

* klövermjölk

blad - och stjälk-
rester av klöver

N° 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöverstubb

klöverstubb

År. klöverstubbväxt

N. Y. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Belövestubb, s.

Belövestubb / -en

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klöverstykke

klövorstytze n. i

— — — an best.
pl.

klöverfält,
klöverång

K. f. 71
Lörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Belövsvall, s.

Belövsvall /, -an; -a, -ana

Myre sammansättning! Vall
användes ej i genuint mål i betydelsen
"fält, jordområde".

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klövervallsjord, s.

klövervallsjord

ifr klövervall

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klövsjukan
klövafrigan best. sg.
med- och klövsjukan

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

lloverstáb, - m

lloverstáb

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klövervall

klö₂vorv₁äl

Repu-län med dialektal accentuering.

l-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

klövenväg
s.

klöuvenväg, -en

Ståne klövenfält.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Ölövergång, s.

Ölövergång, -en; -a, -ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöverväg, - m

x klöverväg

klöverall

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klövju¹ga n

klövju²ka s.

klövju²ka

№ 290.

Röd²dinge Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*Knabattas

knabátas, =
släs, brödas

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ knabba

knä²ba (-ar, -a, -ad, -ad,
-a) tr. och intr., butts,
knacka. Afven impers.

h^uen knä²ba gl^utana so
tilija o sent.

de knä²bar so f^unst^ored.

Färs hd

Asum. F.

№ 281. Per Larsson 1898.

* Knabba

knäba, =

slå, prygle, knacka, butta

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Knaba - ti
 knaba ti, se på ngt
 för än få det än sitta fast
 (t. ex. på en redskaps-
 del)

M. f. 71, N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
 Hugo Areskoug 1958-59.

^x knabba;
knäba, - ar, - a,
- ad v.

knacka;
di, säd o knäba
svump;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

knäba, -ar, -a, -ad. * knabba.

= knäcka, bulta.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x knabba;

knäba, -'ar, -'a, -'ad v.

knacka;

han knäba ju lören;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knabba
v.

knäba -a -ad

knacka, bulla

Nr 4418 Vansted, Färs hd

I. Ingers 1947.

+ huabba, vb

huabba, -ar; -a, -ad

= slå, hamma

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x knabba

knäb/a, -ar, -a, -ad

slä

knäbä bärn äw

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

x knabba

knäba, =, -ad

slå, bulta, knacka (på
dörr); prygla

knaba - rchoja med
slässa smida samman
trä järnstycken

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958. |

knäbas, =

slås, brottas

* knabbas
ob.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

knacka

knäcka, = , - ad

Pres. - ar

kep - can ?

l-s.

K. y. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* knagg II

legga te knägana = svära grovt

han la te knägana brå.

Nr 3404 Fränninge, Färs hd

E. Andersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knagg

knag, m., knägen, pl.
knäga, -na, knagg.
h²u²an h²ärde jo knägen.
de e två g²öwa knäga li öfz.
l²äzga om knägana, svärja.

Färs hd Åsum. F.

knagg:

læga te knägana = bruka
svindomar

han læ te knägana se förfärlit

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knag en ²a

knagg s.

knagge, krok

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knagg

knägana best. pl.

J uñr. legat ti' knägana
utfara i swordomar, våra
han la ti' knägana han
började våra

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

knaggad

a.

obest. f. M. knägada

föredda med knaggae.

räkapižana di skole va
knägada a fina a skälada.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd

Ingemar Ingers 1968

knä^zgast^zskäft

knaggskäft

knagguskaft, listkaft

gju^zkräft^zskäft

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

knaka

knäga, = , - ad

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

knallhatt

knall¹hat, m., - en, pl. - a,
- na, knallhat¹.

Åsum. Fs.

han skåd¹ se i de höjra²
yzad me en knall¹hat.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

knallkatē

knäl⁴kat, m., -ten, pl. -ta,
-na, knallkatē.

Fränninge. Is.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knapp
knapp, -en, -a, -ana
m.

polerade knäpa polerade
(uniforms)knappar

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

knapp, -en, = a, -ana^{sb.}

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ knappas

knäpas² (-as, -as, -ads, -as)
dep., kappas.

.... så skule hen knäpas²
mce d²gnan.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäppnål

knäppnål, b., -en, pl.
-a, -na, knäppnål.
Åsun. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

knappnål
knäpanål; pl. - - - a

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Knappnål

knäpanål; pl. - - - a

K. f. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Knappnål

Knäpnål

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

knäppnålshuvud

knäppnålshö -ed. pl. = -en

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappnålshuvud

knäpanalshö, n. ; höved,
pl. = ; höven, knappnåls-
hufud. Tränninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

knäppt;
knäpt ad.

kn kne knäpt
se jörkn;

Hör;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

knäppt;

knäft adv.

ja k^unk knäft sⁱ!
nud;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knabt

knappst adv.

?

da₂ va knabt han
kwa f_a lid te
o ga ehöb.

Nr 287.

FARS

knappst

Trenninge

knapp

knapt. knapp.

ja vid kn¹apt har han e.

vi kon¹ne kn¹apt g¹a en omg¹ö¹.

de v¹ed ja kn¹apt va de h¹id¹or.

Vomb.

Färs hd. I. Ingörs 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäpt;
knäpt adv.

ja mäns knäpt;

Rödninge

M 1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

knäppt;

knäpt ado.

de va knäpt;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäppt
ä.ä.

knäppt

knäppast

Nr 7503 Hamsås a Ingelstads

Hugo Areskoug 1960

ja, komor, nästan,

knäppt ihä ä.ä. Jag

kommer nästan knäp-

n. s. 71/1 past ihä ä.ä.

Knappt

knaft

dar va stenor so en kone
knaft ga dar.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1946

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knävt

knäppt

ja hör ~ ml

knäppast

290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knaut

knappst avv.

ga kan - ma²ta di

knappst

Nr 289.

FARS

Jr
Lorde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kneppt

knaft

kneppast

Ä. (y.) kneppt

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

knäppt

di' kan ja knäppt
rèda det kan jag knäppast
klara ut (göra reda för)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

knäppt
adv.

knaft el. knäft

de kan ja knäft koma i hue

de kan ja knäft si. J. H.
" "

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingörs 1957.

knäpt II

de kan ja knäpt soäna tē

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

knäppt

knäppt

knäppast

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Knarrig

knäred; pl. - - a

(vresig)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x Knarrig
adj.

Knarr
gnatig

Reps. Län . 1.1-1.

Et genuina ordet är i sydskänke
mit mäsed.

K. f. 77

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

+ knat

knat, n., knät¹led, pl. =,
knät¹en, småskog, buskskog.
Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knatta, v.

knatta, -a, -ad

att knatta omkring s: att hugga med
lic omkring stubbar och stenar och på
åkerkanter.

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Hälsö~~ häd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ knätte;

knät^h, - kn s.

- a, - na;

liten obetydlig person;

da vå^h kn lidkn

knät^h;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knatte

knäte m.

småväxt man l. gosse

en lidan knäte

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

knådra, = knatträ

åstadkomma en knatträn-
de gud.

den knådra i väggen.
Det knattrade i väggen.

K. y. 71 (på gr. av dödsurots
verksamhet).
Lorde

Nr 290. Färs hd

+ knebel

knevel, - kn s.
blockläpp;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x knebel

knä²bal, m. , - na, pl. knä²bla,
- na, kläpp i en ring-
slädklocka. Fränninge. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knebel

knivel, -en. knivola, -ana,

* knebel,

kläpp i ringklocka, även i kyrkklocka.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knebleni

knebleni, n.

knärgöra, långsamt och petigt
arbete.

1947.

Vollsjö, Färs hd. D.N.

knäblet adj.

knäblad

knivig, svår (att komma till eller åt)

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

* knejsa

knejsa, pres.-ar

gå med krokiga knäa.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte berg 1938.

knekt

knejt, -en, -a, -ana

knekt i kontlek.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knekt
knejt. -en. -a. -ana, knekt,
militär, soldat.

Även såsom öknamn: svän knejt,
mäta knejta.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäkt en ² a na knekt b.

№ 289.

knekt
FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knekt, -en, -a knekt
m.

(i kortspel)

Yngre dial. form i i svtisk. mål
i den genuina formen knajt; knikt är
analogiskt efter pläjta: uppl. plikta etc.

spår - knikt spader 1-s
knekt.

N. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

knekt

knajt, m., knajten,
fl. knajta, -na, knekt
i kortleken.

Allm. Fs.

Färs hd

M 281

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knävt en ² ~ a na

knävt s.

knävt

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knæct en ²na na

knæct s.

knæct

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1826.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäyt, -en, -a m. knäkt
l. knäyt, -en
(om spelkort)

är det en knäyt? Är
det där en knäkt?
Är knät, -en

det var en knät
K. f. 71 / det var en knäkt.
Lörde / "Finare" knäkt, -en.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knækt

knæjt, -en, -a, -ana

menig soldat

per knæjt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knekt

knejt, -en, -a, -ana

Åstraby

Nr 281 b Färs hö

Pan Larsson 1899.

knajt, -en, -a *knekt*

knekt

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäjtanamn . -hd. knäktanamn,
soldatnamn

fyranamned de e et knäjtanamn.
min fäfor va me i släged va
läpsi nar di sta uedanfor läpsi
pöta. (Per Fyr)

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.
M 1006.

knäckpass

knäckpass, n., brukas ej i
böjd form, knäckpass, en
slags kortspel.

di spela mest knäckpass
på guldaldrarna.

Brarstad. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knepr
sb.

knepr n.

buktemj, kolik

M. f. 75, K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

knebled

+ kneplig
a.

besvärligt

Nr 8656 Västerstad Färs hd.
Gunnar Persson 1965

x
knicka;

kné¹ja, - an s.
H

- or, - na;

krake;

de va gamla
kné¹or;
H

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ knickspinne/

kniffspinn, m., -kn, fl. -a,
-na, kort pinne, på hvil-
ken sockkåpparne i väfstolen
äro bundna och som vid
väfvandet går upp och ned
efter som framvingen sker.

Fränningen. Fs.
Jfr. niffspinn i andre sydk. Mål.

Färs hd

kniffa piza, -na
pl.

^x knickysime

(på "väs")

= kniffa piza i andra sk. dial.

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

x knickpinne

pl. knēffapīya, -ana

del av vävstol (= nickepinne,

nēffapīya etc.)

i andra mål

1957.

S. Åsum, Färs hd

knip
sb.

= magknip

Se knep

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kniv, ¹ed

knip s.

knip

kniv ² ⁴ ₂ ₄ måven

№ 285.

FARS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knipa

knipa (knipor, pl. knipa,
knep, pl. och konj. knēpe,
knipt, knipt l. knipen,
knip, pl. knipen) t.,
utr. för gripa, fanga.

Di knēpe flyvna gēnast.
han vlyff bort knipen ijin.

Sum. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lenissa, ve

lenisa, -or, leneb, lenibud

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knípal m.

Kníppel
sb.

skalm, illmarig man.

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x knippel
s.

knippel, m.

"en som är lagd för odygd",
slängt.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lird 1938

knippelar s. pl.

knépla

småkvistar som läggs som summer -
bränole till s k upphölnesbränne

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

* knijple;

knèble, - l d s.

- , - l m ;

knifröhus,

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kn³ebled

+ knippe

knippena (på lin)

sm skola de to²ha kn²ebled

Långaröds sn. Färs hd. 7

M 530.

Nils Nilsson

† knipple

kniv²le, n., -d, pl. -n,
fröhus på lin. Tolånga. Fö.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x knippe
s.

knivla, -ad, pl. =, -en
frökas på lin.

Tolunga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

knövl² d ~ m

* linj²sk 5.

linfrö²hus

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knipp

kniv, -ad, =

linfröhus

so. tördas knivled 2

krönorna, sin so

ta, vi öp, ad o, ruad

sa tördades linfröhuset i
krönorna (3: på linestäckarna),

sedan sa tog vi upp det

N. f. 71

och repade det

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Knäpple

knävla n.; knävla^{st.} best.
sg.

linfröhus

slo. knävla utbildade
fröhus / rusa. knävla
av rusa fröhuset av.

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1960.

x kni²ple s.

kni²ple, -d

(kr: kneple)

avfall av livet efter
repingen

FARS

N° 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knipple

knäble n.; pl. = sb.

fröhus på lin

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ knipple;

knivle, - hd s.

- , - lru;

knifröhus;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knivtag

knipång

knipång, skene.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

kniv

kniv. -en. -a, -ana

de va en nåtor kniv - ja
ka äin-kniv.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

kniv

kniv, m., kniven¹, pl. knivar²,
-na, knif.

"Kasta kniven¹ bort de i skåpen,
sa tulle² li drängen¹."

Asem. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Amiv, s.

Amiv / -au ; -a , -ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exe

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kniv
kniv, -en, -a, -ana
m.

n. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kniv, -en, -a kniv

nu ska jag ha
fått i min kniv
i hint römad nu
skall jag ha tag i min
kniv i det andra rum-
met. N. f. 72

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II
kniv, -en, -a, -ana kniv

ja - har - jo - så
kniv må - me, när -
ja - edor jag har ju
själv kniv med mig, när
jag åter

H. F. 71

Söde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kniv-hylla

kniv-hylla

(se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Knivsblad

Knivsblå n.

N. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

knö en ² a na ^{knoge} s.

kan fik ¹ a fjäpen
no ² ana

knoge

№ 289.

FARS

L. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knog lin ~ na

knoge s.

knoge

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knoge

knóna best. pl.

fingerknoge

vi. fila ma knóna vi
gnuggaðe tvátta² með
knogarna

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

K. J. 71

knoge

knöna pl.

fingerknogarna

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Knopp

Knop p. Knöpor

en ble rent fäl av små Knöpor

W.J.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951

knöpa , =

knoppa
vb.

vänkskapligt nafsra varandra
i manken (om hästar ute
i betesmarken)

två hästar kan stå
o. knöpa enän två
hästar kunna stå och
nafsra varandra i manken.

N. f. 72. Tölvinga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x knoppas

knöpas

reciprost: bita l. nassa
varandra i manken (om
hästar ute i betesmarken).

Jfr x knoppa vb.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

~~knog~~ ^{knog}
knog, -an, -a, sb.
-ana

fingerknoge

N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

knopp;
knop, -' en s.
- or, - na;

Hör;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knort en ² a na knort s.

knast

№ 289.

FÄRS

I. Sparr

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knort en ²na na ^xknort s,

knast, brok att hänge
kläder på

N 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knort

knort; pl. -a sb.

knist (knast) på träd;

knöligt utskott, knölig
ojämnhet på rytt

h. i. e. k

knort en mera gervin form? 1-5

en spjudekaga (speld-
kaka) - m. knörta på

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x knort
s.

knort

som är
~~att vara~~ liten till västen

han e en bädden liden knort.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

* knosa
vb.

knòsa, =

knossa (säd)

knosa, sé

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

knösa

*knösa
vb.

knösa havre (så att kärnorna bli flata)

ib. va. knäsa

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

knubb

knob, m., knob¹ben, pl.,
knob²ba, -na, kubb.

Vi läste tu stora knob²ba.
Åsum. Fs.

Färs hd

N° 281.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knob en ²na na kumble s.

kort avsågad
trädstam

№ 290.

Pofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knubb

knob m.

Knubbig pojke

en knob te präg

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

²knöbe n ²knöba na ^{senubbe(e) s.}

vedkubbe

№ 289.

FARS

^o
S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knubb

x knubb
s.

rund trästock.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

* Knubbeståde

knobastå m.

en slags grov ståde

K. f. 71

Lörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

* knubbsläde

knöbasläde, -n, -a, -ana, knubbsläde,

enklare arbetssläde, sammansatt av

trästicker (knob pl. knöba)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäbasla² n

knubbsläde s.

skogskälke

N 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knobbastäe

* knubbastäde

✓

städe med hela medar.

Nr 8656 Västerstad Färs hd,

Gunnar Persson 1965

+ knuffla

knäfla (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
h., knuffa.

pa, knäflar han en Fi
vedgen o sätar en knila
i måven po'n.

Ostraby. Fs.

Färs hd

Nr 281.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knufflas
v.

knöflas, dep. pret. =

knuffas

vi knöflas o vi dansa.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knulla;

knúla, -ar, -a, -adv.

coire;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x knäppen

knäppen

vresig o. d.

kapelin kan va knäppen; kan
göl for mied po dom.

kan va se hända knäppen se.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Om O. Capelin under kort tid
som patient i Lunds lazar.

* knurr
sb.

knur

viden härlock, "knorr"

dr. tog, o. vré en
såden knur de togo
och vredo en såden "knorr"
(as tin) N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd Tolånga

Hugo Arskog 1958

* knusa

kn^osa

knosa.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

x knusa
v.

knosa,
o

krossa, endast om såd som males
till föden.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Knusla

Knusla, =

(vara småsnäl)

K. f. 22.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

knusslig
knäslador l. knäslad
(småsnål)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

knut;
knūda, - an s.
- or, - na;
ja löste öp
knūdomä;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

kn^ued, -en. eg. Knut;

en uppstoppad figur varmed man
förlustar sig på Knutsdagen.

Ä sin när julen blev slut so
komor der en de kalar kn^ued som
hör julen id; di stopar op

Vomb, Färs hd. I. Ingers ^{se II} 1930.

M 1006.

Kunt. II.

en gåva a sprygor omkring me a
kastar i. di hotar en i. sin
sprygor di.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Nr 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knúda - au - or - orna,

+ knuta
s.

knut, knöt, klump.

Vomb m. H.

I. Ingers 1930.

M 1006

Fä

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knuta
s.

knuda -an -or -orna

knut, knöl; äv. strupkula.

Nr 1008 Yomb, Färs hd

J. Ingers 1951

* knuta

knúda, -an

knut

äⁿen jä^ff på rú^len; so blek
der en knúda norja sate ti'
ij^en.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knū²da n knū²dor na knūta s.

knūta

N° 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knut

knud = Knutsdagen, den 13
januari; firades med skämtsam
upptåg.

so' ta knud so rænde vi me
knudan (stortofornligt vedtrå,
som kastades in i grannens stuga)

Nr 4439 Färs hd

Volljö

J. Ingers 1948

knuta

kn²uda, f. - n. pl. - dor,
- na, knuta.

Kousjö. Fs.

Färs hd

N° 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²knuda n ²knidor na ^{knuta} s.

han ²hade en ~ ²en₃
per förmlid

№ 289.

knuta
FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knuta II

s.

knuda -an -or -orna

knut, knöl, klump

pl. knudon spec. = potatis

man ska ner på tored e
ha si nona knudon.

1951.

S. H^osum, Fais hd

kruta II

kruda i bet. stant,

ofornligt rednå:

so te krud rende vi me krudan.

--- ja tar a krastan krudan
eg om doren.

Volljo

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

kanta III

ja sl^o kn^udon it^u me
sl^edja a bl^aja.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

knuta

knúda; pl. -on f. sb.

Av. 'kunt' på en snöre;

han kr²vor, rhóp

2. en knúda. Han

kr²var rhóp sig (t. ex. om

K. f. 71. en igelkott).

Löde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

knuta
s.

kn^uda -an -or -orna

knut, knöl, klump

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

knuta

knūda, -an, -or, -orna

vedklabb; knut på snöre,
rep o. d.

språga. ma. knūdan
en bruk av under tjugonde
Knut kasta en vedtrå l. en
vedklabb in i någons förtuga
at sedan resigt avlysna sig
(ou skämt). Sedan Knut av. i J. t.
Lövstad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58. ,

knuta
s.

knūda -an -or -orna

knut

där fiff ēnta va noxa knūdon
(känl. på teiden)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

²knöden } perf. part.
⁻²knödna }

knuten m.

knuten

Nr 289.

FARS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knutig
knäddad, knutig, ojämna, skoolig.

knäddada vägar.

Vomb

I. Ingers 1930.

M 1006.

Fås

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knutig

kn²udd l. - or, m. och f.,
n. - ded, pl. - deda, komp.
- dedare, - dedast, knutig.

dit²a br²ned e kn²uddare
en hint. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

knutryggad

knudryggad¹ l. - or, m. och
f. , n. - dzad, pl. - k och - a,
eg. knutryggig; pucketrygg-
gig.

vik²taren va lid knudryggad¹.

Frännenge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyck

knytt, m., knytt²an, pl. knytt²e.

- na, 1) benämning på arm, ben,
höft, skuldra l. annan kroppsd^{part}
del. Ja ha sä¹ren varff² knytt²ana;

2) knuta. en knytt br²na;

3) ojämhet, upphöjning, liten
höjd på marken. hans gor l
b²ara knytt²a o. st²ena.

Fränninge. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knigtz, -an, -a, knicht
-ana
m.

brödska

Särsk. i pl. (knigtza) om
benknötorna i kroppen, både
i fråga om människor o. djur.

ha i önt z knigtzana
ha önt i lederna för abnbägenicht

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

* knyck
s.

knyck. -en. knyck. hastig vändning,

~~två~~ vändning. bukt, utbukting.

våjen för en smula knyck

Nr 4151 'I. Ingers' 1927. J. Åsum

Fals.

* knyck;
knytt, - kn s.

- a, - na;

äla knyttarna
syntes; led;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
knuffa
knuffor

²
knucke

knuckat knuckla
ok

knucka

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knj²tsed

knj²tsis
adj.

kn²tsis (och m²gor)

knj²tsed o. m²gor

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x knus

knos,

o

krosbad havre

jt v. ^xknusa

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

knäckig

knäck²ed l. - or, m. ah f.,
n. - #ed, pl. - #eda, komf.
- #edare, - dast, som har
skelleddelarne märkbare genom
huden jä grund af dåligt
hull, om husdjur.

der in² st¹uden, va knäck²edor,
... men hin va fedor. Åsum. Fs.

N 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyppla

knippla² (- ar, - a, ad, - ad,
- a) tr., knyppla.

Ja knippla² på spēsor².

Vassjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyppling

knyppling², m., -n, -n,
utan pl. knyppling.

Vassjö. Fs.

Färs hd

N° 281 Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf.   pret.   pret. ² ^{knypa}
 knyda   knod   knodatt v.
 pres.   pl. knyda   imp.
 knydar   knyd!
 -      knyd te sēfen
       lid - hārare!
       knypa

H. Areskoug 1924.

Nr 287.

knypa

Fennings FARS

knyta

knyda. knød. knøded.

p. p. knøden pl. knødna

knödna sylvon

1953.

Vollsjö, Fars kv

kny²da
kny¹da

knöd

knö²da kny²ta
kny¹d!

knyta

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäta
v.

knäda, knöd, knöded

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knjda, knjd knjta

... en som vi konh
knjda silvorna på

... en (bråda), som vi
kunde knjta solven på.

K. L. 71
Lofde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

knyta

knyda, knyd

Pres. sg. -or

Pret. part. knydan

--- en harfleta, som
var knydan i näkan

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

^{knäta}
knäda, 'or, knød, knödad,

knäta.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyte
s.

knýde - ad. pl. =, -an.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

knyste

knýda n.

bytte

at - stórt knýda, di' kala
di - for - bülta

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

knäta

knäta, -ad. pl. =, -en

Nr 281 b Färs ho ^{Ustraby}
Per Larsson 1898.

knyte

knyde², n. - d, pl. =, - n,
knyte. allm. F.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knut¹ l. knu¹tor, m. och f.,
n. knut¹, pl. knu²ta, knuten.

Denne form användes i släutt
på perf. particip af kny²da
kny²den i vissa uter. såsom
meknu¹tor no²ve, med knuten haad.

knut i betydelsen, som släutt
i vjäten på grund af vanvård. Ps.
svin¹en & knu²ta. ^{vollisio.}

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knūtör

knütt
adj.

som knutit sig

ja hade en sena, som
var knūtör jag hade en
sena, som hade knutit sig
(sensträckning) / ja har

H. J. 71 fad. en sena
knūtör jag har fått
sensträckning lövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* knytt, a.

knytt i västen
stannat i västen

han ble knytt i västen.

(väst, rep. form)

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höke~~ h'd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knä

kne

no kne'

fästamänan lo no kne' hos - na.

han hade höed no henas kne', sa
kallad.

Nr 4413 Vänstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kna²

kne, n., pl. =

ja kan änte baka mi ela
koma på kne'.

Brit.

4802. Brandstad, Fais hd.

J. Ingers 1959.

knã;

knē, - ed s.

-, - na;

kn four, sēda
pu knē;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

kne

kne, b.f. kne

kne.

Nr 281 Färs hd

kne led ~ n

kne s.

gubbar som nta nst
läror en te knen

kne

№ 289.

FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925

knä) , pau knä) knä

knä, pu knä

knä knä pau knä)

Långaröds sn. Färs hd.

N 530.

Nils Nilsson

knã;
kne, - l o s.
-, - na;

Näsby;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd.

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knå
kne; pl. =, -n n.

humv falda - po - kne'
po - en - pål hon föll
på knå på en pall
(om en kvinna, som blev
kyrktagen).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
H. f. 72. Hugo Areskoug 1958-59.

knä;

knē, -hd s.

- , - na;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

knä

knē, m., -d, pl. =, -n l. knēna¹
knä⁷. Äved. Vollejo.

di fatt po knē¹. Vouso. Fs.

hum fek änte legga po knē¹.
Vollejo

Färs hd

Nr 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knä II

sa stälde ja ma po kné

Volljö

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knä

kne, -ad. pl. kne, -en.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
f. Ingers 1950.

knä
s.

kne. -ad. p. kne. knena

kan du slat di pa knead?

jt sla.

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

I

knä;

knä

pl. = , - n

neutr.

knäen fik, va i i

fréd knäna finga vara

i fréd (o: stötte g' mot

bommen^{x)}).

K. J. 71
Lövde

x) På väven
Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug, 1958-59.

II

knä²

röntnóm o. knén
 2. värud, o. gamla-
 gäba seta- hädzed 2.
 värud (Beskrivn. av polska;
 se u. röntnóm)

N. J. 71

Forde

Nr 290. Färs hd
 Hugo Areskoug 1958-59,

kne, -ad, -

knä s.

knä

FARS

Nr 285.

H. Hallqvist 1924. *Lövestad*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kna?

kne, -ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

so ramlade de på
 kné o. hönt de knä så
 föll de (hästarna) ner på
 knä? eller hur de kunde. M. J. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
 H. Areskoug. 1957-58.

knä
s.

best. f. 49. knäjed

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäbom
knäbom, - - en
bom i västlig stråk
nedanför knäna.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

knåbom
s.

best.-f. knåbomen

en tvärgående bom å västol,
i höjd med knåna.

Nr 7050 Långaröd, Färs-hd
Ingemar Ingers 1968

knä²tza, knä²ta knä²cka
vb.

knä²tza - n²jdor knä²cka
n²öter / han - knä²ta -
n²jdor han knä²ckte
n²öter.

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäcka
v.

inf. knäffa

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

knäcka;
knäffa, -or, knäfte,
knäft;

h^um hade knäft
näkabästet.

M 1586:1 Tolånga, Färs hd

Rödninge Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knäcka
v.

inf. knäcka

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

knäp²pa
knäp¹por

{ knä²ble
knä²ble

{ knä²t knä²lea o.
knä²t

knä²cka

№ 290.

La Sofde Färs hd. H Areskoug 1926
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{knäcka}
knäffa, knäyte, knajt

knäcka .

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

knäled
Knäleden (best. sg.)

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

knäledan

Knäled
best. sg.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knäpel
sb.

knävel m.

kläpp i bjältra eller
klocka (t. ex. kytsklocka)

en - knävel

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x knäpla
vb.

knävla, =

fumla, kläpa, göra en
arbete fumligt o. sakta
M. y. 75, N. y. 72.

han sad o. knävla
me. di so läza so
han sau oh kläpade
med det så länge sa
M. y. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knäpelig

knävelad, = , - - a adj.

bevärlig att komma tillrätta
med, svar att utföra
(om en arbete)

K. J. 71

Löde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59,

^xknäpling
sb.

knävlingen

l. knävlingen

best. sg.

kläppen i en (kyrk)klocka

A. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1. Knäppa
sb.

knäppa, -en

güerbjal
... en knäppa, o. den
va vren (vriden).

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* knäppa

knäppa, -an, -or, -orna, *knäppa^s.

kjol.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Knäppa
s.

Knäppa, -an

kjol.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

+ knäppa
s.

knäppa, -an.

kjol.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x knäppa

knäppa², j. - n, pl. - por, - na,
kjal utan isytt lipstykke.

Wassjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knēpa² n or na^x lenäppa s.

№ 287.

H. Areskoug 1924.

ett släp's kjol

Fremminge

FAPS

Köpta från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäppa

knä²pa (knä¹por, knä²pte,
knä¹pt, knä²pt, knä¹p) tr.,
knäppa .

knä¹p räk¹en, de e k¹att.
k¹um¹en va ti knä²pa i mil³an
va sij²orna .

Branstad. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

knäppa
v.

knäpa, -or, knäpta,
knäpt

järda knäpta en sijn =
knäpta knappen v fel knäpphal.

Nr 1008 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. knäppa

knäpa, knäpta^{sb}, knäpt

Jr. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1. knäppa
sb.

knäppa, -an

ytterkjal

H. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

hugo Areskoug 1958-59.

knäppa

* knäppa
s.

en klänning där kjol och
livstycke är i ett.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

knäppa

knäppa (knäppor, knäpple,
knäppt) intr., knäppa,
åstadkomma en knäpp, en
svag smäu.

² Kläkan ¹ knäppor fast,
² äran ¹ knäppor slar.

Impers.

de räktit knäppor i ² ärmarna.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fänninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knä²pa n knä²por na ^xknä²ppa s.

underskjöl

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knäppia
knäpa, knäpta, knäpt

(knäppa en knäpp)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

x Knäppla
vb.

knäppla, =

Pres. sy. -ar

knäppa med nyt; göra nyt på
ett fumligt o. bakvänt t. tafats
satt

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Knäremspåls, m. i - kn,
 pl. - a, - na, eg. Knäremspåls;
 färskinnskjol, vars öfre,
 till knäna räckande del icke
 är öfverklädd med tyg, utan blott
 bestående af färgadt skinn,
 men vars nedre del är öfverklädd
 med en bräm af rött valmal.
 Af denna bräm, som börjar vid knäna
 är namnet uppkommet. Ballerjö. Is.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knäskal

knäskal¹, m., -er, pl. -a, -na,
knäskäl. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Ger Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäskäl en Låna knäskäl

knäskäl

N° 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäskäl;

knäskäl, - kn s.

- a, - na;

ja skäl me ju

knäskälkn;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

knäckålen ^{knäckålen} s.
Lana

han slo si so kort
på Lana

knäckålen

N° 289. FÄRS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knäskäl

Knäskäl pl.

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vänstad Hugo Areskoug 1958.

knäskål

knäskåla pl.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

knätte s.

knätte s.

Så kallades några hus, som
låg i en klunga.

Nr 8656 Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965

knävel

x knävel

besvär; obehag, veemöda

hum lé (led) av knävel o bröte
(o: guldorn)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knåvår

knåvår, - - ^{sb.} en

parvel

den - lila knåvåren

Den lille parveln.

N. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x knävar

knävar

en liten gosse

ved!

vet hut, din knävar!

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

*knävåring

knävåring, - - - en ^{sb.}
m.

parvel

den lilla knävåringen
den lille parveln

K. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

knävlja, -ar, -a

* knävla

arbetsa, syssla med berrvä,
möda

knävla ta vägs

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knävla

knävla, mä, =

knäpa med, mödosamt
syssla med

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

II

*knävla

han sto o knävla va
postlådan han stod och
fumlade vid brevlådan

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958,

^xknäölekanta ~
knä²ölekanta, -n, -ox

[vederuaunu på]
illa klädd kvinna

FÄRS

Nr 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x knävel

knävelad
adj.

benvärlig

dar a knävelad a koma fram

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knöl

knöl

knöl, baddare

do e en ¹ridg²ur knöl

Långaröds sn. Färs hd.

N° 530.

Nils Nilsson

knöl, -en, -a

knöl

ojämnhet i terrängen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

2. knöl

knöl m.

skällsord (grobian o.d.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* knös
adj.

knös

misslynt, "stötta i kanten".

Nr 3399 Fränninge, Färs hd
Emelia Hansson 1938

knös, 1en, 2a *knös*

backe, *klivet*

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. *Lövestad*

x
knöst
af.

knøst

støtt

di blø minjort knøsta mø
(minsaan)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko;

ko, -' en s.

fjör, -' na;

de, é hödmilka

fjör;

Näsby;

V. 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko ;

pl. kōor"

ko

1) yngre form

Tolänge

Nr 6755. Färs. hd

Köpta från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hugo Aronsson 1957.

ko, len, fjør, ko
fjörna f.

de skole i mälka
fjörna K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ko, -an, fsør, fsørna ^{ko} f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

π

ko

da e bator o
sälja k^oen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ko;

ko, - en s.

ko, - na;

vi har ko
na;
id;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen; Lund

ko;

koo, - lu s.

fjor, - na;

koo lu har bord;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko;
k_o, - en s.
fj_or, - na;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko, -en

ko

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

koen mata, ga, o, o
boka, s2 äl ted. Hon
måste ständigt gå och
böja sig (: om hon hade en
snara från ena framfoten
upp, om en av hornen
M. 6-71/ (för en hindra henne att
gläsa)

ko

s.

kō

s. 93

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

ko
s.

ko, len, -or, -onna

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ko, s f r

ko

ko, kor

ja ha² v² te ha² n² tad

ma¹ s f r

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

Ko

ko. -en. fjer. -na och yngre
k^oer. -inna. ko.

ne^s han e gaⁿ ete k^oen.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ka ; pl. -or

ko

han, har, r^ent b^eyt^t o.
ha, k^aor han har alldeles
avst^oån från nu h^ella kor
(om en lantbrukare med k^e-
st^orslost jordbruk)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

ko n fj²ör na
k²öör na

ko s.

h²ar d²e v²anad fj¹örna.²

N° 289.

FÄRS

ko

6

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

ko

ko. pl. fjor

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

ko

ko, j. köwen, pl. för,
förna, ko.

Allm. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko
s!

ko, -en. kòor, -onna

lèa kòor, leda kor
(t.ex. till marknaden)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

ko n { ty²or na
koor na

ko s.

mar ty¹orna di va sa²na so
ble mil²gen lo³

ko

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1826.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko n 5302 na

ko b.

nr 289.

FARS

Förde

H. Areskoug 1925.

ko

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko, lan, tzør, tzørna
f.

et par - tzør ett par
kor / öta tzør äta kor

M. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

ko

pl. (yngre) åv. kòor, - - - na

äta kòor åva kor /

han - kona - ånsa

N. f. 71 / kòor han kunde

bota kor / de - kona -

håla, se på minor béd^{er}

en som kòorna de (fären)

kunde reda sig på magrare
bete än korna.

Sörde .

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ko;

ko, -'hn s.

för, -na;

han hade en träla för

för;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

kobas m.

^xkobbes
sb.

liten kabo (smeksam), ä.
som lockord till kabo

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²
kvbestyrare n^x telestyrare s.

N° 289.

²
korkotare

FÄRS

S. Asam

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lunds

kobinsal n.

Kobindsel

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kobynsel kobynsled * kobindsel s.

kobindsel

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kobindsel

Kobindsel n.

Kobindsle, järnlänk varmet
ko står uppbunden i ladugården

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

köbyala n

* kolyälla s.

koshälla

№ 289.

FARS

L. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

K¹ob¹hala

+ Kobjälla

Kobjälla, Koskälla

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köbyala n

x köbyälla s.

köskälla

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kobladda
sb.

koblåda

hög av kospillning; koruka

Ä. simpl. blåda

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958. |

Köbläda f.   * Köbladda
sb.

höj av kospillning.

Jfr * Korenka

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskour 1960

M. f. 71.

köbäs; pl. -' -' a

kobäs

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kok

kak, m. l. f., kaken,
pl. kaka, -na, kok, be-
nämning på en person, kvinn-
lig l. manlig, som förestår
matlagningen vid en kalas.
Kaken hun fiff ase kager.
de va kok ifra stakalm
nar kagen va po kloster.

N° 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Wessjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kockla
vb.

kögla, =

kackla (om höns)

H.f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kod en ²a na

* Todd s.

bestikel

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kodd, = scrotum

kod, - kn s.

- a, - na;

Rödninge sn, Färs kd,
Malmöh. l.

1586.

Nils Bengtson 1935.

* Rodd

Rod m.; pl. -a
scrotum

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

rod en. Lana ^xhodd s.

hodd, festikel

№ 289.

FARS

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kodd;

kod, -¹hn s.

-a, -na;

scrotum, pung;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Koddepipa
sb.

Kodepipa f.

en slags lek sak ("bleck-
hammare") en blåsa i.
Hade en stort höd huvud.

K. f. 71

Och så känt i Surlöv, Bara ht.
J-s.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ koddasten;

kodasten, - en s.

- a, - na;

testikel;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kodorväl¹f s. - or, m. och f.,
 n. - väl¹st, pl. - väl¹ga, komp.
 - väl¹fare, - väl¹fast; yr, osty-
 rig; bångstyrig, oregerlig.

Odzen² va Kodorväl¹ga, vor
 di st²owe vor med ma rö.
 Kvinan j²ore si Kodorväl¹for.
 Hun va vel h²nta Kodorväl¹fare
 ha vanlet Hun F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koffert

koffert -en -a -ana

han paka nön sina gräjor
i en koffert

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Koffert

Koffert, -en

rön nu änta min koffert, för
dö blea i olyffelia.

D.N.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

kofjät

köfjed. n., -ed, pl. =, -en,
Kofjät, spår efter en
Koben. Tränninge. Fs.

Färs hd

M 281.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåws, -en

*Kofs
sb.

en slays skäl

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kohage

Köhäve

beteshage för kor

so. hade vi en köhäv.

Så hade vi en Kohage.

N. J. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kohage

koha¹ m. - n, - a, - na,
kohage, ^{inhägnad} betesplats för kor.

der ha vad koha¹ for i
värden. Branstad. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

kohage

ko[']hae - en

№ 4338 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kohandlare

K^hoh^anlare, m., -n, pl. =, -na,
Kohandlare.

Allmänt. F.

Färs hd

M 281.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Holborn, s.

Holborn / -ad; - / -an

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kohornsbeta^{s.}
k^oh^orⁿs^be^ta - an - or - orna,

kohornsbeta, en slags beta som
ordades på 1870-talet. Namnet efter
betans form.

J. Årum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

Köhud

Köhud

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kohud

k¹ähu, m., - kuwhn, pl.
- kuwor, - na, kohud.

Waujō. Fs.

Färs ha

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köhüd

Rohud

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

koja;

koja, - an s.

kojor, - na;

di kälä dan for

ludor kōjan;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Koja
sb.

Köjor pl.

da - va - nisala köjor
de - böda - i det var nsla
k^ojoer de bodde i M. f. 78

Möjl. resp. - ord

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vant. upp
- taget ss.
Koja
i Sydsk.
1-5.

+ kajhänder;
kajhänder adv.
vänsterhänd;
han e' kajhänder;

M 2878:1 Öved, Färs hd.

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rog

^x koka(a) s.

sla ~

slå sönder jordko-
ror på åkern

.nr 289.

FARS

S. Sjun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kok
ss.

kog n.

at kog cū kok (t. ex. po-
tatis); sa mycket potatis,
som kokas till en måltid.

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* kok

kog (kollektivt)

härda jordklumpar, kokor.

slå kog, sönderlä dylka

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

f. Ingers 1950.

x kok

kog, genus obestämbart, oböjl.,
kallekt. kokor, hårda jord-
klumpar på odlad jord mark.

knäba kog, sönderslå kokor.
Fränninge. Fs.

kog. -en. -or. -orna ent. S. B.

Färs hd

(1944)

M 281.

Per Larsson 1898.

^{x koka}
~~kota~~;

köga, - ar, - a,
- ad; = koka

stát anta där
o köga!
Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

* koka

kōga - ar - a - ad

koka, bär hufvud, hakan högt.

di hade rē ti kōga, n̄ar di hade
se med silvon p̄se.

Tolänge.

Nr 281 Fars hd

P. Larsson 1898

koka
k_oga, k_okte, k_okt
K. f. 72

när ja var mer liden,
so k_okte de ja melgröd
när ja var mindre, so kokade
man ju rågnjölgröt. K. f. 72
den kogor, gröd 2. h_usorna
den de ger med vekt på stram-
porna K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs ~~h~~ Långa.
Hugo Areskoug 1958.

+ koka

№ 281.

kōga (-ar, -a, -ad, -ad,
blou i n. -a) intr. koka,
bära kufudet, kakan kögt.

nu kan^c ed va kōgas
nax² jo di mödzed.

Branstad. Fs.
di kade² ra² ti kōga, nar di
kade² sa med silvor jo sk.
Tolanga.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Koka

koga, k^okte

di k^okte ~ vi. Dem

kokade vi.

n. f. 71. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskov 1960

koka
v.

3. pl. pres. kōga kōga s. 93

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka
v.

köga

Nr 283 Färs hd Östra by
Per Larsson 1898.

²
k²oga

²
k²ogte

k²ogt kolea v.

¹
k¹ogor

rd¹a ska v¹ - s¹ø

N° 289.

koka

FARS

^o
J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kōga

koka

vi mota kōga två kånor vän.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.
M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka

kòga

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

koka

k²öga (¹k¹ögor, ²k²ökte, k²ökt,
k²ökt, k²ög) tr. och inkr.,
koka.

bn kan k²öga b²üde m²äd
o had en vil fo'd.

¹m¹öwar, ¹fl¹elen k¹ögor.
Vausjö. B.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* koka
v.

köga -a-ad

bära huvudet högt, se uppåt, etc.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

²
koga
²
~h

~ ~²d

x koka v.

²
koga ml² h²agan

sätta huvudet i
värdet

Lofde

N° 290.
Färs hd. H. Areskoug 1926.

²koga kögla kögt teolea v.
¹kogor

koka

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka
k_ogja , k_ohta, k_okt
Pres. -or l. k_ohta k_okt

k_oga - gr_od koka gr_ot[?]

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

Koka

vi kokta i öp miltzan.

Vi kokade upp mjölken

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

koka

köga , k^öka
k^öka

Jfr sjuda

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

x koka
vb.

köga, =

säna nisan i vädret och se
förlåm ut

dér rända (rände)

han o. köga

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kokbok

kågebö^g. - en

tå kågebö^gen!

4439. Vokyo. Fais hd

x

ko-kas

kokaps

torkad kogödsel

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

kokhet

k_og_hi_t n.

Om vänen: så varmt, än det
koker

k_og_hi_t van kok-
het vänen.

N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kokhet

k^og^he^d, neut. k^og^he^t, kokhet

so öpe på vänerorna so va folk
före^da me k^og^he^t väⁿ a slo på
manska^pad, so blö a väⁿ föreⁿa
se i räⁿestenaⁿa som en ström.

(ur den tyska berättelsen om stormningen
av Leipzig 1813).

№ 1006!

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köghed köghet

kokket

kokket

Nr 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x Koberg, a.

Kögad

(om jord)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

+ kok-kylva

k²ögaffjela, j. - n, pl. - lor, - na,
i ene ändan något liusspetsad,
kämliken låu träklubba med
långt skaft, hvilken är afsedd
till begagnande vid kokors
söndersläende.

När de knäba kog, da ska
de ha en k²ögaffjela.

Nr 281.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koklöv

k¹okl²ou, m., - en, pl. - a,
- na, koklöf. Tränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

k²ögnung en

köknung

b.

— i öska o l²ud

köknung

N 289.

FARS

köknung

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol

kul, m., kulan, utan
pt., kouekt., sten- &
träkol.

Li brände kulan i en
kulamila o pådde nam
ti smerna. Asum, Is.

Färs hd *trän* i Ö. Kärestorp.

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kul ed

kol s.

Rätt?

kul ent. andas iakttagelsen.

stenkol

N° 289.

FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kol II

vi har fäd tåmelins me kül.

1947.

4151

S. Åsum, Fårs hd

kol

ku^l, -en. kol.

Färs hd. I. Ingers 1930.
N° 1006.

Vomb.

KOL
s.

KOL

Åstraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

kul, - en (best. eg.!) kol

R.f. 72

(J. ce. om stenkd)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kolpåse

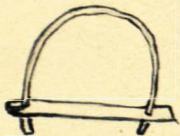
kulapåse

påse (säck) med stenkol

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

köknepa, -n, -or ^x köknäppa

del av ett kökjü-
der

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kokrämare

kokrämare, -en

som handlar med kor.

Nr 4489 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

kol

kul, -an

1947

Ö. Kärestorp, Färs hd

kol

kul, n., k¹ulad, pl. =,
k¹ulan, kol (sten-, trä-,
eldkol) vid betecknande
af särskilda stycken.

Da ordet är konnektivt, är
det maskulinum. k¹ulan
kan e sa dyr i ar.

№ 281.

Waujo, Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol
s.

kul, -an.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

kol en

kol s.

e ad han, som
ha stö²lad kol
frå skö²lan?

N° 287.

stenkol

Fennings

FARS

H. Arstoung 1924.

kol

kol s.

stenkol

N 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol

kol

(om stenkol)

IX. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kol
s.

kul, -en

stenkol

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972-75

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol

kuL. -en

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol

kuL, -en

Lövestad, Fär h.

Kul

Kol

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

kola

K²ula (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., kola, göra träkol
af ved.

När da bränd va kulad
if¹enam, sa slofte di ¹id
milan. Asum. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

köla en

Kolada s.

kostall

M 290.

Stafle

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kolada

kola

större ladugård, t. ex. vid
herrgård; jfr Kostall (ett
nyare ord) och *manese

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kolik

kollikan

s. 92

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

(H)koller

Kälör, m., - en, utan pl.,
Koller, en hästsjukdom.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kollåda

kölalåda

låda (t. ex. i köket) för
stenkol

X. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kolmila

kūlamīla, f. - n, pl. - lor. - na,
kolmila.

Asum. Fs.

di slawe vān pā o sløjte
brēned ūd i kūlamīlan; ēla
brēnde - d i āska.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolort en La na^{s.}
x kolort

kospilning

Nr 289.

FARS

J. Asun Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kolos

Kulaos

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

kolossalt
adv.

kolosalt

(minat) .

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kolossalt

nr.

Kolisålt

Kolisålt fit

dere vagad Kolisålt på ad.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd.

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolstycke;
kulstycke, - Ld s.
- , - hr;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalsvärta n

^x kolsvärta p.

N 289.

kolbrant
FARS

J. Årum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulturst

kulturst, m. - a

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp, Färs hd
Ingemar Ingers, 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kolugn

k^olugn

lugn och maklig av sig

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

* Kolun

Kolun, - Lad sb.

bladmage hos idisslare

ja, tröda da, va, et i

Kolun (Läpästods Nils
Mansson i Skumparp, "Lj-
sets bonde", ha sagt, da
han under en hövniiddanien
skulle ha skurit i bordet)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolupplag
s.

koloplag, u.

(Den genuina formen för kol tocks
vara kul)

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kolätte

kolätä

efterbörd hos ko

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

*kolätte
kolätta, - - en
etterbord has teo

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

komediant

komejant^t, m., - en, pl. - or,
- na, komediant, akrobat,
tåskspelare. Fränninge. Fr.
Även komejantare.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* komediantare

sb.

komzjantare m.; pl. =

marknadsgycklare

... en komzjantare, som
rejerat ^{1) tåsa} (som framförde

sina nummer)

Ungerade lustigkarre på en
ballrande såv Lövestad

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

x komediantare

komediant¹are, m., -n, pl. =,
-nne, komediant, akrobat,
tastspelare. Äfven komediant¹.
Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komediantspelare

k¹o¹m¹e¹d¹i¹a¹n¹t¹s¹p¹e¹l¹a¹r¹e , - n. fl. =,
- r¹o¹n¹a , komediant, taskspelare,
akrobat. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kommentablomma

kommentablomma

sötblomster

Nr 8656 Västerstad Färs h'd

Gunnar Persson 1965

komu¹hä

kom i läg

ja har s²ont döled ~

minne

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² kōma kōm kōmlid kōmma
kōmor (kōmna) kōm

nu e de kōmna.
nar ve va kōmna nor
ps vailen. de kōmor ja
nte i hu.

N° 289.

kōmna
FARS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma

v.

kòma . pres. kòmor , pl. kòme
pret. kom , pl. di kòme
en kòmor ifrån ålt mæin a
mæin

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
l. Ingers 1957.

Komma v.

Komma (post.)

'Rom'

"å sin Komma allri tjärren..."

s. 29.

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1837. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma
v.

di' fett koma i etesom
di' kom did

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

köma kom kömad komma o.

kömar kom!

komma

№ 290.

Riddings, Tors hd, A. Arckang 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Komma v.

Komma (fest.) läs: kom
'Kom'

"Komma där en man å va..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

komma

sup. kommed

s. 92

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Komma

kòma, 'or, kom, kòmed

Imp. sg. kom!

pl. kòmen!

kòmen éy sìn!

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma

även k^oma etc.

der hada ägen k^omad

3: om man nu för tiden skulle ställa till
etc husförhör.

se h^orde han nu han k^om.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Komma III

μ.μ. kōmen

han va kōmen dārifca
skantōfta

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
f. Ingers 1951.

komma :

koma id for = råka ut för.

ja kom id for den höe löse
göben.

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

komma
v.

kåma, -o₁. kom, komed

Imper. sg. kom!

kom t₂' me om en öta, fjäntan d₂!

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

komma II

nar dä prästen kom did ---

nar vi komor forbi byen ---

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Komma II
v.

köm min tös, så ska du fån.
nå för du gån, om du ska
koma i tide.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

komma
v.

kōma, kom, kōmed

hum kōm nästan här Lōrda

kōma ud a lēda bēnen

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

I.

Romma

kö^hpa, kö^m kö^med, ^{vb.}

Pres. sg. ^{pl. kö^ma} -or.

Preter. part. kö^men.

han - va - kö^men - ude -
rfe - sösta. Han hade
kommit från Lövestad (i: var bär-
dig från Lövestad).
M. J. 71.

Kamman, Fais h^t

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Komma

da, va-jöga, som komma
ner me sánt. Det var
göinger, som kommo ner med
lykt (s: slöjdalster) /

... iyan ja kom ti innan
n.g. 77) jag kom till (s: föd-
des).

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskou 1960

komma

kōma (kōmor, pl. kōma, kom,
pl. ah konj. kōme, kōmed,
kom, pl. kōmen) tr., komma.
F. ex. kōma nān i förtred,
komma någon i förtret, skada.
Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.
k^om^a, k^om, k^om^ad ^{k^om^ma} ob.

Pres. -or

Pres. part. k^om^en,
k^om^ed, k^om^ma

Imp^{er}. y. k^om

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

Komma

vb.

da - e - nytt folk,
som - e - komma det är
nytt folk som kommit (s: och
slagit sig ner där, och
bosat sig där). H. f. 72
dän - e - Komman - po -
älvastriugad (se u. älvastrik)
(ds.)

Nr 6755. Tolånga, Fälska lhd

Hugo Aronsson, 1958

II

Komma

köen kom, t. o.
riba kon tråkade papa
(se närmare u. x drap).

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

² koma kom kömlad komma v.
k¹ömor kom!

komma

N° 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Lofde, Rödvinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
k²idma

k¹idmor

k²om

k²omled komma.

k²omlen

imperat.

k²om!

dar e vist en enda'
k²omlen ded.

N° 289.

FARS

L²orde

H. Areskoug 1925.

komma

kōmpa, kōn, kōmad kōmma

Pres.-ör

dä kōmor. der - val -
snärt en yin dä kōm-
mer det val ²snert en till

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Komma
komma - ner gå ner sig
i vak eller i vävdrag
överhuvud

han - kom - ner o
sätta - sät han gick ner
sig i en vak och brukt-
nade i "vaken"

K. f. 71/42, vankuled

**Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.**

komma
v.

kåma, -on, kom, kåmed
fut. pl. kåme

úgan eplåmon, kåsta vecka.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

komma II
ii.

ce se komma gamla gäba,
som va semor lötada .

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

II

komma

koma - för
gå ut för.

K. f. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

komma
kōmā; ²ta², ²ā, ²en
kom, —, —
kōmēd, ²en, ²na

komma

№ 285.

FARS

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Romma
ob.

komp, kom, komad

Pres. - or

Imper.

kom
kom

kom i väg!
med mig! (!)

It under jag

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1957.

II k^ompe, kom k^omed k^omma

Pres. sg. -or Pret. part. k^omen

Pret. Imper. sg. kom
" pl. k^omen

n^u e. vⁱban k^omen nu
har vⁱban kommit.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

III

Komma
vb.

Imper. pl. kömen

komen sin z o drucken
kafa!

K. f. 99 / Pret. pl. köme
du köme, igörz, med
de kommo igörz med det
Lövestav.

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

IV

komma

komma ^{ti} komma i tur;

komma i jorden
jorden (om utgåde)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1917-53.

II

komma
vb.

vi k^ömma i bⁱl vi k^ömma
i bⁱl

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

komma
v.

koma, pret. komo

dæ kom en six (setan)

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

komma
v.

k^oma, pres. 1°

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
komma för

kommed fär nåd s. 92
= råkat ut för något

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Komma ihåg

koma ihuē

dän komor ja ihuē

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma i häg

koma i hue , pres. komor i hue
el. koma i hue

han komor got i hue, nar ---

de kan ja knaft koma i hue.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

komma ihåg

koma i hu

pres. ja komer änte i hu

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
l. Ingers 1957.

komme ihåg

koma ihu

ja komon so gränt ihu den
bläye änorsen.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma i häp

koma i hä

de komor ja änte i hä

de kan ja änte koma i hä

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

komma ihåg

men ja komor änta i kä
hant den böja (näml. vitan)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

komma ihåg

pres. komor ihu

de komor ja sa grant ihu

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Komma om

Koma om

= få tag i, komma över

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

komma sig

kō²ma se (kō¹mor, kō¹m, kō²med)
repl., eg. komma sig; till-
friskna efter sjukdom.

lō¹sen han kō¹m se, men
fä¹gen dō.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x komma till
v.

ja har kommed mēna te de
= jög har förelätt många därtill
s. 98

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

kommendera;
kumdera, - ar, - a,
- ad;

di kumdera dam
ti' ad;

Hör;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kommendera

Komedera, = , -- 'ad
(befalla)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kommendera

komed^éra, =

(befalla)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kommission

Komman¹d, m., - en, utan pl.
Kommando, befäl, h⁴rravälde.
f¹ rättsen¹ä befalla och styra.
färlen vil sal ha komman¹derna.

Fränninge. F.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kommunalordförande
Kommunalordförane m.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

komule

kómúla

(mule på ko)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kommunal

b.f. Komenálen

= Kommunalsstyrelsen

får va må i Komenálen

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

f. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommunalverk

Kommunalverff, n. - hd,
Kommunalstyrelse, skötandet
af kommunens angelägenheter.
Min son han va me i
Kommunalverffed.
Västerstad. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

+ komärgel

K¹om¹ärgel, m., -ka, utan
pl., komärgel, skämt-
sam benämning på kogöddel.

K¹om¹ärgelen e nok den b¹este.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* komög

kō'mōg, -ed

kospilling.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Komöb, s.

Leämög

= begödsel

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

könög ad x komök s.

de sköle ta ~ o lee o plina
for höled

kospilling

M 289.

FARS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kona
sb.

Kona f.

obehaglig kvinna

en, r^äh Kona. En
obehaglig kvinna.

M. f. 71. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kona
f.

kona -an -or -orna

förskll. bestämming på femtimmen.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kona

K²ona, f. - n, pl. - nor, - na,
kona, föraktfull benämning
på fruntimmer.

allm. Fs.

din fördömlada k²ona du é!

Fänninge.

Färs hd

M 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kona II

en sätans gr^än kona

Vollyö

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kona f.

kona
sb.

obehyglig kvinna

K. J. 72

en réb kona en otäck k²äring (ds.)

Jfr sladderkona

Jungfru's samma betyd.
skörpa (se 2. skörpa).

Tölinga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kona² n

kona s.

kona

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kona;

kona, - an s.

-or, - na;

sämre fruntimmer;
t. ex. tätorskona;

tätarekärning;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kona

Kona f.

kinna (redsa²ande)

en gale kona en st²ick

kinna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

konduktör

kondtör, -en
(ä jämväg).

Vollsjö

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

konferens

konfer¹ans, m., -en, pl. -or,
-na, konferens, öfverlägg-
ning om egendoms¹skifte, jord-
delning.

lan¹metaren h²älde konfer¹ansor
me ö²b²ona. Fränninge. F.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

konfirmens

konfirmens

konfirmens

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Konfirmerad.

Konferm^ént

so fört di e Konferm^énta ----

de ska di læra, iyan di e
Konferm^énta [näml. Koackulva-
konsten].

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

komfermēt, konfirmered.

do va ja ente komfermēt.

(ungefai = jag var under 15 år).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

konfirmerad,
kunform_{er}t a.

- a pl.

hufm_{er} i kunform_{er}t;

hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Konfys
adj.

Konfys

som kommit in i färdningen.

N° 51 b Långaryd, Färs hd

O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konjak

kónjak, -en

1/2 kvarten

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

Konjak

Konjak

K. y. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

konjak

konjak, -en

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1955.

Konjak

Konjak, - - en

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Konjak

Konjak - en

Nr 4413 Vansted, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Konjaksflaska

Konjaksflaska

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Konjaksöt

Konjaksjögz; pl. - - - a

kaffekask lagad med

konjak

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

konkräk

K²ön²kr²idz, n., -ed, pl. =,
-n, Konkräk², ståssord,
användt om frantimmer.

did e et snalt K²ön²kr²idz.
Vausjö⁴. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konkurs;
kuzkös, - kn s.
- n, - na;
Tol.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

konkurs

konkurs¹, m. , - en, pl. - or,
- na, konkurs.

prästen sküle gå konkurs
Fränninge. Fs.

M 281

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konkurs

konkurs

N. j. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

konkurs

Äv. Kontrörs

R. j. 71.

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

konkurs

Konkurs

de blyk - konkurs

M. j. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

konkurs

kozko'ns - en

han spela kozko'ns, so kalad.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

L. Ingers 1947.

konst, 'en. 'or. -orna. konst;

ofta i bet. svartkonst, trollkonst.

lita konstor kune han. bevais

(näml. Levau)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*konsterfaren

adj.

konsterfaren

besynnerlig, konstig

K.f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* konstnärnad

konstnärnad

neros, ur fattningen.

Nr 1555 Tolanga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

konstig
konste; pl. ð - a

Ä. beynnerlig, märkvärdig

K. f. 72.

han - va - led - konste
han var lite beynnerlig
(om en man)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Konstly
Könste, Konstad

M. f. 82

Vanstad Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Konstig
a.

könstl. n. -it

de e konstit v~~er~~

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingørs 1957.

Konstf, -ad

Konstig

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Konstigt
hov.

könstít

de va kónstít sk^uevad

1951

Västerstad, Fårs kd

könst¹ad

Konstigt
adv.

da ser könst¹ad ied.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kontor

kontor, -ed

1. en tjänstemans eller köpmans kontor.
2. i senare språkbruk, sedan bönderna fingo skivbord, rummet där skivbordet står.

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

konung
kong; pl. best. könarna
N. J. 99

Jfr sgr som betkung, lump-
kung

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

konung;
kon, - lvs.
- a, - na;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konung;
k^ong, - l^un s.
- a, - na;
k^ong^{er} skul^e
k^ong^{er} ti s^owa^o b^or;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

II

konung

här ga könen ou
krivan frät här de vil
här (i: i vårt land) ga kung-
en och drömmigen obhindrat
omkring var de vill.

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958,

kook

k¹o¹o¹g n.

ok vid k²örning med kor
(sombisa använde s²är-
skilda selar)

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

köpata

^x kopattar
(pl.)

Genus rivale

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kopatte

μ. kopáta

eg. kospenar; västnamn

" kopáta, loa "

Nr 1003 Vomb, Färs hd

I Jagers 1951

+ koptte

k¹o¹p¹a¹t¹e, m., -n, pl. -ta,
-na, kospene.

k¹o¹p¹a¹t¹ana di ska udj¹ora
al i¹nk¹o¹m¹st for b¹o¹na.

Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281 Per Larsson 1898.

* kopatte

pl. kopata

västra. (vickat ?)

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

kópata na

* kopsatte s.

Geum rivale

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

M. Kopatta

Kopatte

humleblomster

Nr 8656 Västerstad Färs h'd
Gunnar Persson 1965

köpa¹nga

ko-pen¹gar

kopän²gar

hade han bara äkt¹, hade

han nok² en²te hatt köpa¹nga

ma se h²ö²m

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopis

¹Kopis, n. - ed, utan pl.,
Kourin.

Na ja lad en hal sup, sa
lyffor ja de smagar lijassem
Kopis sin. Fränninge. F.

Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kop, -'en, -'a Kopp
m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

II Ar. 'kaffe', 'en kopp kaffe' kopp

dricka - köp dricka kaffe;

ha - en köp få sig en kopp
kaffe / sed nu lid, g^{ens}, so

ska - ja - sja - en köp!

Si^u nu ner en stund, J^{ons}, så skall
jag koka en kopp kaffe!

(citerat efter någon som uttryckt
sig så)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 19758.

III

Kopp

kölpa om, kóp
dricha klunkvis ur kopp

N. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kopp

kop, 'ek, 'a, 'ana

der va ëya öin i köpans

Nr 4413 Vanstad, Färs hä

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppas;
k^ov^or, - 28 s.

k^ov^orffj^el;

① 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kövon

Koppar

M. f. 75, K. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

koppa r ;

kóbor

t. ex. kóborffjél ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppar;

kö_oror s.

t. et. kö_oro_rzj_el;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

koppas;
kovor, - ho;

di va ou kovor;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Koppas
s.

kóbor

Nr 283 Färs hd
Per Larsson 1898.

kö¹vor, -en. koppa. ^{koppa}

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppa
s.

kávon

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kövor

koppar s.

koppar

N° 289. FÄRS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppa

kóvor

Fårninge, Vollsjö.

kävör

S. Åsum.

M 281.

H. Lamm 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fås

köber —

koppar s.

da e nok mest
köber ja ha.

Nr 287.

FARS

koppar

Fennige

kövor

koppnar

koppnar

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käveⁿ - n

koppar

koppar

käveⁿ - sjel = kopparkitel

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Koppar

kóbor

hélst kóbor særskilt

Koppar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

*kopparbåling

köborbålinga obest. pl.

kopperslantar

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*Kopparbåling

kövorbålinga pl.

kopparslantar (tjocka)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

koborgryda

koppargröta

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

koppargryta
k**ö**bongryda

M. f. 75

kovorgrydor pl.
M. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

köörgräda n koppargryta s.

koppargryta

N° 289.

FÄRS

S. Arund

Hugo Areskoug 1925.

II

Koppergryta

Är. Köborgräda

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopparjárn

Kopparjárn n.

stckjárn av koppar

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopparkär
Kopparkär n.
Kopparkär

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopparken

Kopparkär . - ed

Kopparkärd .

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopparkittel

kovanfjél. -en

vi kakte pantoflon i en
kovanfjél som dar jett en fäpa i.

Nr 1585 Tolänga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

kobart¹gel en ^{kopparkittel} - - s.

sat den store²
kobart¹gellen ¹over
¹elan!

H. Areskoug 1924.

kopparkittel

Freminge

FARS

Nr 287.

Kopparkittel

Köbortzél

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kopparkittel

k^opp^orffj^el, -en, -a, -ana.

kopparkittel.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kovortzjel en

kopparkittel

kopparkittel

N 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopparkittel

Kovontsäl m.

n. f. 71 Nr 7503 Råmsås a Ingelstads hd

Hugo Areskov 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopparkittél

Kovortszél

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopparkittid

Köbortzjel

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

II

Kopparkitteln

Ar. Kobartsjäl

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kopparkittel

kåberkel
+j:
kopparkittel

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopparkrus

Kopparkrus n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopparkuus

Koborku¹us - ed. pl. =, -an

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kabark⁷rus

Kopparkrus

Skapparkrus

kunn konn me ut

kabark⁷rus multg

Långaröds sn. Färs hd. 7

N 530.

Nils Nilsson

koppartrus

koppartrus - ad. pl. =, -an

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopparkuus

Kovorkuus, -ed

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopparkräus
Kovorkkräus n.

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

Kopparkrus

Köborkrus

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kopparkrus

Koborkräs^t, n., - ed, pl. =,
- en, Kopparkrus, med
grepe och lock försedd Koppa-
krus. Fränninge, Västergöt.

Kavorkräs^t, Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopparkrus

Kobonkrus, - 2d

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

kopparlock

Koborlög, n. - ed. pl. =,
- en, kopparlock.

Wassjö. F.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

κορραυρενγ

κοβοριενγ, μ. -α.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopparpeng

Koborþáya pl.

Kopparslantar

brúna Koborþáya

bruna Kopparslantar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

² kobarpaz en a na ^{x kopparung} S.

de e mest
² kobarpaz ja ha.

M 287.

kopparlant

² Ostraby

FARS

H. Aresk. 1004.

kopparspeng
kópparspéy - an. - a. - ana.
kopparspeng.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köörpäga Köörpenger
(pl.)

Köörslantar

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopparpengar

Kopparp^änga pl.

Kopparolantax

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

M. 4-71

II Kopparpenning

Ar. Koborþæya pl.

Kopparslantar

y. form an -þæy

l-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopparsil

Kovorsil
mjölkasil av koppar

N. J. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopparslagare
Kopparslägare m.; pl. =

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Köpparslagare

Köpparslagare m.

kyr- på- form.

Nr 7503 Ramsås Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

m. f. 71

kopprätta
Käpes²äta (-sätor, pl. -säta,
-säte, -sät, -sät, -sät, pl.
-säten) tr., vaccinera.

di sküle Käpes²ätas för
lijasäm nu. Västerstad. Fs.

Färs hd

N° 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Koppränglare

sb.

kopprözlara m.; pl. =

skrotorshandlare (förklenande)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kör;

kör, - ' en s.

- a, - na;

kun hada äggen

i en kör;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kong
s.

kon m. kona

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

kong

kon, -en, -a, -ana

en kon me två flåda låg

1950 Nr 4802. Brandstad, Fär kd

kong

Kor, len, la, lana

tä kören a ga äte lid
bräne po löen. (B.H.)

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

kar ; av kar kong

kong

dar va kason an kate

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

k²
kar, k²ara

koy

koy

ja g²ane i² ma t² par k²ara

Långaröds sn. Färs hd.

N 530.

Nils Nilsson

Kor, - en

Korg
m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

kör, - lör s.
kora, - na;
korg;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kör,
kör, -'ln s.

-a, -na;

di bär ln kör
ju ln stör;

Röddinge

M 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kor luv ² a na

borg s.

borg

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kor, -en, -a m. kor

en kor - pantóflor en
korj potatis

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

long

kor, pl. -a

flata kora

Tolunga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Korg

Kor

A. j. 82

A. j. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kor

borg

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Vänstad

kong

kor, -en, -a, -ana

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Korg

Kär kor

"komme litta na i en Kär..."

S. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

kor, -en -a, -ana. ^{koig} koig.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Köpta från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kören (best. sg.) Kong

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

kong

kön, -en, -a, -ana

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963

kong

k¹or, m., k¹or¹en, pl. k²ora,
-na, kong.

nar di skad en rov, sa tog
di nam i en kor o giff ambrin¹
i garana ma' nam o toj²de para¹
did kala di losa huens o ges.

Asum (Barleja) Es.
Färs hd

M 281

Per Larsson 1898

kor en ²ana korg s.

hela ² ² ² abla

Sam. den genuina formen
är här kor.

Korg

M 289. FARS

J. Arund

Hugo Areskoug 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

borg;

kor, - ' en s.

- a, - na;

ja hada ~~h~~ h i
en kor;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Korg

Se äv. syro som enekorg,
mjölkkorg, * vitrakorg /

nå e. kóran fol nu är kó-
gen full.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Korngrepe

Korngrepe, --- an

handtag i korg

K.f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

*Korimpa.

Korimpa f. sb.

mager och dålig ko

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kork en ² ~ a na

korle s.

kork

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kouk-ek

könka^ég. M.-on

Jä tyttä liäsom de va
könka^égon; jä så di hada
sköred bärken.

Vomb

Nr 1003 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

korn ad

korn s.

korn

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korn n. , -ad

korn

(sådesslaget)

Är inte korn en mera genuin form?

N. J. 72.

1-s.

du möl kornad de malde
kornet (ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Korn led

Korn s.

Led har lagt sig
räknad

N° 289.

Korn

FARS

Hugo Areskoug 1925.

S. Arvid

II

Korn

korn , kornad

K.f. 72

m.f. 71

h^ärt k^örn för s^äj

varje korn för sig m.f. 71 /

de g^ärnar , när kornad

de m^ögnar det blittrar ,

när kornet mognar. Se u. Kornmoen.

Tolunga K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Korn

Korn, -'ad pl. =, -'an

1. utan pl. = sådeslaget korn.

2. med pl. = sådeskorn.

di brugte mied a ga a
spila for korn = spela för att få
korn (ibet. 1.)

Nr 4.113 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Korn

Korn, -ed

sådeskorn; äv. sådeslaget Korn.

di skole äja ner körned

har du art ner körned?

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

kona
s.

kona, n.

pågarna e äta brä, for dö
fets di pögga kona. M. f. 1880
Volljö

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1962

kyrn lid

korn s.

N° 289.

korn
FARS

Lovde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

k¹ärn

Korn

horn

d¹i h¹ä¹du k¹u o k¹ärn

v¹ist i m²ån²adan

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

korn

Korn, n., korned, utan pl.
Korn, sädeslaget, hordeum.
Fränninge, Fouso. F.

Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korn

Korn, n., Körnad, pl. =,
Körnen, 1) Södeskorn,
2) Korn f. ex. af Krut, snus
o. d. et par Korn Krued.
Vausjö, Tränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornax

Kornax¹, n. i. - hd, pl. =, - en,
Kornax. Fränninge, Vassjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kornak

kornájs n.; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

²
kornäs hd

kornal s.

kornal

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kornagner

kornájnok pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958. |

Korngryn

Korngryn pl.

K. J. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

korngröt

korngröd, m., - en, plan
pl., korngrönsgröt.

Vassjö. Fs.

Färs hd

№ 291 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornmél hd

kornmjöl s.

kornmjöl

№ 290.

Lofte Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornmjöl

kornmél n.

K. J. 71

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Lövde

Kornmoen

sb.

Kornmo^{en} (best. sg.)

blir under höstkrällarna,
vilken g'ät följes av någon
knall. Ansågs uppträda
vid den tid, då kornet
mognade

(i: da - j^unar, när kär-
ned da - m^ognar). K. f. 72.
Tolunga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x kornskräning

kornskräning, m., - ka,
utan pl., kornskräning,
- gröpe.

Vallsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornskräning

* kornskräning

kornkli

N 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornstob

Kornstubb

stubb av Kornfält

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

korporal

Kapor¹äl, m., - en, fl. - or,
- na, korporal.

Kapor¹äl frans.

Bolesjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopiral
s.

Kopiral, m.

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

* kora;
kora, - an s.

vattenpöl;
dar va en rekti
kora ju väjan;
Hön;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

+ koma

köra, -an. *koma, vatten-
samling omkring göbelhögen, bestående
av kreatursurin och regnvatten.
Även piskora.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Vomb.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kora;

k^ora, - an s.

- or, - na;

vätenspöt;

m^yd^eyak^ora : vätensam-
ling kring en gödselhög;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kora;

kora, - an s.

- or, - na;

vattenpöl;

moderjakoran : vatten-
samlingen bring en gödselkög;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korra, = vattensamling,
vattenspöl.

korra, - an s.
- or, - na.

Rödlinge sn, Färs hd,
Malmö. l.

1586. Nils Bengtson 1935.

* kora

k²ora, f. - n, pl. - kor, - na,
gö⁴seldam, gö⁴selstad.

Åsum. F.

Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korra = väteensamling,
väteerf,

koia, - an s.
- or, - na;

Ramsåsa sn, Färs hd,
Malmö. l.

1582

Wib Bengtson 1935.

x Korra

höra, -an; -or, -orna

=samling av gödselvattn.

äv. pisa höra

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kōra, =

^xkōra
vb.

kōka tvätt

kōra tvätt

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*korregryta

Körgrida f. sb.

gryta vari två² kokas

K. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

* Korrekturel

Köratysel

sb.

kittel vari tvått kokas

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x

korepiss

s.

kòrepis, -ad

gödselvattnen, kreaturmin stäende
i kornen.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

* Kåreþiss

Kåreþiss

krættus-uinn, som samlati i Korræn.

gróa roðafis i Kåreþiss þo ude-
liddjæra. Ifr gróða. v.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

kons

kons, led. pl. =, lan

P.L. 1898

Vollsjö, Färs hd.

kors

kors, n., kors¹hed, pl. =,
kors¹sen, kors.

Asum, korsj^o. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kors

kos i svordomen jäises
kos!

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kos

Kors
interj.

kos 2. al men tid!

Kors i all min dar!

kos 2. ala var! (ds.)

A. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

(kraftuttryck)

Kors

Kors i hela min tid!

Kors i all min tid!

J^uses Kors! Egentl. Jesu

Kors!

K. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kos
intej.

kos

kos i al min da!

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

kos

kos inscri.

ak jesus ~

N° 289.

Kors!

FÄRS

^o
S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kos

kos, interjektion, kos. - ofta i

förbindelse med andra uttryck, såsom:

kos i härens jesu kristi

velsinade namn! (aut. 1928)

№ 1006.

Vornb

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. kors

Kors, - led

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

2. Kors

kors

I vordommar h. som vordom

Kors z löl! Kors likrab!

Kors i all sin dar!

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Korskyrka

Korsfönka

Kyrka med korsarmar, t. ex. om
11 11 nuvarande kyrka.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Korstygel

Korstöjla pl.

tommar vid parkörning.

Jfr ^x melton[?]

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Korstygd

Korstyglä pl.

Nyare ord och begrepp.

Jfr melton (Arens resp.)

M. f. 71. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korstygel

korst¹öyl, m., - en, pl. - a,
- na, korstygel (i seldon).

Branstad. Fs.

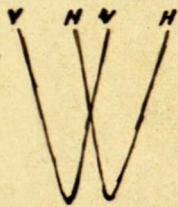
Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korstygel
köps²-töjla-trim,
-en, -a

fyra tönningar av vil-
ka två i kors

N° 285.

FÄRS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kart

kort
sb.

spela kart spela kort

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

kort;

k_ourt, - ' ed s.

- , - er;

di sp_ela k_ourt;

M 1586:1 Rödninge
Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kort

kort, n., kort¹ed, pl. =,
kort¹en, kort, spelkort.
spela² kort.
Åsum. F.

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kort ad

kort

s.

spula ~

N 289.

kort
FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hort;
k_ourt, -'ed s.
- , -'an;
di sp_ela k_ourt;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

kort;

k_ourt, -' l d s.

- , - l m ;

han har bl_od gr_än
pu k_ourt d.

Näsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

kort n. ; pl. =

kort
sb.

Fr. om spelkort

St. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kort
s.

kort, n., pl. =

spēla kort

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

kort
s.

kort, led. pl. =, len

kan va so gälän te a spela
kört om pæya

O. W.

N° 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

kort; n. = ; - a

Kort
adj.

korta h¹ytza korta
vagnshäckar

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

^{x)}
kart n.; pl. = kort
sb.

Är om spelkort

tre svarta kort tre
svarta kort (klöver &
spader). ^{x)} Rep. - piv. form: ut
genoms. tord. varn ^x kont.

N. J. 77

Nr 290. Färs hd 1-s.

Törde

Hugo Areskoug 1958-59.

Kort

Kort
sb.

Yngre form; ä. trud. *Kort; ^{x)}

de, va, näga (i vriga) te, o

spela^{x)} Kort

x) In kort i
Vollsjö,
Kort i S. Åsum.
1-5.

x) Genuint spela Lövstas

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kont;

kont, - l d s.

- , - l n ;

di sād o spēla

kont;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II
År. Kort

Kort
sb.

dē. hada. spulad. Kort

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kortlek
Kortlédzan best. sz.

K. j. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kontlek

Kontl^lög_z -en

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
f. Ingers 1950.

kortspel

kortsp¹el, n. 1. - led, utan j^h.
kortspel.

da va inte lid²et for kortsp¹el
nar di ha²de ju²la²le²dy.

Branstad. F.

Färs ha

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kortspelare

kortspelare , m. , - n ,
pl. = , - nna , Kortspelare .

Åsum , Vallsjö . Fö.

Färs ha

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kortspelare

kortspälare, m. -en, -are,
-anna

P. L. 1898.

Vollsjö, Fars h

kortspelare
Kortsp^{x)}elare m.; pl. =

x) Gennint trol. kort ~
Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Körninga f.

*Körninga
sb.

hög av körning

Jfr Kobladda

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

kos

kos, m., oböjl., Rosa.

¹man¹nen l ¹rim¹dar sin kos.

Fränninge. F.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kosele

kosila

sele vid körning med kor

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ kosen;

kushn a.

kused n.

kuna pl.

bl. sömning, domma;

länorna bl. kuna;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
k²ösl²

* lösen adj.

dan ²nö²ven e rent ~.

frusen, slö, svai
att använda

N 289.

FARS

J. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kostinn

kóhinn, ¹ ¹ ad

kohud

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19, 7-58.

kost en

kost s.

¹kosten va befor en som
²glas

kost

M 289

FARS

Lovde H. Areskoug 1925.

kost
Köstan best. y.

födan, maten

de fick köstan på
stället. Se (i daglönnen)

fingo födan på gården,
där de arbetade.

n. f. 71.

Nr 7503 Hemsås a Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

kosta

kosta, =, -ad

Pres. -ar

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

²košta   ²košta   ²koštad košta^{r.}
²koštar

de ²koštar jōna o hōla
se sel

№ 289. FARS

Lovd H. Areskoug 1925. košta

²
kosta
²
~k

~ ~²d

kosta ve

kosta

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kosta

kòstfa, = , -ad
pres. -ar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

kosta

sg. pres. kaskar

s. 99

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

k²o²sta, k²o²star, k²o²sta, k²o²stad ^{kosta}

h²osta

d²oen h²ada k²o²stad mo²ga
p¹o¹ga n²ar

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

kostall

köstäl, -en

(meat i stöne gaiden)

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

kostall

kostäl , -en

(mest i stöne gårdar ;)

svinahäsed läggor äre

bägom kostälen .

Nr 7051. Tolånga, Färs hd ^{Tolånga} .

I. Ingers 1957.

Köstäl

köstäl, - - en

ladugård

M. J. 75

Jfr x manness, som är mera genant.
J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kostall

Kostal -en -a -ana

mest om större gårdar; annars månes.

där va et färlet aló i Kostala
a övör ält.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingörs 1947.

köstäl, l l an kostall

ladugård (nyare ord i målet).

Jfr xmanese och kolada

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kostall

Köstäl, - - en

ladugård

Se vidare u. mannese

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

kosthäll

kosthöl, n.

de va so dölat kosthöl

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kösthåll

Kösthåll n.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* kostnera
kosteriera, hålla med kost.

di far kosteriera se säl.

Vomb

№ 1006.

I. Ingers 1930.

Fän

köstalsjäla . - en. köstalls-hjälle,
hjälle (skulle) över köstallet.

i gämla nörströms tid so
kone vi lägga öf tre köndra las
hö på köstalsjälän.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Vomb.

kostäke

s.

köstäle, n., pl. =,

smäbank som kan föda en ko.

kan skole ka jä^ä ta et köstäle

S. Neum, Färs kö

4151.

Nota

Kädf, -an

nedersta leden på hästens
ben

(s: den - hästan han
gick - på det som häs-
ten gick på)

n. f. 71. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskov 1960

kota

kāda, f., -n, pl. -dor, -na,
hof (på en häst).

Tränninge. Fs.

Färs hd

köda² m ködor² na² x kōta s.

Tussilago farfara

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko-tjuder
k_ofjyr, -ed. pl. k_ofjyr, -en.
kotjuder.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
kōdor pl.

teotor p.
pl.

klōvar eller
horav.

№ 289.

FÄRS

^o
J. Arund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kövanug an

lovatting 5.

vattenställe för
kor

M 290.

Loft

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kotalg

kötäl

(användes vid gästartning)

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* koren
køj.

kåuren, kente. kåured

unken, t. ex. om hüd som bakats
av råg som blivit * bunkabänd.

Nr 1585 Tolänga, Färs hd
Ellen Jönsson 1938.

köved n.

*köven
adj.

krast och med skänd
luft

der - va - so - köved

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x k_ov_et;

k_ov_ed a.

el. k_ov_ed;

sk_äm_t, unket;

f_yd_ed e k_ov_ed;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hovet;

köuhd n. a. ä².

köuhd y.

unket, skämt;

fläged é köuhd;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x koss

kaws. Len

lenskal

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1958.

kräba

krabba
sb.

ett slags värnadsmönster

N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

^x Prafs, s.

Prafs/ -en; -a, -ana

= raba.

mogbräfs.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräfsa, =

kräfsa

kräfsa - ä kräfsa av

K. J. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kräfsa

kräfsa, =

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

+ kraft

kraft, m., kräfte¹n, utan
pl., förek. mest i best. form.,
sjukdomen kräfte².

han do au kräfte¹n.

der e kräfte¹n i hed.

Fränninge. Es.

N 281.

Färs hd

kraft

kräfter, -orna pl.
(kroppslig hälsa)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kraft

Kraft, Len

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kraftfoder

Kraftför n.

M. j. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kräftig

kräfti neut. kräftit

t. ex. om ö. l.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräfte; - at kraftig
som ger krafter (om föda
och kreatursfoder)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kräfte; n. kräftig
-at

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kraftig

kraftig; n. = ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

II

kraftig

hem - pryla en
stör, krafter kär hon
pryglade en stor kraftig
karl

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

krävad, pl. krävada ^ε + kragst

klädd i krag

de ha gaud @ vad

krävada @ fina

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

krage

kråve, -en

Nr 3401 Långaröd, Färs hd
Martin Simonsson 1938

krage

kråve m.

skjortkrage
sg. krage; pl. -a, -ana

kråve o. forhøy

krage og løst skjort-
bröst

N. S. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

krage

kråve - en - a - ana

Åstaby

Nr 281 b Färs b

Per Larsson 1893.

kräv²e n kräv²a na terage s.

ska du, n²th hä ~
o förhän¹g för di²?

krage

M 289.

FÄRS

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krage

kråve, m., -n, pl. -va, -na,
Krage.
allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krage

kråva n.ä

di hade sieffa me kråva i

Fr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

kräve² n kräva² na krag² s.

krag

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Pofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krage

krägg; pl. -a m.

skjortkrage, Rep. påv. form;
den genuina formen torde vara ⁺kiäve

dr. gne kräga o. s. s.

arm lin m. dén de

gneds kragar och arm-
linningar med den (smit-
stenen). Nr 290. Färs hd

Lövde.

Hugo Areskoug 1958-59,

krage
kräva; pl. -a m.

höja kräva höga kragar

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

krägh. -ku. -a. -ona. krake

(gammal häst, äldre häst)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Köpta från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krake

krä²ge, m., -n., pl. -ga, -na,
krake, dålig häst.

Allm. Fs

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krake

kråge - en - a - ana

vålig häst

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. krake

kräga m.

karstok

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. Krake

kräga; pl. -a m.

hästkrake; ibl. i för-
klenande betydelse

K. f. 72.

Jfr hästkrake

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

²~~k~~²ägè, -n, -a   krake

(häst-)krake

FARS

Nr 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krake

'hästkrake'

Le^x ökkrake

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

krake

kräcke; pl. -a, -ana

håstkrake (snappast för-
klenande)^{m.}

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kralla.

kralla
v.

klia.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

I

Kram
adj.

kräma pl.

trol. 'klibbigt sträva', 'vid-
häftande'

Om en ört, som liksom klib-
bade vid händerna, när man
tog i den (kan ske tjärörten).
det var - liksom - kräma

Tolänge.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

kram
adj.

so dr - fästa va -
fingrana (so' an de saue
sig fast vid fingerna)

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I

kram

kram
adj.

fuktig, så att den lätt
packas (om snö)

(3: den lår tré - se
den låter sig samman -
trampas)

N. f. 72. Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

Ä. 'torr i halsen' kräm
adj.

ja e so kräm i
halsen

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

krama

kr²ama (- ar, - a, - ad, - ad,
- a) tr., krama.

kr²ama' nam inte, för da
bler kan inte gran.

Woujsjö⁷ - Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krama

kräm/a, -ar, -a, -ad

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krama

kràma, =

en - kan krama - hãra

böla man kan krama här -

Ja (snö) bollar.

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

krama

krampa, = , -ad

dr. krama såft om
bären

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kräma sig

kräma, se, =

bli våt, så om den låter
sig kräma till bollar (om
snö)

snölen har kräm^ad,

se snön har "kräm^at

sig". N. f. 72

Solunga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

krompsen

kramp s.

han för so let
kromp.

N 287.

FARS

kramp

Fennius

Köpa från Institutet för språk och folkminnen, Lund 1924.

kramp en

kramp s.

han fe_k ~ o ge_k te
bons.

kramp

N° 289.

FARS

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kramp

kramps s.

kan fejts ~ o fejts te bons

kramp

M 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kramp. -en. kramp. kramp

Vomb

I. Ingers 1930.
№ 1006.

Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krampa

krämpor pl.

beslag, metallförstärkning

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

* krampa

kr²ampa, j., -n. pl.
-por, -na, krampa,
f. ex. om en sprucken
träsko l. annan träsak.
Sum. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

krampa
v.

krä²mpa (-ar, -a, -ad, -ad,
-a) tr., lägga krampa
om.

... O sa k²na di inte krä²m-
pa en sk² ti d²am s²l².
Asum. F.

Färs hd

N° 201. Per Larsson 1898.

krampa;
krömpa, -an s.

-or, -na;

dar se or krömpa
am;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krampa
s.

krampa - an - or - orna.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

* krampknuta
krämpaknuta - an - or - orna.
kramp-knut. knutar av stumpgarn
(husegarn) som slagos över barn som
lets av kramp.

bejnta peränors kone sla
krämpaknutor.

Vomb

I. Ingers 1930.

M 1006.

Fäis

krans en ²a na krans s.

krans

N° 289. **FARS**

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

krangk

krank

krank

N 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krans en 2 a na

krans s.

krans

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krans

krans   -en   -a   -ana

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krans ² lin a na ² krans s.

ska ni nte ha
non krans te
be¹grävningen?

Nr 287.

krans

Frenninge

FARS

Köpta från Institutet för språk och folkminnen, Lund 1924

krans
krans, -en, -a

J. ee. begravningskrans; ev.
krans av skugg

... en -krans ner om
hågan en skuggkrans
ner om haken

K. f. 71

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

krans

krans, -en

kransen ta hisen, fast
inventarium i väderkran.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

keans
s.

keans pl. -a

föst la di en keans po
foxelranas gräv.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

krans

krans, m., kränsen. pl.
kränsa, -na, kranse.

de e en kranse li sätta
pänjerna po. Östraby. Fs

Färs hd

№ 281.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
krans, ten, ²ä krans

krans

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. *Lövestad*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krans, -en, -a Krans

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Krans, -en, -a, -ana
Krans

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

krans
s.

krans, M. -a

Nr 7050 Långaröd, Färs-hd
Ingemar Ingens 1968

* Kranshärad

adj:

Kranshärad

med veck på strumporna

K. y. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

Kranshusad

Kranshusad

K.f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I

*kransig

kransad; pl. - - a adj.

med veck (om strumpor
som inte sitter uppe)

K. f. 72

Jfr *kranshärad

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

*kransig

adj:

kransada obest. pl.

med veck (om strumpor
som inte riktigt sitter
uppe)

håsaorna va - kransa-
da det var veck på
strumporna. N. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

krasa

kr²asa (-ar, -a, -ad) intr.

oh impers., krasa, knastra.

J¹ö¹ren va² br²ö²sen sa ha²en
kr²asa ö²ge ju¹lan.

de kr²asar i t¹än¹ken, sa
h¹art e¹d. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

²~~k~~²äsla si, —, —² ^xärasla d.

harkla sig

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* krästet
a.

krästet

krästig. krän till håkan.

krä ha ja blöjad krästet

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Refl. kräsa, s2, = ^xkrassa
vb.

bli uppmorsig

K. f. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Refl. kräsa, se, = ^xkrassa
vb.

bli uppsosig

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*krasborstig

Krasborste
stolt och förnäm, högferdig,
riktig

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kräsfor; pl. -- a ^xkrässig
adj.
stött, högferdig

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Krasslig

kräslad

som hoster upp slem

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kräslid

krasslig a.

krasslig

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kraslig

kräsled

som har slem i halsen

höstad o. kräsled som
besväras av hosta och har
slem i halsen

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

krassa

krassa, krassa, krassad

kratsa, kratsade, kratsat

kan även betyda riva

de krassa i stryken mä en bysp.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krated

kratt s.

att de möja ²krated
kan du ²bära ²en
2 storsed

pinnar, ris o. d.
till att elda med

² M 287.

Oskarby

FÄRS

krat, krätad

kratt

ris, bristar, grenved

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kratt
s.

kratt. -ed

småskog (= skawkratt)

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

x kratz

krat, Lad

småskog; risig skog; ris.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

f. Ingers 1950.

kratt, n.

kratt
s.

ris.

små trädgrenar

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

křáľá, -i, -o krawla de

krawla, krypa

FÄRS

№ 285.

Lövstad
H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kreatur

kreatur n.; pl. =

nötkreatur

dor. e. so. hälad
(backigt, sluvande), so.
dor kan knäpt kreatur
gå (om en betesmark)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1917. 53

2
kreatur led — en kreatur s.

kreatur

N° 289.

FARS

J. Ålund -

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kreatur

Kreatur n.; pl. =

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

kreatur

kreatur n.; pl. =

nättkreatur

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kreatur

kræatur, n.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

kreatur

kreatur², n., - hed, pl. =,
- en, kreatur.

di ha natur¹ me kreatur².
Vassjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krow¹s, m., krow¹sen,
 1) med pl. = , krow¹sen, kollekt.
 Kräfte: cancer; 2) med pl.
 krow²sa, -na, vid beteckning
 af stycktal af Kräfte.
 ha ska du ha för ett par snesor
 krow²s?
 der, krow²na va min²a stora krow²sa
 iblan¹ di sma.

Jolänge. Fo.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Krebs

krōws, -en, -a, -ana
(eller pl. = sing. kollektivt)

et par snēsor krōws.

Tolinga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

kneta emot v.

knèda emò'd

säga emot (om "motsägelsefull"
person; om person som alltid
vill ha rätt)

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

x kri;

kri, - r, kri^hde,

kri^t v.

kri^ga;

di kriⁱ i udland^e;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krig;

krig, - ed s.

- , - kn ;

krig hadde börjad;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

hru ed

krig b.

han skole² ud e ed

krig

N° 289.

FARS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krig;

krig, - h d s.

de blev val krig;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krig

kri, m., krijan, pl. = , -er,
krig.

di finde val krijan stilad
Solånga. F.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

berg

krig;
kri - ' 20 s.

de har förämnat
mied sin kried;

Tolånga;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kiig

kri, m., krijan, pl. =, -an

di fige val krijan stilad.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

krig
krigad best. sg.
den första krigad det
första kriget (s: världskriget)

K. J. 72. ibe kai i tidigare uppt.
Formen med -g- rep. påv.
1-5.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

krigad best. og.
1. krigad

krig

den första krigad b^ord,
id

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

krig;
kri, - l d s.

har blér val kri;

Röddinge
M 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Löv-stad

krig

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krig

ku n.

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kniga
v.

kn̄i, kn̄ijon pl. kn̄i,

kn̄ida, kn̄it

kniga. föra knig; vara oeniga. kifvas.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kriga;
kri - r, krédh,
krét;

nor di krédh;

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kriga
kri¹ (kri¹jar, pl. kri¹,
kri²de, kri²t, kri², pl. kri²n)
inte¹, kriga, föra krig.
Mår. för vara oeriga, krigas.
di kri²de om plas²ana.
Asum, boujo. Fs.

Färs hd

Nr 281. Per Larsson 1898.

ku, -r, k^uida, k^ut

kriga

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krigsaffär

kris¹afär¹, m., -en, pl. -or,
-na, eg. krigsaffär; krigs-
väsende.

Se ho han avse¹ ifrå¹ kris-
afären. *Vousjö. Fs.*

Färs hd

N 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* krigsallmeja

krisal¹mäja, f. - n, pl.
obrukt., spara af krigsfolk.
da va en hel krisal¹mäja
au st²arffa. Åsum. Fö.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krigsfolk

kr¹isfolk, n., -ed, utan
pl., krigsfolk.

Asum Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krigstid

Krigstiden best. sg.

(tiden under senaste världskriget)

Förmen med -g- är resp. par.
1-5.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Krigstjänst

kristfenst, -an, m.

han va höjt i kristfenstan

äved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

krigstjänst

krispenst, m., - en, utan
pl., krigstjenst.

han va höft i krispensten.
Oued. Is.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

keigsän s.

best.f. pl. i keigsäen

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1765 Exc

Kaikon
s.

ккэдзек, -ек, н.п.

Волыö

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I Ingers

1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krikan

krédzan pl. n.

(en slags små röda plommon)

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

krikan

n. pl. krieges

slags plommon

m. f. 1902

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

²
Kreftglan

Perleau s.

krikon

M 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krikon

kri^{er}jan, -hd. pl. =, -en. krikon

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kikon

n. p. K^ägen, -en

ett slags små plommon.

Nr 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

krikon;
kri^gz^{en} s. koll.

de va g^oa kri^gz^{en};

B. O.

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Krogenaboska

slånbuskar

+ kniken buske

s.

Nr 8656 Västerstad Färs h'd

Gunnar Persson 1965

k. k²edzematræj

kikontiad

kikontiad

Långaröds sn. Färs hd.

N 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

kri²konträd

kri²g¹enträ n.

K. J. 72

ib¹ kri²g¹en

formen med -g- är yngre dial.

l-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kring
—

kring
—
prep.

kring - månen omkring
mannen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug, 1957-58.

kringbyggd

kringbojd¹ l. - or, m. och f.,
n. - bojd⁴, pl. - bojda¹, kring-
byggd, om en 4-kantig gårds-
tomt, som på alla sidor
är omgifven af byggnader.

Ja hade² bojd, så där va
kringbojda¹ går.

N° 281.

Bränstad. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kingbyggd

kingbøyd, kingbyggd.

en kingbøydor går me fire læyor.

Vomb

M 1006. I. Ingers 1930.

Fäs

Kringbyggd

Kringbyggd

om en fylängad gård

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1960.

kringbyggd

kringbyggd

(om kringbyggd gård)

(Räspis-påverkad)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kringböyd; pl. - kringbyggd
- Ia

M. f. 78

kringböyda gåra kringbygg-
da gårdar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kringelikkok

pl. kringelikköga

omvägar, slingrande väg

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

* kringelkrök

pl. kringelkröga

stij eller väg som kröker sig ofta.

Nr 3340 Vanstad, Färs län

Malte Åberg 1938.

*Kringgångsskola

kringgångsskola

ambulerande folkskola
(avser en gångens tidsför-
hållanden)

M. f. 84

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kringla

kringla², f. - n, pl. - lor, - na,
kringla.

kringlan² ¹venor ¹mod ¹våjen ti.
Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kringskodd

kringskōd l. - or, m. och
j. , n. - skōt, pl. - skōda,
kringskodd, som har skor
på alla 4 fjäerna, om hästar.
Ostraly. Fs

Färs hd.

Per Larsson 1898.

Nr 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kringstycken

Kringstyggare, m.

Västervik, Östra

Nr 281 b Färs hd

krångstykare
s.

krångstygare, pl. =

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1847.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kringstrykare

kringstrydzare, m., -n,
pl. = -na, kringstrykare.
Allm. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krigstykare

krigstygare, m. - an. pl. =,
-anna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

kringstrykare
kringstryggare, -an. -arb. -arna,
i yngre mål kringstryggare, kringstrykare,
landstrykare.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kings-vid

kræys v_h ado.

omkring;

han è kræys v_h
øutata₂ øur;

N. A.

Röddinge
M 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krist. himmelfärdsdag

Krist. himmelfärdsdä

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kristna

krisna, -ar, -a, -ad. kristna, böja

ja so va de tilama ja hade
skafad me en arviga, so ja hade
en pag som ja jek krisnad en sönda.
(Per Fy).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
M 1006.

kristna

krist²na (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., kristna, döpa.

kun e krist²nad Inar.

Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kristna
kristna, =, -ad

Pret. part. -ad
döpa

K.f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kristna² ~ ~²d kristna 8.
~²h

han ble kristnad² se
kal

do²pa

N° 290.

Färs hd. H Areskoug 1926,

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kristna
kristna, =, -ad

Prot. part -ad

doga²

K.f. 71

Lörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59

Kristnapp² d

* Kristnadsqille

barnsäl

N 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kistnagille

kistnagille . -ed

bandop .

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

kristnagille

kristnagila n.

dopkalas

K. f. 72. Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kristnagille

kristnagila n.

lopkalas

K. f. 71
Lovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kristusbild

Kristusbild, -en

om ett krusifik i Vstör gamla
kyrka.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

lesad, -' m

*krit

krita

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kait

krid, n., krid¹ed, 1) utan pl.,
kollekt., krita, 2) med pl. =,
krid¹en, kridst¹ykke. Fränninge.
Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kridd

* kait

s-

krita

Nr 8656 Västerstad Färs hd.

Gunnar Persson 1965

krita;
kréd, - ed s.
di skröv me
kréd pu åla
döröna;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kriddstreg

kritstreck

kritstreck

Nr 8656 Västerstad Färs hd.
Gunnar Persson 1965

*kröad

kröad; pl. - -a adj.

med fylld kråva, propp-
mått (om hönsfåglar).

nå e. du so. krödda
me äro de så proppmätta

K. f. 72. Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*kroc
sb.

kräp, -an

kräva² (hos fåglar)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

^z
kräva, -n, -a

* hroce s.

kräva (hos fåglar)

FARS

M 285.

H. Hallqvist 1924.

Vaustad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kröe
st.

kröfe, -en

kräva på fåglar

K. f. 71

kröen på jäsen krävan
på gässen

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

²kräv n - - ^xkräv s.

kräva

№ 289.

FARS

J. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* krol ;

kròðl, - kn s.

- a, - na

kráva ;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräpa, -en

kräva hos fåglar

kröe
sb.

Nr 7503 Hamsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71

+ kroen;

kröön, - ad s.

kräva;

da va et lided

kröön;

M 2892-1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

X
no

* Kroen
adj

kioen

stolt

vara kioen

3340 Tolånga Färs hd
M. Åberg 1938.

krul en - - krog s.

o so kom de huum
frå krúan o va so fulla²
so.

Obs. krúen som här uppfattats som
best. f. sing. är antagl. best. f. neut. pl.

J. Jagers
krog

M 287.

²
Oved

FARS H. Areskoug 1924.

*krog;
kru, - ed s.
- , - na;
krog;
bena st a kru;

Röddinge
M 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

keog

keu, -ed

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

krög
s!

krug. led

y. krog. led

forn da hade di krog va fjönkorna

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krog
s.

knw, n.

Åströby

Nr 281 b Färs ho

Per Larsson 1898.

1944
krog

kr, lad, pl =, len

di sad på krud a sad a
drak bränevin.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

keug

keue. Lad

i dagl. tal ss. beteckning för
gästgivaregården (jägivarergården) i
Sjöbo:

Jä ud änta om di jek po
keued, men di jek nök jävalan.

1954.

S. Åsum, Fårs hst

krog

kru, -'ad

"Finare": krag, -'ad

sida - på - krad

sitta på krogen / gå -

på - krad gå på

krogen.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

+ kru^{krög};
kru₋, - lds.
-, - na;
dar (~~har~~) har vä₋d
kru₋;

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

kr = krog

krog
s.

kr, -hd s.

kr, -na;

Ramsåsa sn, Färs hd,
Malmöh. l.

1582

Nip Bengtson 1935.

²
K~~R~~u, - ad, -

krög s.

krög

FARS

№ 285

H. Hallqvist 1924.

Vaustad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krög

kru, -ed

noelase hade jo kru a selde
branevin; di sad a drak, sa
katad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

x ^{krog}
~~krui~~

krui, -'ed s.

-, -'na,

^{krog}
göbu krui,

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knog

knu. led

han bon täta ve knuad.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krog

kru, n., krued, pl. =,
kruen, krog.

Allmänt. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krud ad

krug s.

krug

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krughäl

kruhul, n., - ed, fl. =, - en,
Kroghäl, föraktfullt epitet
på krog.

han sad i kruhulen o not
o da.

Asem. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Krogman

kro^uman, -en

mannen som håller krog, källarmästare.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd.

Magnus Löfgren 1938.

krö_o

krök

krök

dän hada sin plas i
en krö_o

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

krok

krög, m., krögen, pl.

kröga, -na, 1) krok. här
e krögana, sam flöjed ska
hära jo? ; 2) vria. di hä i
ärniz i äla kröga ; 3) krok=
omväg. did e izen krög för
en pög : gä i et ärtalan, orspr.

Asum (Sandvick) F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krog en ² a na krole s.

har du fat dom ps ~ ?

krok

Nr 289. FARS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krök;
krög, - lru s.
- a, - na;
värret e göud ti
den källe krögen;
Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

1. terok

ter og, -lin

hake, böjt föremål

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. krok

krog, -en

vra, horn; av. avkrok,
avoids belägen plats

da. lå i en krog för
se själ det lag avoids
för sig själv

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

krök;

krög, -'en s.

-a, -na;

de vä i den
möjje krögen;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

1. Krok.

krog, -en, -a

bjät för emål, metall-
krok o. d.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

2. krog

krog, -en

vra, höra (en. om
lokalitet i terrängen)

2. en. krog konstans
i en vra någonstans (ute
på marken)

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsås Ingelstads h

Hugo Areskoug 1960

krog, -en, -a, -ana, krok.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krok

krög

1: knög

s. 95-

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

krök
s.

krög, pl. -a

i åla kröga

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

krok;

krog, - lru s.

- a, - na;

di la kroga am;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
kroq en a na

kerok b.

han s²der darbo²te
2 kroqana o ser
jo alu folk
Östra by

M 287.

Fänninge,

FARS

kerok

Östra by

H. Areskoug 1924.

krök

krög, -en, -a, -ana

der stö' et skab
hene i en krög.

Ö. Känstorp

Vollsjö

Fänninge

Nr 281

Färs hd

Per Larsson 1898.

1. krok

krog, -en, -a, -ana
krokt föremål

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

2. krok

Krog, -'en, -'a, -'ana

vra, horn (t. ex. i eu rum)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kok
s.

keög, -an

kok, vna, kokigt föremål

där va lid stora keög

Nr 7050 Långaröd, Färsöd
Ingemar Ingers 1968

* proket;

krögged a.

- a pl.

prokiq;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* krocket

krögad

krokig

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krögad; = , = krökig
-a

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

krokig arj.

²
kroglid
²
kroglid
²
krogada

¹
kzuplan e kroglid
²

krokig

N 289. FARS

⁶
S. Aarum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krökig

kröged . m. -ada

krögada v_äja

kan j_ek ma sin krögada p_iba i m_önan
a röga a snaka.

1951 4829

Västerstad, Färs h_v

kerokig
krögad; pl. ð - a

krögada egzalytza
kerokiga ekbyälkar

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

krokig

krögad, n. =, pl. -eda

Östaby

Nr 281 b Färs län

Per Larsson 1898.

krögad. skj.. kroskig

kroskig

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Köpta från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krökig
kröged² b. - or, m. och f.,
n. kröged², pl. -geda, komp.
-gedare, -gedast, krökig.
Allm. Fs.

Färs hd

Nr 281. Per Larsson 1898:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krok-käpp
s.

knöggfär, -en

käpp med knycken

]

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

krokryggad

kro¹gryggad l. - or, m. och
f. , n. - g~~g~~ad, pl. - g~~g~~ade,
utan komp. , krokryggig.
Asum. F.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krokryssad
adj.

Krokryssad

Krokryssis

K. J. 72. Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x Krokryssad
adj.

krogriddad

krokryssis

K. f. 71.

Lovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* krokryggad

krogriggad

krokryggis, bård

den krogriggade månen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

krögskäv¹ hd

^xkerolskäps s.

hornskäp²

№ 290.

Lofde²

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krogskäv[!] ed

brokelskåp s.

hornskåp[~]

FARS

№ 289.

Lorde^a

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

Krokstav

krogstav

krokig kapp l. kanske onare
kapp med krobning i ena änd-
den; hört i Talesätt: Komor-
ja. nite om. hälnamuse,
so. Komor. ja. omtyggel-
muse, om. ja. so. ska
Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

krokstar

från på en krogstar

kommer jag inte om helgonmässan
(allhelgonadagen), som kommer jag
om kyrndelsmässotiden, om jag så
skall (ta mig) från på en
krokstar (gäller trol. vin-
tern)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Aresk. 12

²krig²na n. or na serona s.

M 289. FARS *serona*

Lovde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. krona

króna; pl. -or

mynt, myntvärde

tré krónor

én króna fjólfald en krona
kilot

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

krönka; pl. -or 2. krona
sb.

blom- l. trädkrona

so. tordes knivblad u
krönorna så torpade
frühuset i toppen av
linstäckarna

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

krona

krön^u; pl. -'or

mynt(värde)

femtan krönor femton
kronor

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hld

HUGO ARESKOUF 1960

n. f. 71.

krön^upa; pl. -or

krona

(mynt, myntvärde)

ja. mōte, ju. fēntan
krönor imēlom (vid ett
klockbyte)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

kröna, - n

kröna

sänggard (mot väggen)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krona;

kr^una, - an s.

- or, - na;

di hade kr^unor
ou hälm te j^ulana,

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krona

kröna; pl. -or
(myntvärde)

de tog förti krönor
om dän de togo fyrtio
kronor om dagen

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

krona
s.

krona

(mynt)

en krona stekad

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

krondrev

krondrev, -ed

ett ljus i vädern - under
krondrevet.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kronhjul

kronhjul. -ed

stort kugghjul inne i väderqvam
(på samma ställe som vingarna)

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

knöfnafogde boställe

knöfnafogde boställe, -ed

et knöfnafogde boställe i Årasköga.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

kronhemman

Kr²ön^hu^man^k, n. , - d ,
pl. = , - n, Kronhemman,
- domän, staten tillhörig
landegendom. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slæteri¹

kronoskjuts

kronoskjuts. -er

skjuts för kronans räkning.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

krönatorp n.; pl. = krönatorp

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

kronväg

kron²eväg, m., - en, pl. - a,
- na, kronväg. (beteckning
för landsväg) Fränninge. Fs.

Färs hd

N 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kröpp

kröp, m., kräpa¹,
pl. kräpa², -na, kropp
(om människor och djur).

Poussjö, Åsum. F.
Västertad.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krop, -an

kropp

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

krapp

krapp -en -a -ana

Västertor

Nr 281 b Färs l.

Per Larsson 1893.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopp II

de bära nykta i kräpen po
kären.

Västerstad.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

krö¹pen

kröpp

krappen

de va blö²na san g²krö²va
i krö¹pen

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

krop . -'en, -'a, -'ana, kropp

„de som man har fj^{er}ast har
man namet kropen.“

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kropp

krop, -len

... so mied doras
krop fomade

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

krapp

krapp -en -a -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
Köp, 2 en

krapp

gjutgodset som soc-
ken siter i på en
järuplog

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kropp

Krop, -'en

lida i Krópen ledj
i kroppen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

* kroppskat

kräp¹skat, m., -en, pl.
obrukt., eg. kroppskat¹;
personella skat¹en till staten.

for bli²ze de fria for kräp¹
skat¹en, nar de hade fullt
se¹st¹ ar. de va i Askar-
fär²stes tid. Fränninge. Is.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krösa

krösa² (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr.
krösa.

ja krösa² huslödy¹ imälom² två
grästena¹ o bant¹ på kröna¹.
Fränninge.

krösa etc., öved.

Färs hd

M 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krössa;
krössa, -^aor, krö^s,
- krö^st;
ja ska krössa
ed;

Hör;
1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

~~Krossa;~~

~~Krossa;~~

Krossa

krüsa, =

(t. ex. Krossa senaps)

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Krossa

krýsa, =
~

krýsa - senap krossa
senap

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

krösa;
krösa, -ar, -a, -adv.

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

²
krusa

²
~ r

~

²
~ d

² krossa
~~krusa~~ r.

hd ² d sval

N 289.

krossa

FARS

⁰
S. Aron

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krössa;

krössa, -ar, -a, -ad;

han krössa salt;

även krösa etc.

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krösa, v.

krösa, krösade, krösad

krössa, krössade, krössat

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Hälsö~~ hd

Gunnar Persson 1966

Krossare
s.

knösare, pl. =

avn. om linbytare på det första
stadiet

det var en s^amenbydelse till
två knösare

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

* Krosssten

Kr^ussast^un

sb.

rund sten av krossa
senap med.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kröba, -an, krubba
-or

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kröba . -an, -or, -orna, krubba.

nar kröban e tom, bes hästana
(ordsp.) 1928

M 1006.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²kröba n ²kröbor na krubba s.

krubba

N 289.

FARS

0
J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krubba

krö²ba, j. - n, pl. -bar,
-na, krubba.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kruba

Kruba -an -or -orna

Ästraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

kröba² n kröbor² na   krubba s.

krubba

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kröbba, -an, krubba
-or, -orna

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

krubbitare

kröbebidare^{x1} m.; pl. =
häst² som har vranen att
bita i krubban

M. J. 75

x1) Läs: kröbe-

Nr 6755. Tolånga, Färs hd Tolånga.

Hugo Areskoug 1958

Krabbitare

kräbebidare m.; pl. =

häst som har benägenhet att
bita i krubban

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19, 7-58.

Krubbkant

kröba k¹änten best. sg.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

x

krucka

s.

krökka

s. 98

= krucka

N° 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

* kruk

kruk, - lru s.

- or, - na;

kruka;

meltakruk;

N° 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brök en

bruka

bruka

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kriska n. kriskor na   kruska 9.

kriska

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²~~k~~²okä, -n, -~~o~~²

kruka

kruka

№ 285.

FÄRS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krocka

kruka
s.

kruka

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

krylhäräd
~

kullhäräg

kryllhäräg

Nr 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryllhårad

kryllhårig ad:

med krylligt
hår

M 289.

FARS

J. Aram

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[~]
k[~] ~~R~~yl[~]tobak, -en ^{krulltobak}

Tuggtobak

FARS

N° 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krum;

krum, - lru s.

krök;

k^used ledgor i gälwa
kr^um^hn;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kram
adj.

kram

skäsig. vresig. känglig.

Nr 44 b Brandstad, Färs' hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krum

krom, m., krömen,¹
pl. kröna,² -na, krök.

sa brägad i gräven for
nam nejanam krömen.¹

bojalen va for klin i krömen.¹

Asum. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* krum

krom s. krom¹or, m. och
f. n. krom¹t, pl. krom²a
komp. krom²are, krom²ast,
när. för stalt, jöcande,
döjdrager.

han e sa krom¹or sa en lor
kraft snäka li'nam.

№ 281.

Åsum. Fo.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräm

* Kräm a.

högfärdig

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krom

stolt

* krom
adj.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

* krum
adj.

krum

högfärdig

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

krom

*krom
sb.

krökning, krök, sväng
(t. ex. på hästens hals,
på en slädekärm o. s. v.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Krumloss s.

kramba's

- 1) småtralm (ledes under rygstråna vid
tabtäckning)
- 2) småtralm som ej går att samla upp
på en gång

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Skåne
Göran Hallberg 1983

kramelur

pl. kramelilúror, -ona

1943.

1006 Vomb. Fars hd.

kramelun

pl. krameliluror, -orna

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

* krumhet

Kr¹omhed, m., - en, utan
pl., stolt¹het, hög⁴färd,
uppbläst¹het. p¹ou¹jo. F¹s.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kramifis

M. Kramifis, -na
utsirningar, ornament

Nr 1008 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* keumkaka

keumkåga, pl. -or

ett slags finare kakor, bågformigt
böjda

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

* krumm;

krum a.

-a pl.

katig, viktig.

han va su krum

o spind.

M 2013 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krämpisk

Krämpisk

finare snärt (piska)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

krömsmüedad

* Terumsuutad

~ le

v₂ skö₂ va h₂ ~ le som
d₂

ankommen av
starka brycker

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*Kruna
Krunan best. sg. sb.
hjässan, hjässans översta
parti.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kraus n.; pl. = Kraus
sb.

ff. sningen lerkraus

N. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

krus, -ad, =, -en ^{krus} sb.

Jfr flötkrus, mjölkkrus,
drickakrus

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1917-38.

krusa

kr²usa (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
kr., krusa.

"H²a vi nu s²üdd o kr²usad
är h²ela d²an, sa kan ret
ä²ffan h²a'd", sa N¹elsm¹änsen
i sk²ömp²arf. Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kruserlig

krusérli

svärbedd

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

krusta² krus² krus^x krusta^{v.}
krustor

v² krus² alt
votad a dom

pressa

FARS

N° 289.

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

krut;

krud, - hd s.

da t_o é i kr_uded.

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kruid ad

krut s.

kruidad lek vof,
so sköded v²le¹
nta ga a

M 287.

krut

²
Oshoby

FARS
H. Areskoug 1924

krut;
krud, -' ed s.

Näsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krud ed

krut s.

krut

N° 289.

FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

krut

krud, n., kr¹uded, utan
pl., krut.

Ja häde för l¹ided krud
o ledza ¹/_i.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898

kunt

kund. led.

Nr 3338 S. Åsum, Färs bö
Magnus Löfgren 1938.

krut

krud, -ed

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

krut;

krut, - lds.

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ky kyor

ky adj.

de l en hiden² kyor pag

ky

№ 289.

FARS

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krug, -t, -a

krug

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19, 7-58.

krytza, - m

vidlås, vred

krycka s.

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krycka

Kryttsa f.

dörrved av trä

Nr 7503 Remsås Ingalstads hd

Hugo Areskoug 1960

m. f. 71.

krjeka;
krjfta, - an s.
- or, - na;
dar va syan
krjfta pu fjefen;
- Hör.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krigsga f.

Krycka
sb.

dörrred

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

knöfza

Krycka

Krycka

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

krutza n krutzor na krycka s.

krycka

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
Könöskraft

Kryckskraft

liskraft; på en kryckskraft
är det över hand lagt nästan
makt; på en kraggskraft
är både handtagen lika

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

Krydda
kryddor pl. ^{sb.}

N. f. 71.
Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kryda² n krydo²r na . krydda s.

krydda

N 290.

Rödninge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräddpivor

kräddpeppar p.

kräddpeppar

FARS

№ 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kryddpapper

Kryddpapper

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kryddpeppar

Kryddpé_~vor

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

krydd**evor**

kryddpeppar

K. J. 71.

Lovde²

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

Kryddpeppar

Kryddpeppar

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kryddpeppar
kryddpe¹bor l. ~ pe²bor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kryddsi

kryddsi

K. f. 71.

Lords

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kryddväxt

Kryddväxt

K. f. 99

Krydd- p. v. form;
sannolikt krydd-län
upptaget under
denne form.

I-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kröwta

* Kryfta
vb.

gungsa tvän; skrynkla

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* Kryleharad
adj.

Kryleharad

krushäris

N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

krylhårad

*krylhårad
adj.

krushårig, med kruiigt
hår

H. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kryled; =

*krylig
adj.

kru^oshårig, med kru^osigt
hår

H. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* Krylla
v.

Krylla -a -ad

krysa, om här.

de va vänkens böbad elon krylad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1847.

* Krylsprån

krylsprån

broddsprint, hyvelsprån

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958. |

krumpa ih¹ub (krumpor,
pl. krumpa, krumte, krumt,
ih¹ubkrumt, krumf, pl. krum-
pen) t., krympa ihop,
prässa samman.

novana krumtes ih¹ub.
Volljö. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Krymping

Le Kröppling

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²kröveling en   2a na krymppling

krymppling

N° 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Rödbinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Roymping

Je ^xkräppling

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd i

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krämping

kröbley -en -a -ana.

el. kröbley el. kröbley

en liden usmågare, en kröbley

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Se ²* Kräppling

Kräppling

H. J. 71.

Nr 290. Färs hd
hugo Areskoug 1958-59.

Kymping

Kæpbley - en - a - ana

1949

Nr 4802.

Brandstad, F5 hd

* Krämppling

Le Kräppling

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19, 7-58.

kymping

kröbling.

kymping

Nr 8056 Västerstads Förs hd
Gunnar Persson 1965

krympt

krymptor

hopkrympt, böjd (om män-
niskor)

han - e. - lrd - mera
krymptor än - ja han är
lite mera böjd än jag

Nr 6768. M. f. 87. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1958.

Kryp
n.

Kryp n. l. Kra

småkryp

K. f. 72

Jfr småkryp

et. ledad. Kra ett litet
kryp. K. f. 72

Tolunga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

krjva, -'or, krypa;
kröv,
krövd v. el.

kriva, -'or, krev,
krövd ; ent. H. ell. G.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

kyya

kyba . kob . kobed

1.2.51948

Nr 4802

Beandstad. Får 1/2

av Ö. Kärrtorp.

krupa;

krjva, -or, krov,

krövd;

skräl

ugorna

krjvor;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III Inf. är Kryva Kryva
sin far - ni Kryva -
te köps - båga sedan far
ni kryva till köps ni båda.
M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

krypa

Av. kryva ; Av. pret. sg. K^reb
M. f. 78 M. f. 87.

han k^reb n^er i et
j^um^ek^ul han k^rop n^er i et
g^om^st^alle M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Arsloug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryba, krøb, krygbed
krypa

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

II

krypa

der krybor en mark där
kryper en mask

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskog. 1917-58.

Pret.
Krev

Krypa

közen han krev, ig
böen. Hunden han kröp in
i kōjen.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krupa;
kriva, -or, krev,
krivd;
han giff kriva
hjemd;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kriva² { brev² kräv² krypa v.
kriv¹ } kröv² kriv!
kriv¹

han kröv² på a²la fira²

krypa

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kriva   krev

krypa

dr. krev vel gjöran
det krap val i jorden

N. x. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

krypa

de kan krypa på
folk de kunna krypa på
folk (om vissa insekter)

K. f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Lövde

II

krypa

kr^uva h^an krypa bort;

de vⁱla - kr^uva - i -
fölk. De (v: trestjär-
tarna) vⁱlle krypa i fölk.

han - kr^uvor - ihop

K. f. 77. Han kr^urar ihop
godde. sig (om en isel-
k^u).

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia

met. krev

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryva,
k. f. 72

krev,
k. f. 72

krypa
kryvad
k. f. 72

krev
k. f. 72

krev ing krev in k. f. 72 Tolänge

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaypa

†)

kayva, mes. sg. kayvon

M. kayva

de e lēt ad katana kayva ē
pa lāwtad.

†) samt kayba, belagt 1 g.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kaypa

även kaiva

(såsom i Herrestads och Ingelstads hder)

kaiva éy te gälten.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyva. -or. krøv.

kyva.

væjen kyvor i krøgs.

nar han dō kom, so krøv han so
tjæt nōr.

bian krøv dær úd.

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

krypa

kry²pa (kry¹bor, kry¹b, pl.
och konj. kry²be, kry²bed,
kry²ben, kry²b, kry²banes)
intr., krypa.

Wausjö. Fs.

Bredsted.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krypa

kryp

han kryp sy nom

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

kypta

kypta, kept kyptad

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1949.

Kaypa
v.

Inf. kiiva eller kiyva
pres. kiivon et. kiyvon
pret. kreiv et. kröiv et. kröiv

Fr. i bet. "kuympä".

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

²kriva krov krivad ² ~~kriva~~ ^{Krypa}
krivor

högen krov kriv kriv
krivad

FARS

№ 289.

Krypa

⁰
S. Ålund

Hugo Areskoug 1925.

kryva .v. krypa.

krypa
v.

kryva n¹ör, krypa ner.

J. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färis

²
kryva kryv kryv²ed v
kryvor krypa v.

krypa

№ 289.

FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyra
u.

kyra, køb, købed

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

кыра

кыра
↓

Nr 283 // Färs hd
Per Larsson 1898.

krzpa;
krzba, -or, krot,
kröbed v.
han kröt gjor fjered;

M 2878:1 . Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

int.	put.	put. put.
2		krypa
kryva	kryve	— v.
pus.		
kryver		

M 287.

2
Ored

FARS

krypa

H. Areskoug 1024.

kyra, v.

kyra

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Hälsö~~ hd

Gunnar Persson 1966

krypa ihop

krypa ih¹ub (krybor, kr²ob,
pl. och konj. kr²obe, kr²obed
ih¹ubkr²oben, kryle) int.

1) Krypa ihop, 2) krympa ihop.
han e med ih¹ubkr²oben.

Vollsjö. F.

Färs hd

ä. v. krypa ihob

N° 281. Per Larsson 1898.

krypa in

krypa ¹ in (krybor, pl. kryba,
krøb, pl. krøbe, krøbed,
in₂krøben s. krøben ¹ in₁;

kryb, pl. kryben, krybanes)
intr. 1/ krypa in. ² Først
påde en vo han krøb ¹ in₁ i;
2/ krympa om tyg. ² vålmaled
krybor ¹ altid in₁ i ² stæmpningen
Fränningst. F3.

N 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyra ner

kyra ner, krob, krobed

di krob ner a la si

1949

Nr 4802.

Beandstad, Färs hd

kr²we²ful an

kr²we²ful

kr²we²ful

№ 290.

Roddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyssare
s.

kaussåre

en slags fartyg.

(Denne agenttyp tillhör sydvästra Skåne
samt delvis förs. Fösta och Gädd häraden.)

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
krysta
krystor

kröst

—

krysta vč

krama, krycha

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krysta;
krysta, -or, -ta, -tv.
trycka;
o su kryste di
hd;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knysta
v.

knysta

pressa, trycka

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

L. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krysta

Krysta

Av. krama ostmassa vid
gystning.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

krysta, krøst krysta

krama, krycha på nst
mjukt (t. ex. för åu för varet
ut ur en böld) |

... en rikta bülamör, som
de kane. Krysta fram

1) det innersta i en böld

Lövestar

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

krysta

krysta, öst pressa

ostmassa samman vid ost-
tillverkning

Pret. krøst, öst

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958. |

kräen

x kräen
a.

kräsen

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

kråka

kråga, -an, -or,
-orna f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

kråka
s.

kråga, f. -an -or -orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

kräga² n krägor² na kråka b.

kråka

№ 289.

FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²krä₄g₂a n or na krä₂lea s.

kan du n₂ta ta
t₂id din b₂usa o
f₂rida krä₂gorna

№ 287.

FARS

krä₂ha

Lengaröd

H. Areskoug, 1924.

kråka

s.

krånga -an

W 4333 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråka

kråga;

yl. - or

lidz o. såw, den gamla
stud, tr. Krågor o.
röwna dr. drá dr. úd!
Je u. sova.

M. f. 77. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräga, -an, -on kråka
f.

so kom krägan o
lärda av skådan. L^o
kom kråkan och lärde (att
bygga bo) av skåtan.

En talesätt.

N. J. 72. Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kråka

kråga, f. -n, pl. -gor,
-na, Kråka: Corvus cornix.

Allm. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krägga; pl. = or f. kräka

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kranga

krànga

kråka
s.

kråka

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

kräghvå , -ad. pl. =, -an. kräkbo.

Vomb

I. Ingers 1930.

№ 1006.

Fän

kräkede

krä²gerijde, m., -n,
pl. -da, -na, kräkbo.

Åsum, Vouso. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäknede

knägenyde -en -a -ana

P.L. 1898

Vouyö, Fskd

kräkred
krägeräja kräkbo

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

kräktå

krä²gät²ä, s. - n, pl. -tär,
-na, kräktå, benämning
på en illa skriven, otydlig
bokstaf. Förek. var. i pl.

Kan kan ä²nte skr²iva ä²dan
krä²gät²är.

Färs ^{hd}Tränninge. Fs.

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

kräkta

krägatör pl.

kräkföer (om oskon skrift)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kräkunge

krä²göng, m. -n, pl. -na,
-na, kräkunge.

Åsum, Valljö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäkunge

κνᾶγεῶνα -αν -α -αν.

P. L. 1898.

Vollejo, Fars hd

knäkäg

knägeädz -ed, pl. =, -en

P. L. 1898

Vollsjö, Fäss h

Kräkäg

Kräkäg

Nr 7503 Famsås Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

kräkäg

kräkäg², n. ; -äg

pl. = ; -ägen, kräkäg.

Åsum, Vassjö. Fs.

Färs hd

N 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

κνικᾶγγ

κνᾶγγε ᾶγ, κ. μ. =

λμα ετε κνᾶγγε ᾶγ.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

kröma² ~ ~² d (refl.) kräma

kräma^o

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräma

Refl. kräma - si, =

Om hästar; äv. om
människor, som äro hög-
färdiga.

N. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

krängel

krängel, krängled

P. L. 1898

Voussjö, Fars kv

krängel

krängel¹, n., krängel¹,
utan pl., krängel, bråk.
Även föraktligt uttr. för
handel.

Åsum, Bollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

krångla

krångla, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kränglig

krängled s. - or, m. och f.,
n. - led, pl. - leds, kompar.
- ledare, - ledast, kränglig.
did e en räl¹ en sa krängled.
dar e jent o ga, men dar e
lid kräng²led. Fränninge. F.

Färs hd

№ 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kröus en ² a na x kräfs s.

kräfte

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

xkräfs
kröws koll., -en^{sb.}
kräftor
kröwsen é-go dér ogh-
sténana kräftorna áro ju
("dér") under sténana.

N. J. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kröws, -en, -a ^x kräfs
sb.

kräfta, flodkräfta

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

*kräfs
sb.

kröws

kräfte, flodkräfte

Ofta kod. ; - betyd. 'kräftor'

ta- kröws fånga kräfte-
tor

M. J. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

*kräfs;

kräfs, - lru s. koll.

kräftor;

di t₂₀ kräfsen m₂
növana.

- № 2802:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Knöws koll.

* Kräfs
h.

kräftor

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

+ kräfs;

kröws, - en s. koll.

kräftor;

di tu kröws me

fföjs (ett slags kräft-
hög);

2913; Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

* kräfs;

kräws, - en s. koll.

kräftor;

di t₂ö kräws m₂
n₂ovana;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kröus en - -

^x teräps

b.

ja har tad ²mlen ~
z en

kräftor

Nr 289.

FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kröws koll.

^x kräfs
sb.

kräfton

A. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* kräfte;

kräfta, -ar, -a, -ad v.

fånga kräfte;

vi kräfta nör i

åån;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+ kräfsa;

kräfsa, -ar, -a, -ad v.

fänga kräftor;

di e ude o kräfsar;

N° 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krusa² ~ 2^x kräfsa v.
~ d

di ha vad ide² o ~ d²

fänga kräftor

N° 289.

FARS

S. Arund^o

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

kräusa, =

x kräusa
vb.

fänga krafter

N. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* kräfsa;
kräfsa, -ar, -a, -ad v.
fånga kräftor;
di kräfsa nor i ören;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lünd

krösa²
~²
~²h

~ ~²d

* kräfsa² v⁶

fånga² kräfte²r

N° 290.

- Lofde² Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kräfsa
vb.

kröwsa, =

fanga krafter

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

*kräfsa
st.

kröwsa, =

fänga kräftor

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

M. J. 71.

² k² p² o² s² ä, —, — d^x k² r² ä² f² r² a o.

fänga kräftor

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kräftstjur

sb.

kröwsatzjiva pl.

tjurfiskare av kräftor

so. kom där - två -

kröwsatzjiva

Hr *tjurkräftsa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

x kräfte
v.

kräfte
fil trätt

Nr 1585 Tolänga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

kräfte

1 flodkräfte'

Se x kräfte

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

+ kräk;

krög, - hd s.

- , - ln;

fäktatur;

kan va ide o

flyta krög ln;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kräk;

kræg, - l d s.

- , - l n ;

vi här krægghn idh,

Nyare: kæg (M. P.)

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräk

kräfs, -'ed. pl. =, -'en, yngre

krög, etc., kräk, kreatur, samt
djur.

M 1006.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräk

ä. kregz el. kregj. y. kregj.

-ed. pl. =. -en

kræster, tamdjur

Som loppet av några minuter hade
samme person använt alla tre former
M. f. 1887.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951

kräk^v

s.

ob. pl. kræg

s. 92

= kreatur

äv. krädj

j: krægj

"

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

knäk

knägg, -' ad. pl. =, -' en
yngre knäg etc.
kreatur.

1.1-5 1930.

Västertor, Fö kv

kräk

pl. kæg, -en

kræter

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

*
kräk;

krög, -'ed s.

- , -'en i

skatur;

han gör o vägar

krög

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräk;
kredg, - en s.
han har öya kredg
vidare; -

Rödninge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

kräk

kragg 'kreatur'

"iblann bys kragg" --- "

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krāk

kredz ; pl. =

kreatur

han, har, et, p¹ar tré

kredz

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Jfr fäkräk

kräk;

kræg, - l d s.

- , - l n ;

ja four s^äta hⁱna
kræg^{er}an hⁱd ö^{se};

Näsby;
M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

kräk

krēj. -ed. pl. =. -en

krēstun

vūta krējen

Nr 3340 Tolånga, Fårs hd
Malte Åberg 1938.

Kredz n. ; pl. = , ^{kräk}
-en
kreatur, ²not kreatur

N. J. 72

han - skola - v^uta
kr^edzan han skulle
v^uta kreaturen (ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

kräk;

krög, -'ed s.

- , -'en ;

ja ska ut o
flytta krögen ;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

krédz

{ krédzan

kräk

ä.

{ krégan best. pl. y.

nötkreatur

kamsäsa

densäme som vyta färän,

han vyta krégan mä.

Densamme som vaktade färän,

han vaktade kreaturen också!

N. J. 71. / häfor krédz som helst.

Vad för kreatur som helst.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråk[?]

krægz, -'ed, pl. =, -'en

(tamt) djur.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

kräk

kræg; -en best. pl.

M. J. 71

de släppte krägen på
vintoren de släppte ut
kreaturen på vintern (d: för
en tjocka ut någon väsen-
fylld håla)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kr¹
kr¹ig¹en

kräk

kr¹atur¹en

gan id o for ig kr¹igen i m¹nsed.

Långaröds sn. Färs hd.

N° 530.

Nils Nilsson

krög¹ ed krög² en ^{beräk s.}

ha du väna²d

krög¹gen?

ja ved² n²te, har
mö²na krög² du ha

nam: yngre krög, nu (1944)² vanligaste uttal.

M 287.

notkreatur

Trenninge

FARS

kräk

krędy, n., krędyed,
1) utan pl., kracęstint, kräk,
kreatur; 2) med pl. =, - en,
vid betecknande af stycktal
af kreatur. krędyen för svälta.

Färs hd Vassjö. F.

M 281. Per Larsson 1898. krędy även i
Krästämman (1930)

kråk II

di no di valstriff i
staldöronna, for änta dölihed
skole ta på krieggen.

D. N.

N° 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kreg ed ~ en

*seräbe s.

Ådre kreg

skatur

№ 289.

FARS

Lorde² H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråk

krédz ; pl. = , -en

nötkreatur

Äv. kreg

K. f. 71

der e. brý me. o. ha
krédz det är besvär och be-
kymmer med äv ha kreatur.

K. f. 71

Söde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

kräk

krédzen skola - påsas
kreaturen skulle skötas
(ha sin skötsel)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

II

kräk

v. sålda nod. kräg.

v. sålde något (en l. annat)

kreatur.

K. J. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

² K~~R~~edz, ¹ed, — ^x bråk

(Större) husdjur

FARS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

kräk

kræg; n.; pl = ; -en

skatur, nötboskap

Mest. i pl. " Den genuina formen torde vara + kræg. I-S.

han, räba po. ög o. kræg

o. win

Jfr sagor som hund - kat - , bil - ,
prästkräk

1) ronade (under en auktion)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1937-58.

* kräkla

krä²gla (-ar, -a, -ad, -a)
intr., grä³la, illpän⁴as.
östraly⁴, västerstad. Fo.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråla;

kråla, -ar, -a, -ad v.

de krålar på rydgen

på mh;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kräm

kräm, n., kräm¹med,
ntan, kram, kramvaror.

krämströ¹dzarna ha nån
särts kram, di₁ vil²a säl²ja.
Västerstad. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

^xkräma;

kräma, -'ar, -'a, -'ad v.

bedriva handel i liten
skala;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kräma;

kräma, -ar, -a, -ad,

gå omkring med lite

"små-handel";

han gör o krämar;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräma

krä²ma (-ar, -a, -ad, -a)
intr., eg. Kräma; schackra,
företakligt utr. för handla.

han krä²mar me sil redfor¹et.

Waujöö. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

kräma

kräma, -ar, -a, -ad. kräma,

bedriva handel.

so drev di omkring på markador a
byta a kräma a slös; de va
doras liv. (om tattare).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ккәмәс

ккәмәс

handlase, köpman

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krämme

kräm^eare, m., -n, pl. =,
-na, kräm^eare. ofta ut-
tryck för handlande i au-
mänhet.

Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Krämare

krämare m.; pl. =

hästhandlare

Jfr ökrämare

En formen med långt a gemsin !
I alla kända fall kort vok. i Skm. i detta
ord. 1-5.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kränga

kränga, -or, krängda, krängt, kränga,

även = visa sig motsträvig eller ogin.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kränga

kränga

de kränga mād i döm
de proppa mat i sig

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kränga
kränga² (krängor¹, pl. kränga,
krängde², krängt¹, krängd², kräng,
pl. krängena²) 1) tr., vända ut
oh in. k¹na li g¹nen sa
krängas di fo nam, di me;
2) intr., tala i onöskelighet,
fränstötande ton. han b²ära
krängde od me.

N° 281. Färs hd Tränninge: Fe.

Per Larsson 1898.

I

kränga

Ref. kränga, se
gorma, svärka, gala för
full hals

Pres. kränga, se (hört
en gång), han, kränga,
se, väl po, nöd,
K. f. 71 vis han skenker
Söder.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II
väl på något vis (s: han
har väl en låte, han som
andra). Om "hörnuren", dos.
ugglehamnen.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

krängd
krängd eller krängdor, krängd, vrenig,
icke hånötesgjende

man färän, martän öräsän,
va mēra krängdor.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Vomb.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krängd

Kräzdon

resig

en mj¹kat kräzdon m¹an

Repe form. j¹ m¹ied.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

krängdor

Krängd
adj.

oreisig, argvint

en mjuka¹⁾ krängdor man

en mycket oreisig man

M. J. 87

1) Ropers-påverkad form

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958

krängd

krängd l. kräng¹dor, m. och j.
n.-gt. j. kräng²da i rifuon,
pliten. han va sa kräng¹ i
synen. dit ena yzad va rut
o kräng¹ po nom; presig, snäsig.
kafar e du sa kräng¹dor i de.

M 281. Färs hd

Tränninge. Fr.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ krängder

krängder a.

krängda pl.

krängd;

han va färlit krängder.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräsen

kräsen
adj.

Nr 4418 Vanstað, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräsen;

krēs^h a.

krēsna pl.

han e mild krēs^h;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{kräsen}
kräsen, -d, -na

kräsen

grätten

FÄRS

M 285.

H. Hallqvist 1924. *Vaustad*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräsén;

krésén a.

krésna pl.

han é mingán
krésén;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kresen² kresed²
kresna²

kräsen a.

va nte so ~ som kristens kat
nor han ad kralaben

kräsen, grätten

N° 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Käsen

käsen

man e änte käsen i däsa tidor.

1943.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4151 S. Åsum, Fäv. kd.

Kräsen

Kräsen

K. f. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kräsen

kräsen; pl. -na

(gränsen i fråga om mat)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

κᾰῶνα
v.

κᾰῶνα, ᾰῶν, πλ. κᾰῶνα,
κᾰῶνδα, κᾰῶντ, π-π. κᾰῶνδ;
κᾰῶν, πλ. κᾰῶνεν!

κᾰῶνα πᾰῶγα

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräva

kröva² / kröva¹, pl. kröva²
kröude³, krout¹, krood¹, krou¹,
pl. kröven² / kr., kräva.

kröva² päza¹ - kröva² nun for päza¹.
allm. Fs.

Färs hd

N 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*krävs

kr Bws, - lns.

kräftor;
Di e o tar kr Bws;

Stamvok. rätt tecknad ?

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

+ krävs

krävs, - kn s.

- a, - na;

kräfta;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kända

kränsa, -ar, -a, -ad,
fånga kräftor,
di e ude o kränsar,

Stamvok. rätt återgiven ?

V 1585:1 Tolånga, Färs hd 1-s.

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. put. ^{put. put.}
kröusa kröusa kröusad
kröus²ar
kröus²ar

vi ska gå ut o
kröusa i kväl, om
de hler grant var.

№ 287.

FARS

H. Areskoug 1924.

~
Ovöd

+ kröbling;

krjvley, - kn s.

- a, - na;

krjmpling;

ala gamla krjvleya
va mä pu ut färdan;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kröfta
v.

kröfta

skynkla.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

+ k^ofta
v.

k^ofta

gnida, gnugga vid tvätt av bygg.

Mr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

* kröfta;

kröfta, -ar, -a, -ad v.

fila;

vi ska t_oä o kröfta;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ knöfta

kröfta, -ar, -a, -ad,

fila;

di t_oa o kröfta,

kröfta?

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
krö²uta

²
~²h

~ ²d x krö²fta o.

~ klärna

skrynkla

№ 290.

Rödinge

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kröfta

kröfta, -as, -a, -ad;

vi ska t^oä o
fäla;

kröfta;

Hörn;

W 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kröfta
v.

kröwta -a -ad

1. skynkla, grugga; kröwta iköpa
2. tvätta (om tvätt som gruggas ren)

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

krögare

kräv²are, m., -n, pl. =,
-na, krögare.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krögare

krögare -en, pl. =, -arna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krögardötter

krü²wardötter, f., - en,
pl. - döttra, - na, krögare.
dötter. Pausjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krögareson

krög²areson, m., - en,
pl. - or, - na, krögareson.
Bourjö. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krök;

krög, - luv s.

- a, - na;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

krök;

kröd_z, -ln s.

-a, -na;

skämt samt i bet. sup;

di t₂ sina kröd_z;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

kiök

krøds eller krøj. (yngre krøjs). -en.

-a, -ana, kiök.

väjän krjóon i krøds. 1927.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

krök;

krög, - l n s.

- a, - na;

dar e l n krög
pu väj l n;

- Näsby.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

kiök

keög. pl. -a

i bet. sup.

tä' sine kiöga

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

+ köp
s.

kröb. led. kröb. -en, kryp.

Västerstad. K.f.

J. Ingers 1930.

Fars hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kröppling

kröppling m.

Rosjers-gäverkal form.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

* kröppling;

kröppling, - en s.

- a, - na;

kröppling;

han har väd kröppling

läge

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krüblig m.

*kröppling
sb.

l. krävlig m.

kröppling

K. 7. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+
kröppling;

krjvley, - luv s.

-a, - na;

krjmpling;

han har vad krjvley
löya;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ köppling

kräv²ling, m., -en, pl. -a, -na,
krympling.

Åsum (Baleja) Fs.

krö²bling, Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Fer Larsson 1898.

* kröpling

kröblig -an -a -ana.

kröpling

P. L. 1898

Fänninge, Fås hd

Krivlig

Kröppling
sb.

K. f. 71
Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kröppling
sb.

Kröbling m.
M. f. 87

Krympling

kröblig, -an; krövolig
M. f. 78

kröbliggen blö, meljonör. M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

x keösen

keösen, n. pl. =

lingon.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

+krösen

krösen. -ed. krösen. -en.

* kröson, lingson.

i liknagön med krösen

Färs hd. I. Ingers 1930. Vomk.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Krösen
s.

krösen . - ad. p. = . - en
lingen.

Nr 3401 Långaröd, Färs hd ;
Martin Simonsson 1938

* k^ösen

k^äö^äsen, n., pl. =

lingon

N° 51 b Långaryd, Färs hd

O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x krösen

krösen², n. i. - led. pl. =, - en,
lingon, bär af lingonbusken:
Vaccinium vitis idaea.

Asum (Sandbäck) Fs.

krösen etc.

Färninge.

Färs hd.

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
krullan

x Terösen s.

4. de plöka so mun ~
o s₂aldh.

krösen?

lingon

№ 289.

FARS

J. Aron

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ krösen

M. krösen -en

lingen.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

x krösen

krösen -ed, pl. =, -enen

Fränninge, Färs kd

Kröson

Kröson kod.

Lingon

Lingon köptes av handlaren i
byn eller av ambulansande
försäljare från nordligare
trakter.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Ch. f. 77. Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kröson

kräjsan

kod.

lingen

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kröson

Krösen koll. sb.

Lingon

Enl. upps. knappast en-
hemiska i Sövde. Lingon
köptes av försäljare från
nordligare trakter av Skå-

ne
N. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59:

Kräusen koll.

Kräusen
sb.

lingen

(Köptes av lingenförsäljare
från nordligare trakter av
Skåne och från Småland).

K. f. 71.

Lorde^s

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kröson

krösan koll. pl.

lingen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

krösen

krösen

lingon

Nr 8656 Västerstad Färs h'd
Gunnar Persson 1965

krösonsylt
krusanasylt
lingonsylt

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

A. f. 71

* kubbbla
v.

köbla, =

fuska med ngt

Förl. rel. sent från
slangområdet

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

²
K₁ obast₁äde

x Kubbst₁äde

Kubbst₁äde

Långaröds sn. Färs hd.

N° 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kubbsläde

Köbaslä², f.-n. pl.-r.-na,
kubbslä⁴, en släde hvars
medar bestå af två långa
kubbar. Vauvjo⁴. Fs.

Färs hd

M 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käbaslä', pt. - r

x kubbsläde

grov arbetsläde

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kubikträt (4)

¹kobiträ, f. - n. utan pl.
konst. stubinträd.

¹kobiträn ¹Tollsjö. F.
flö ¹af ¹jo ¹taged.

Färs hd

Nr 281.

Per Larsson 1898.

kugg

kagg, m., kaggan, pl. kagg²,
-na, kugg.

.. en kvarn med kagg² ti
måla² pant¹blorna. ps.
Årum. Fs.

Färs hd.

N° 281.

Per Larsson 1898.

Rugghjöl

kögajöl; pl. = n.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kögajul n.; Kuggjul pl. =

K. f. 71

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

+ kuk;

kuk, -hn s.

-a, -na;

penis;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× kuk

Kuk, m., k¹uken, pl. K²uka,
-na, manslem. allur. Fs.

Färs hd.

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kula

ku^la - aⁿ - oⁿ - oⁿna
uttr. för häst-

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

k^ulpa, -an, -or kula
(klotrunt föremål)

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

2. Kula
sb.

Kula; pl. -or f.

liten (dålig) koja

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1. kula

k_ulla, -an, -or f.

gunt föremål

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. kula
Kulfa; pl. -or

liten stäck av uppryddt lin
so, r^usta, v^urd o
sata d^u r^u Kulor sa^urygk-
te v^uryg det (linet) och
sane det i stackar.

N. f. 71

Sönda.

kula

k²ula, j. - n. pl. -lor, -na,
kula.

k²ulan möte las ¹med aw
mäven. Östraby. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

kula

kula f.

(runt föremål)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

2. kula
sb.

k^ulfa, -an, -or
ge²värskula

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

3. kula
sb.

'häst', 'hästkrake'

Se ökula

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

4. kula
sb.

'litet töftigt hus'

Se huskula

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

köl; pl. -a kull

kull ar ungar l. barn

en köl grisa en kull
grisar (en köl grisa)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kull, ¹ lull, ² lulla

kull

kull

den s o h n h a d a f a r e¹
k u l l a p a t v a r a n n¹

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kull
sb.

Kull

kull är barn eller ungar

en Kull - grisa en

kull grisar

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kull

kul¹, m., kül¹en, pl. küla²,
-na, kull.

La küla² gluta². Fränninge. F.
har många grisa² e de i kül¹en²?

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kull

köl, -en, -a
kull ar ungar

en hél köl gri^ua

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd.
H. Areskoug. 1957-58,

x kulla;

kula, -'ar, -'a, -'ad v.

i föt. kula tor;

lägga torv i högar;

di kula tor;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bullar, v.

bullar, -ar; -a, -ad

= lägga i bullar.

bullar sör = samla grästöror
i bullar.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Fks

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kulla om

Kulla om

gifta om sig

M. f. 28

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kulle;

k^ull^e, - l^us.

- a, - na;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulle

külle - en - a - ana

Östra by, Färs kd

N. N. 1924

kulle

k^ole -an -a -ana

спел. = gravkulle

1957.

Vomb. Fävs hd

kulle

k^ull^e - an - a - ana

N° 4333 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kūla² n kūla² na kulle s.

kulle

N 289.

FARS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

köla m.

kulle

da, ligon opa, po
en, köla det ligger uppe
på en kulle

n. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kulle

kulle, m.-n, pl. kulla, -na,
Kulle. Färninge, Vollsjo, Känstorp
dar e mijad boft po Kullen.
Vollsjo. F.

Färs hd

N 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²kōla n ²kōla na

kulle s.

kulle

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulle
s.

kulle, -en, -a, -ana

Ö. Kärrestorp

Nr 5214 Ö. Kärrestorp Färs hd

I. Ingers 1975-79

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

k^ult^e. -en, k^ult^a, -ana, kulle.

Vomb.

N 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kullersten

Kolorsten (koll.)

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kullersten

kullersten - 2K

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kullersten

kullersten - en

1947 Nr 4802. Brandstäv. Färs kv

kullersten

k^ull^ost^en - en

N° 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kulle ryggsad
ag.

küllariggsad

med b^ojt övre ryggsparti,

skulryggis.

(Om onännskor).

K. y. 72

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*Kulle vippa
vb.

Pres. sg. Kulle vippar

Ör, utiden, "trillar av
jinnen" (skämt)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

kullig
roj.

kuled
kullig
lide gröne kuled

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

*kullig

Kuilada best. fem. adj.
(sic!); kuilada best. pl.
honnlös (om nätbostap).

den kuilada kulen den
hade - ja - härn den
"kulliga" kon, hon hade
inga horn. / de va kuilada
N. f. 72. på pären

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kölp

*kölp
sb.

en kölp

klunk till maten

en må²gf²ül o en brä²

kölp de² va² desä²ma som
en s²üp en munfull och en
bra klunk (brännvin) till, det var
detsamma som ex²up (d. ur flaskan)

Lövestad.

^x Kulpa
vb.

kölpa, =

K. f. 82

dricka blunkvis till maten

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

* kulpa
v.

kölpa

duika klunkvis

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

²kölpa ~ ²d ^x kulya v.
~ n

her fa ne o ~

dricka (ofta i stora
klunker)

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

kulpa
v.

kälpa

dicke klunkvis hie mat.

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
l. Ingers 1957.

kölpa, -, -d

^x kulyra v.

dricka klunkvis

FÄRS

Nr 285.

H. Hallqvist 1924.

Faustad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulpa
v.

kälpa -a-ad
dricka (klunkis)

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anten Johansson 1938

* kulpa

inf. kälpa

nicka klunkois

kälpa m'ltfj

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

*kulpa
vb.

kölpa, =

dricka klunkvis till maten

kölpa sw. köp dricka ut
en kopp

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. A. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Källpa

x kulpa. v.

dricka i klunkar

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höke~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulön
s.

kolón μ.-ον

μω flēn kolónon = av
flēn sōtēn

di hade káke lōna μω flēn
kolónon.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rummin

könjan

könjan

M. f. 71

**Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.**

kummin

komjan

Vanstad, Fars h²
Ragnar Persson.

²
komyon

kummin s.

~ la di r bröd

kummin

v 289. **FARS**

^o
J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kummin
s.

känjan

Nr 1008 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1051

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kummin

Kämjan, m., -ka, utan
pl., kummin).

Di ha järna Kämjan jo bränd-
vinid, nor di brände salk.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

könjån, -en

kummin

kummin

N 285.

FÄRS

H. Hallqvist 1924 Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
komjan

Kummin 5.

Kummin

№ 290.

Lofde

Fårs hd. H Areskoug 1026.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kummin

Kömyan

y. komin

Användes som krydda i bröd

K. f. 99

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kummin

komjan

kummin

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

kung

kog, -en el. koog, -en

sa säd han ja öpte koogen

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

koz, lan, la kung
m.

Äv. kung i kort lek

spår - koz späder kung.

K. J. 72. Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kon en

kung s.

kung

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I
koz, 'an m., kung
la

Ar. om spelkort: dä

hade - ja - läst den -

änrh lila - Közen I se

fall hade jag läst den
andre till kungen.

Lörde . N. J. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

kung

gärtor - kóng hjärter

kung / spär - kóng späder

kung / rædor - kóng guter

kung / klævor - kóng klö-

ver kung.

K. f. 71

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kung;
kny, -'en s.
-a, -na;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kung, -'m,

kung

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kog, ¹en, ²à

kung

kung

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kung

Känngen

'Kungen'

"var känngen hövde di..."

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hä

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koy. 'ku.

kung.

1. ga ta k^oys , gi hi k^ungs:

a pa den tiden , se for a bages^oa
salspⁱl^uya skole di ga ta k^oys .

2. haⁿ sa^d na^met k^oyen .

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kung

Kon, len

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

här gå - konen o. kongan
frit här de vil här
(i Sverige) gå kongen och hans
drottning obehindrat (s: utan
livvakt) var de vilja Vomb.

Kungadötter

Rångadötter

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Köza familjen

Kunga familj
(best. sg.)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kungahus

Köyahüsed (best. sg.)

so. fyra de - ja - va -
släkt te - Köyahüsed
så måste de ju vara släkt
till Kungahuset

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kungapipa

kön¹ap¹iv¹a

tobakspipa med konungens bild (?)

en kön¹ap¹iv¹a me st¹ort h¹ö'.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kunglig

dr. Közla

kungahusets medlemmar

én a. dr. Közla

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kunglig

kän²ali l. -lijor, m. och f.
n. -lit, pl. -lija, kunglig.

Nar di k²en²alijs va ve
kristine¹h¹av, sa d²ansa
perm¹ansen me dr²ätningem.

Färs hd

Östraby. Fs

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

közeli.

kunglig

han va közeli höömosikor.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kungprins

kopprens, -en

folketym. för kronprins

1: prins som en gång skall bli kung

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1955,

Kungsgård

Köysgår m.

Lövsta Köysgår Löve-
stads Kungsgård

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kungskrona

Könskrönor pl.

brändgula liljan

K. f. 72.

Jfr Kejsarkrona

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* kungsora

K¹ungsora, f. - n, pl. - ra,
- na, eg. kungsora; Kronoskog.

Kärrstorp. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunna

met. k^one

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Lda. Fehjörnasor 1630
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunna
v.

k^una , mes-kaⁿ
met. k^una

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
l. Ingers 1957.

I

Rinna

Pret.

Kona

M. j. 75

Pres kan

ja kan. lid me. bidze
delor jag är lite hemmastadd i
bada sysslorna. N. j. 82 Tolinga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kunna

v.

köna, kan

köna

ja kan ed udanti

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1847.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

kunna

pret.
kūne, kūne (tryckst.)

Pres. kon
(tryckst.)   kona (tryckst.)

du, va, òte k^um, som,
h^ulst, som, k^ona, jⁱla,
d^om. Det var inte vem
som helst, som kunde
n. f. 77 / snöpa dem (s: grisar
med pungbräck)

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Renna

ja kan ñta vèdad. Jag
kan inte vet det (: jag
vet det inte). Även: ja
kan ñta vèda. / di kunn
di ja ñta. Det Kunde
en. f. 71. / de ju inte.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Huru Areskov 1960

kuna
v.

kòna, kan pl. kòna,
kòne, kònad

3 pl. di kòna

eller: kùna put. kùna

1949.

Nr 4802.

Brandsted, Fais hd

Kunna v.

Konne (post.)

'Kunde'

"dä Konne kann se . . ."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunna II

v.

di sòlde so mét di kòna
dye véjen

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

konna
v.

sq. pres. kan	s. 89
" pret. konne	90
inf. konna	92
2 pl. pres. konna	95
3 " " "	98

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L. P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunna
v.

käna, pres. kan, pl. =
put. käne

kan käne ba udanöd a iganöd
saml. Katchesen.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kunna II

vi kan änta själ stala om
nod sejn.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingörs 1957.

II

Pres.

kunna

Pres.

k_una

kan

(markit betom.)

N. f. 72

M. f. 75

du k_una ja ga der
som inte va ba_{ka}
det kunde ju låta sig göras
på platser, där det inte fanns
bakar

M. f. 75

Tolänge.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

Kunna

der. kän köna, nod,
or Det kan undslippa
en något ord. N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²kona   ²kona   ²könad   kunna   &c
kan

kunna

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunna

köna eller k^una, kaⁿ, köne
eller k^une, könad eller k^unad,
kanna.

na^d lida^d köne han.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ranna v.

Rann (pres.)
'Ran'

"där Rann du ta'd av de..."

S. 304

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

kunna

v.

kuna, kan, kune, kunad.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

² kōna   ² kōnli   ² kōnad   kōnna^{r.}

kan₋₂

(2 pl. kōnli₋₂)

de ² kōnli₋₂ = jō₋₂

N° 289.

kōnna

FARS

J. Aram

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² kona ² kōnā ² kōnad konna v.
kan

kan ha ² nte kōnad
sad hā

№ 289. FARS

Lövde

H. Areskoug 1925.

konna

Kunna

Pres.
kan

Pres.
kan

der - e - igen an
kan - läs^a det finns ingen
annan, som kan läsa det.

K. J. 71

Sörde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

Rinna

du kan ja so dölät
me det är jag så föga
skickad i, det har jag inte
fallenhet för

R. j. 71

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Lorde

II

Kunna

Preb. av.
Kuna

... om de Kuna om de
Kunde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 77

II

Kunna

Inf.
kuna

Pres. ibl. kan

ja kan inte jag kan

H. f. 71   inte

Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ja. kan. òta vèdad. Jag
kan inte veta det, do. Jag
vet det inte. / ja. hár
kúna. hon? Ja hur
kunde hon?

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

kunna
k²önä; k²an, k²önä, ²ēn;
k²önē, —, ²ēn;
k²önäd;

kunna

№ 285.

FARS

H. Hallqvist 1924. *Növestad*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Kunna

Prent. av.
Kunna

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Runna

Pre. 11
Runna

1) Blån trycksättet
Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Kunna

Pres. pl. kōna
de kōna tãgas de
Kunna brottas

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kunnig

kòni

han va sader en kòni man
men en klàbare ta a skiva

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

kunskap

konskåb

konskåb e nytit

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

f. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Runta
sb.

Runta f.

currus

"Runta outa" (se pistols
en kvinna ha svarat, de hon
tillfrågades om vad som fanns
under kjolen)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

kupa

s.

fjyva - an - or - orna

ifr bikupa.

1947

1006.

Vomb. Färs kd

kupa
s.

fjyva. du
-
(bikupa etc.)

Nr 3338 S. Åsum, Färs bö

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Leypa ob

i förb. 'Leypa potatis'
Se ^x Leypa ob.

~~Wälkbacke~~

~~se omsett~~

kupa

kyva², j. - n, pl. - vor,
- na, kupa, bikupa.

Ja slä²ta kyvan i sä²mars.

Asum. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyäpad, -a

x kypet

kypig

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kurlig
a.

kurlig.

frisk och pigg.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

+ kune

v.

Kona

sladdvätte (om liten vätte)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

ⁿ köpa, -n, -ox ⁿ leura s.

~~avträdesplats~~, vatten-
pöl, isynnerhet bring en gödselhog.

ⁿ midrya-köpa
ⁿ prise - -"

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² köpa (g²apn), —, —^d ^x hurra de

koka (garu)

№ 285.

FARS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kuresand

kämesånn

sand från Kuremölla i Rödvinge sn;
ett slags vitt sand, som användes till sandning
av golv.

Vaxstad, Färs län
Ragner Persson.

+ kusa;

kusa, - an s.

- or, - na;

vulva;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusin

kusin

min kusin, sa kalad

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

kusin

kus¹in, m., -en, pl. -or, -na,
kusin).

Ja ha¹ren kus¹in i lo¹g.

Pärstorp. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusin

kosin; pl. - - or

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kusin

kusin

i hägsad hade ja en kusin

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kusin
Kusin; pl. - 'or

M. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kosin en Lorna kusin^{s.}

kusin

N 289. FARS.

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusk

kusk, m. -en. -a, -ana

P. L. 1898.

Brandstet, F. W.

kusk
s.

kusk. tan

sin blek de bea me kusk^{an}
a hine

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

kusk

kusk, m.

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rusk

Kåskan(!) best. m. eg.

Genniat? (varför icke?)

m. g. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusk. -en. -a. -ana. kusk.

I. Ingers 1930.
№ 1006.

Vomb

Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusk

kusk, kusk.

eller kusk

S. Årum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fors

kusk en ^ena na kusk s.

kusk

.N° 289.

FARS

S. Aum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

kusk

kusk, m., k¹uska.

pl. k²uska, -na, kusk.

di sk²ude fast pa k¹uska,
o nan st²yrt j²enast o d².

Rävstorp. F.

kusk, Branstad.

M 281.

Färs hd

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kusk, s.

Kusk / -en ; -a , -ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusk en ²a na

kusk s.

kusk

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusk

kusk, -en m.

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kuskplata

K²uskapläs, m., -sen,
pl. -sa, -na, kuskplata.

Sin fiff ja k²uskapläsen
se påsegarren. Vallsjö. F. S.

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kustinera

kust¹ten¹era (- ar, - a, - ad, - ad,
- a) tr., kuscha, tukta,
bringa tii lydnad, underdäsij-
pet.

gl²it²ana blö döl²it kust¹ten¹erada
h²u²ma, sa ly di l²nte i sk²olan
ih¹äl¹or. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

klal

† kust¹nerning

kust¹nerning, m., -nen, utan pl;
kuschande, tuktan, bringande
sin lydnad och underdånighet.

gl²ut²ana²fa in²en kust¹nerning
da hä²ma. Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281. Fer Larsson 1898.

Putting

kötzig, -en, -a

(mindre tunn)

Ar. för brännvin

K. f. 72

... en kötzig de hemta
brännvin på K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug, 1958-59.

²
kua

kua

kua

kan ula kua nom²
te o höder

Långaröds sn. Färs hd.

N 530.

Nils Nilsson

kuva

Ku²wa (- ar, - a, - ad, - ad,
- a / tr., eg. ku²wa;
betvinga, med pock iwinga.
kan ku²wa ku²wan ti tija.
ku²wen hö²wana, po²ga!
Sum. F.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

kuva

kua -a-a-a-d

kuva. bekräva. underteckna.

Nr 3338 S. Åsum, Färs b

Magnus Löfgren 1938.

kuva
v.

kua -a -a -ad

förttycka, underttycka

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

1 kvark

kv^uar^f, m., kv^uar^fen, utan fj.
kvarka, en hästsjukdom.

Nu ha kv^uar^fen lⁱnad.

Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

kvartz lin

kvartz(a) s.

kvark

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kusk
kusk, -len, -a m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

krusköck

krusköken

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kustväg

Kustvägen (best. sg.)

Kepu-län . 1-5.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

x kätte
s.

kätte, beteckning för person el.
varse.

vi hade änte sät en kätte

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kutting

kötzig; pl. -a
mindre tunna (t. ex. sill-
fjarding)

K. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kura

kura

kur^uaria

Nr 3340 Lövestad, Färs ho
Malte Aberg 1938.

Kuva

kuva, =

Nr. hålla styr på en hund e. d.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

²
kri²as

kuvas v.

han sköla² ~ te o ha
na

kuvas, tvingas

N° 289.

FARS

^o
I. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kuve

Ku²we, m., oböjl., tuket.
han hade ku²we ~~pa~~ ^ozara.
Västerstad. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvaksalvare

kvaksálvare, pl. =

di lé' änte kvaksálvare.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingens 1947.

Kvaksälva

Kvaksälva

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvalster

¹
kvalster, n., -ed, pl. =,
-en, kvalster: acarus.

ro som ed kvalster
Asum. F.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kvalster

kvalstor

ent. uppg. en slags öhyra på
kreatur

der - va - kvalstor på -
krégen K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kvarka

kværk

håstjukdom

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kvartz an

kvart(a) s.

kvark

M 289. FARS

S. Asund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvarka

Le ^x kvärk

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kvarn

kvarn, -en

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

kvann;
kvann, -'en s.

-or, -na;

di hade söl

kvannor o möl

pu;

Hör;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvavn

Kvavn

Åstraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

kvavn

kvavn, -en, fem.

husbehovskvavn, handkvavn; ett par
kvavnstenar med tillbehör.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kv¹arn

kv¹arn, f., kv¹ärnen,
pl. kv²ärnor, -na, kv¹arn,
kv¹arstenspar med kring.
byggnad. En kv¹arn, väder-
1. väderkv¹arn, heter m²öla.

Branstad. Fs.
där e try kv²ärnor p^o m²ölan.
№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvann
s.

kvann, pl. -or

ett par kvannstener med tillbehör; även
en handkvann, ss. maltkvann.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

kvorn

kvorn

Bl. a. om väntkvorn

genant i denna bet. ?

Arnas = handkvorn,
malkvorn o. v.

1-s.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kvannhaka

kvannhaka - a

haka vämet kvantener hakes om

de e en spís av en kvannhaka.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

kvansten

ä. kvanst¹ain -en -a -ana
y. kvanst¹én etc.

kvanst¹énana di skole h¹akas, so
di ble skäpa.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kvarsten II

di hante opa ve hør; der
hante di kvarstena.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

kvarsten

kvarstén μ. -a.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvarnsten
kvarnsten', -en, -a, -na,
kvarnsten.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Vomb.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvarsten

kvarsten¹, m., - en, pl. - a,
- na, kvarsten.

Fränninge. F.

Färs hd

M 281.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvart

kvart, n., kvart¹ed,
pl. = , kvart¹ten, kvart, fjärde-
delstimme.

ja va inte² ja märkads-
pläsen i ed kvart², ingen
ja hade² satt.

№ 281.

Fouijö. Fs.

Färs hd

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvart

kvart^a n.

en kvarts timme

at kvart på sek.

en kvart över fem.

K.f. 71

Lörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

2. Kvarter

Kvarter n.; pl. =

$\frac{1}{3}$ liter (mån för våta varor)

h. $\frac{1}{4}$ stop

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kvanten

kvänton

glt symdmätt

ålonm¹yst et h¹ält kvänton

könjak

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kväter

kvarter

kvarter

de hade järnrygga som
var det kväter - bräda.

man åkade brännvinspannarna
med järnringar i över Kvern Tun
för att få större rymd att man
bitatte skär för. Drygga bitar
vid uppsticket. Langaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

kvartēra n

kvarter s.

kvartersflecka

.N° 289.

FARS

J. Asund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. Kvarter

kvart^{er} n.; pl. =

långmät = $\frac{1}{4}$ aln

seks. kvart^{er}

n. f. 77

der. skole. fira kvart^{er}
ti. en. aln

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Arskog, 1958-59.

kvarter

kvater¹, n., -ed, pl. =, -en,
kvarter, gammalt rymd-
längdmått.

sin skåfa ja en marna,
sam va et kvater lan, sa
ja kune kliffa'na bra in
i stolpen. Vallsjö. Fs.

N° 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvartē

kvatē¹, n...-hd, pl. =. - ku,
kvater, logis.

har ha kan sit kvatē¹?

Voujo⁴. Fs.

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898

kvarter¹

kvarter s.

den 2 fjortan kvarter¹

N° 287.

H. Areskoug 1924.

Fennings

FARS

kvarter
(längdmätt)

kvarter

kvarter n.

byrådmän för västveror

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kvartér ad

kvarter s.

kvarter (våtvaremått)

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

kvarter

kvarter n.

längd^omät

et kvarter lög

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kvartersflaska

kvartersflaska, f. - n,
fl. - skor, - na, kvartersflaska,
butelj rymmande 1 kvarter.

Åsum. F.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ad

kvast

kvast, -en

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nil son 1938.

kast, -en, -a, kvast
-ana

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

krast;

krust, - lru s.

- a, - na;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvast

k¹ast, m., k¹asten, pl. k²asta,
-na, kvast.

Vossjö. Es.
Hänninge.

även kost etc. Vossjö.

Färs ha

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kast en ² a na

kvast s.

kvast

№ 290.

Lofle

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krast, -en, -a, krast
-ana
m.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

H. f. 71

kvast

kvast   -an   -a, -ana

Nr 4418 Vansted, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krast;

kost, -'en s.

kōsta, -na;

tå kōsten o fjēj
gūled;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krast;

k_oust, -' m s.

- a, - na;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvast

kåst

s. 97

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kosten² a na

kvast s.

ja, vet do n²ta, har
kosten har bled
a.

N° 287.

FARS

H. Areskoug 1024.

²
Astraby

kvast

kvast;

kvast, - en s.

- a, - na;

di, jett o fjede

ow me en kvast;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kast. -'en. -'a. -ana. kvast

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

k_ost, ⁷i_en, ²i_ana   k_ost

k_ost

²dr_og_ana   f_ik_e   j_e⁸_ru

²k_ost_a   om   k_ov_el_ana

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krust

Krust

Krust

Långaröds sn. Färs hd.

.N° 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kast, ¹eu, ²à

kvast

kvast

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvast, -m

kvast

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvast
kast, -en, -a, -ana

hå, vade kàstana kàlas²
vad var det kvastarna kallades?^{x)}

x) Fråga av M. f. 87 till kust-
rup. Han menade benämningen
för 'kvast' längre norrut i Fers.
d. v. s. ordet lime

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kvast

kåst

kvast

Nr 8653 Färs hd Västerstad

Gunnar Fersson 1965

x kvasta

k²ästa (-ar, -a, -ad, -a) intr,

eg. kvasta; svansa.

han löb o k²ästa r¹önlensäm
k¹äsed. Fränninge. Fs.

Färs hd

g 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvartshandlaren

Köstahandlaren, M. =

qvartförsäljare.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

kvastris

kåstaris

s. 97

N° 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvastis

köstaris, -ed

gan id i bönkasköven ete
lid köstaris!

Nr 3401 Långaröd, Färs hd

Martin Simonsson 1938

kvastskäft, s.

kvastskäft // -ad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvastskäft

kastaskäft n.; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

+ kvast stubba

k²ästastöba, j. - n, pl. - bor,
- na, stubbig, uppsliten
riskvast.

ta den k²ästastöban önan.

Vorsjö. Fs.

Färs hd.

M 281. Per Larsson 1898.

x
kveg;

kvedz, -'ed s.

kwick sand;

vi kum nös i

kvedz ed;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

* kveg;

kveg, -' ad s.

kricksand;

vi kum noi i

kréghd;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) kveg n., -led 2) kevek sb.

det mjuka partiet inne i
hästens hov; hästhoos-
kricke; uppsars av; betyda
kricke i kohorn 1)

1) M. J. 75 2) M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x kvek
sb.

kveg, -ad
kricke i hästhor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

kvick;

kviff a.

kviffa pl.

Hörn;

Å 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krick

krik, kriket, -a

vis o. krik l^uthj och krick

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kvick
a.

kvick

kvick e han änte kvick i bœinen

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

krick

krick; pl. -a

de va. kricka te. o.
koma. byan. De voro
kricka t. u. -a. komma
undan. (om kråkor)

n. f. 71. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

kviff¹ l. kviff¹or, m. och f.,
 n. kvick¹, pl. kviff²a, I snabb,
 rask; lösa hen e kviff¹ o d²okti;
 2) intelligent, som har god vä-
 ningsgäva. Komp. kviff²are, kviff²ast.

Vaujo. Fs.

Kvick¹, adv. af föreg.
 Komp. kviff²are, kviff²ast.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krick
kriz; pl. -a

de va. krizsa o.
nte so. gaa. o. tá
de voro kricka och inte so.
läna au laga (om möss).

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kvitz

kvikt

kvizza²

kvide adj:

kvick

M 289.

FARS

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvicka sig

kvätta si

raska sig. skynda sig

3 pl. kvätta dom

di skola kvätta dom a ta aw
onen jfr ugn

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

L. Ingers 1947.

kwickdrag

kvedzdrá¹, n., -d, utan pl.,
kwickdrag, en bröståkomma
hos hästen.

kvedzdrá¹ o flent l mest
desama. Fränninge. Fr.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvickhuwad

kvickhuwad, n., -hd, pl. =,
- en, kvickhuwad.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvēgysān an

kvicksand s.

kvicksand

№ 290.

Loftē

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvickt

kvickt

han har kvickt för
om m^äsa han vill gär-
na le i mjugg.

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kvickt
ad.

komp. kvickare
e di bana febonfria sa legges
de kvickare

~~Lupa~~ Positiv ej belagd; heter troligtvis kvickt
liksom i andra omgivande mål.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

kvickt
avr.

kvekt

de va ösa kvekt svälad

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

kvicktäkt
a.

kvertäkt

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

kvicktänkt

kviffstänkt h. - or, m. oh f.
m. - stänkt, pl. - stänkte
snabbtänkt, som tänker
snabbt.

Wersjö. F

Färs hd

.N° 281.

Fer Larsson 1898.

kv²ia n kv²ior na

kviga s.

kviga

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926,
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvifa, -an, -or f. kviga

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kv²ia n kv²ior na kv²iga s.

du kan g²ot fl²uta
kv²iorna ö¹sh

kv²iga
FARS

№ 289.

S. Arund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kriga;

kr̄ia, - an s.

- or, - na;

han hade en kr̄ia,
som l̄nthe v̄ela tr̄ivs;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kviga;
kv̄ia, - an s.
- or, - na;

Rödninge
M 1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²kviga, ²van, ²anna

kviga

kviga

der e tra¹ kviga²

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

kviga

kvija, f. - n. pl. - jor, - na,
kviga. allm. F.

Färs hd

.M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvija, -an, -or, kvija
-orna f.

l. kvija

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kvä², -n, -or

kviga

kviga

FARS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kviga

kviga, -an, -or f.

l. kviga

flera stora kvior flera
stora kvior. M. f. 78.

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kvakäl

kvigkalv

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kvigkalv

kvija käl -en -a -ana.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvigkalo

kvigkäl, m., -en, pl. -a, -na,
kvigkalf. Allm. Fs.

Färs hd

N° 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvigkalv

kviakal, -en.

Nr 5214 Ö. Kärrestorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

kvigkalv

kvⁱak^al

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kväkäl

kvigkalv

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kvinn

kvinn, -an

Men gemint : kvinn

Fr. 'hustru'

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

här ga - könen o. kvinnen
(o: könen o. kvinnen) frät
här de. vil (se vidare u.
köng).

kvinn

kviga eller kviga, -an. -or. -orna.

kvinn, d. v. s. kustm, husmoder

(i yngre mål kviga såsom i Lydskane
i allmänhet)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvinna

kvēya -an -or -orna
gen. kvēyas
-
kustru, kusmoder

kvēyan hum va hālt
mīn kvēya sedon nū a speyor blān

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvinnor II

min kvienes mästare

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinn
s.

kv̄iga d. kv̄iga, -an d.
-an. kv̄igor, -na
husten. mora

men kv̄iga, va t̄yffor ni p̄o?

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

kvinna;

kvēya, - an s.

- or, - na;

hustru;

min kvēya ē gūg;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinna;

kvèya, - an s.

- or, - na; fru;

min kvèya è d_o;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

kvinnan;
kvinnan, - an
- or, - na;
min kvinnan är dö,

Röddinge
M 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

kvinnu;
kvöya, - an s.
- or, - na;
min kvöya e dō;

Näsby;
@ 1585:1 Tolånga, Färs hd

kvinnor

kvinnor f.

Ä. hustru

kvinnor o. glöta hustru
och barn

Tolänge

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Kvinna

kvinnan, -an J.

Fr. hustru. Men gennist kvinna,
se fäng. blagg.

sin. kvinnan var död,
mota han, sälja di' må
sedan hustrun var död,
måste han sälja det
också M. J. 75

Tolänge.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kvinnu;
kvöya, - an s.
- or, - na;
min kvöya e' d'ó;

M 1587:1 Ramsåsa. Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

kvinn
s.

kvenga

s. 94

= hustru

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kvinna

kvinna pl.-or

husten; gumba

der va kvinna som sad a
solde kagor.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinnor

kvinnor, -ar

kustin. "mora"

de var en gamal kvinnor --- sa
sa han te' na en goss ---

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

kvinnor,

kvinnor, - an s.

- or, - na;

hustru;

min kvinnor é d. d.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

y. ²kvēna n or na

kvinnu s.

ä. ²kvēna n or na

hänses ²kvēna l l.

H. Areskoug 1924.

kvinnu, hustru

Oschelby

FARS. N. 287.

Kvinn

s.

kvya - an - or - orna

kustu

kvyan fa or kyta sa säl

Nr 281 b Färs hc

Västerstar

Per Larsson 1893.

kvinn

kvinn

min kvinn = min hustru

han kom hinn te kvinnan

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

kvinn² n kvinnor² na kvinna s.

min ~ = min hustru

Obs. kvinn är i Sydsåne ett

yngre uttal än kvinn.

kvinn
FARS
N 289.

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kviza, s. = kvinna;

kvinna

(ä. kviza, men denna form är
här yngre.)

J. Asuin

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fär

2 kvinnor 2 kvinnor na

Kvinnor s.

Kvinnor

N 289.

FÄRS

J. Asun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²kvigan, ²kvigan kvinna

hustun

²kvigan skole ²frieda man

⁷manen ²soda

²kvigan va led ^kaldre un ⁷ja

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

²
kv²inga

kv²inna

q²u²inna

en h²ade en o²am²al kv²inga
som t²orde h²ö²ken i h²ä²la
b²y²en

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinn

kvinn -an -or -oror

kvinn, "mora"

min kvinn

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

kv²u n kv²uor na kvinna s.

hos en gamal kv²uor

kvinna ynne form for kvinna

№ 289.

FARS

Lovde

kvinnu

H. Areskoug 1925.

Kvinna

kvîza f.

*)

kvîzor pl.

Ä. 'hustru'

K. f. 71

*) Den genuina formen
torde vara kvîza
(här belagd i pl.). 1-5.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Ä. kvinna

da, va, en, kvinna en,
 ñta konu, va, när det
 var en (elak) kvinna men inte
 kunde vara i närheten av
 H. f. 71 / värken kvinna
 elor, glöta
 Sörde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

Kvinna

varken hustru eller
barn

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K.-j. 71

Kvinnan

kvinnan, -an f.

Ar. 'hustru'

den egna - ma
kvinnan om till prägen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II kvinna
ham - f¹tz en sl^ov
ow - h^ar k^vinga i b^yen
hon fick en sl^ov (gr^odd^e) av
varje bondhustru i byn.
M. 7. 78
Se närmare u. 2 kärna.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kvinn

kvèya -an -on -onna

kvinn; kvestu

den va en kvèya di skole
bó for.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

kvinn
s.

kvya, -an

hustu

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

kvinnas:

kviga = kusten

kvigan sad a spánt, a han
sad a talde tiaska ----

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.

I. Ingers 1959.

kvinn

kvinn², f., -n, pl., -nor, -na,
hustru,

Vallsjö. Fs.

Fänninge. Västerstad.

kvinnan fann hytta se sel.
btd

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Sv. kvinna, -an
 här ga, kögen o. kvinnan
 frät här de vil här
 (i i vårt land) ga kungen
 och hans gemål obehindrat om-
 kring var de vill

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958

III

vi bälä en färle kvinn
hub käfa i oss, kvinnan
o ja vi bälä en förfärlig
massa kaffe i oss, min hustru
och jag.
M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

du ska inte göra narrod,
en gammal kvinna du
skall inte göra narr åt en
gammal Kvinna.

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kvinnor

kvinnor
'hustemi'

"å kvinnor omnes ---"

S. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinnostackare

kvigastäkal, -en

beklagansvärd kvinna.

kvigastäkalan kom änte me täged

v.

N° 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

kvist

kvist, m., kvist¹en, pl. kvist²a,
-na, kvist.

Wessjö. Num. Fs.

Färs hd

N° 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvist

Kvist -an -a -ana.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krst, -en, -a, kvist
-ana

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²kvista ~ ²~d kvista ~.
²~r
de ²kvista dom ²enen

'kvista'
spån

№ 289.

FARS

L. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvista
vb.

kvista - ti
läu tukta, näpsa

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kristtyg

kristatöj, n., -led, utan
pl., kristtyg, kristved,
risbränsl.

Ne blyff har varmt om
kristatöjed. Åsum. Fö.

№ 281

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part
kvita kvita kvitta v.
kvitar
da kan kvita i da kvitar
det gör det samme

H. Areskoug 1924.

kvitta

Ostraby

FALD

№ 287.

Kvitte
v.

pres. de kvitar
= det går mig det samma

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvitta

Pres. sy. kvitar
är legiltigt

dí kvitar, bára de e-
tr. æktenskab lidra
det kvittar, bára de ár tui
æktenskab lediga

Nr 6768. Lövestad, Färs hd M. f. 78

Hugo Areskoug, 1958.

kvittra

kvèdra, =

K. f. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kvälja
kvälja, kvälde, kvält

Pres. -on

Pret. part. kväld

stropa

han - hade - nära - po
blet - kväld han hade
K. f. 72. nästan blivit strypt.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kvēla² kvälde² kvält kvälja v.

kvälja

№ 290.

In
Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvälja

kvälja, kväl^uda, kväl^ut

ströpa

dise yk, in o. kväl^uden.

Dessa (halsbölderna) gick
inåt och ströp honom.

K. J. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kvälja

kvälja

stoypa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kvälja

kvälja (kväljar, kvälde,
kvält, kväld, kvälj) tr.
kvälja.

fugdämnen gör ¹äp o ¹halor
¹rent jo o kvälja me.

Åsum (Barleja) F.
Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

²kvälja   ²kvälde   ^{kvälja}kvält^{v.}
kväljor   kvälj!

²kvälja

N 289.

FARS

P. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

kvälja
kvälja, kvälde, kvält
strypa.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

kväl en ² a na kväll

du va r hun ¹ en

kväll²

№ 290.

Föfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kväll

kvällarna (best. fol.)

kvällarna

" järna bun i Gärtyen sinna
kvällarna ... " s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kväl, 'an, -a kväll

2. kväl 2 kväl
igår kväl igår kväll

N.f. 75 m. fl(t. ex. R.f. 72).
har du skudad -
porten 2. kväl? Har du
skjutit rigeln för porten i
kväl?
Tolänge.

BA 1955

Nr. 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kräll s.

kräll

"kann drö" bärt här kräll."

s. 29.

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kväll

kväl. m., kväl¹en,
pl. kväl²a, -na, kväl³en.

i sin kväl²en, här om
kvällen.

Asum. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kväl en 2a na kväll s.

gö -.

hänemod -.

kväll

N 289.

FARS

S. Aram

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kväll, s.

kväl / -en; -a, -ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminne, Lund

kväl en 2a na kväll s.

da kom¹or han did
man kväl.
₂
₃
₄

№ 289. FÄRS

Lr Torde H. Areskoug 1925. kväll²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kväl, -en, -a, kväll
-ana

2. kväl i kväll;
go i kväl! God kväll!
(hälsning)

de kom om kvälana
o. buda de komma om
K. 7.7 / kvällarna och sade
till om syslor, som skulle
utlösas. löde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kväl

kväl, -en, -a, -ana

go. kväl (hälsning)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

II kväll
kväl, -en, -a, -ana

go. kväl! (hälsning)

2. gar. kväl i gar afton^{x)}

2. maren. kväl i morgon kväl

(kvällen nästföljande dag)

+) kväl ett nyare uttryck för i afton. 1-1.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1947-58.

II

kväll

vi fik melgröd

te. kväl vi fik rågmjöl -
gröt till kvällen (s: som kvälls-
mal)

M. f. 75

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kvällas

kväl²as, =

--- när, da, kväl²as när det
kvällades

M.-j.-78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

kvällning

kväl²ning, m., -zen, utan
pl., kväl⁴ning.

i kväl²ningen. Åsum.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvällsmat

Kvällsmat

aftonvard

N. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kvälsmad, -en

kvälsmat

kvälsmat

№ 290.

Röddinge, Tors lfd, H. Arckang 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvällsmat

Kvällsmå^ld, -'en

eda - kvällsmå^ld äta
kvällsvard

N. F. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvælsma¹den

Kvælsma²t s.

Sprikprov, se under Kök

H. Areskoug 1924. № 287. Kvælsma²t

Fronninge

FARS

kväls¹mad en

kvällsmat

kvällsmat

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde Roddinge

N 290.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvällsmat
kvällsmad, -en

kvällsvard

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvällsmat

kvällsmät, -- en
aftonvard

M. J. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kvällsmjök

Kvällsmiltz

K. f. 82

under kvällsmjölknigen
mjölkad mjök

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kvällstund
kvälstoj, -en, kvällstund.

en kvälstoj.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Nr 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Kvark

Kvark

kvarka hos hästar

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

x kybbese

köbbese, köbbsa

kalv, kalvar

Färs
Nr 8656 Västärstad ~~Höke~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyckling

kyckling, -an, -a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kyckling
tjugglog; pl. - - a m.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

tjuggloga o. sönt kyck-

lingar och dylikt. / skådan
han - to - tjuggloga rblån
Skådan han tog kycklingar
n. f. 71.) ibland.

Hjälty . - en. - a. - and. kyckling.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Köpta från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyckling;
Fyrtio, - en s.
- a, - na;

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

kyckling
fröling², m., - en, pl. - a,
- na, kyckling.

Fränninge. Fs.

Färs hd

N 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kycklinghona
Tjärebyahönan best. fem.
hona med kycklingar

M. f. 77.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kyd,

Fydd, -'ed s.

kött,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hyd;

fyd, - l d s.

kött;

fyded i köurd.

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kyden

fyden, n.

kagtornsbär.

Nr 3321 Fränninge Färs bd
Anten Johansson 1938

* Kydenbuske

ffydensbuske

äld hagtoensbuske : uppkallad efter
frukten, ffyden.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

kyffe
s.

kyffe , -ad. pl. = , -ar.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

þjola, þjölta, þjölt þylda ve
þjölur

du þjölur om ruiddgan.
du þjölta ina mer i
on aran

№ 290.

þylda

Riddinge, Fars lfd, H. Arskanz 1926.

fjöla fjölla fjölt hyla ve
fjölor

de fjölor om rúðylan.
de fjölla lúna mer 2
mavlan

hyla

N 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lafde Rödvinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kylet
a.

hyled . neut. =

hyled i væred

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

Rylva
sb.

Jägga, -an

Träklubba varmed tjuder-
stakar slås ner i jorden

N. J. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ kybra;

fjypla, - an s.

- or, - na;

klubba;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+ kylvä;
fjylla, - an s.
- or, - na;
klubba;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+ kylv

Spjåla, f. - n, pl. - lor, - na,
med långt skaft försedd,
medelmätigt stor träklubba
kvarmed tjuderpälar ned-
och uppslås. En mycket
stor och tung träklubba, som
användes vid redkubbars son-
derkilande, kallas Nudja.
Asum. F.

N° 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kylvra

fjyla, -an

klabba ste ste ner fjorp^elen,
tj^ud^ep^elen med.

Nr 3338 S. Åsum, Färs b

Magnus Löfgren 1938.

fygla² n fygulor na⁺ kybva b.

fygla?

klubba att sli°
ned fygerstakarna
med

№ 289. FARS

J. A. A. A.

Hugo Areskoug 1925.

* kylos

fj²öla, j. - n, pl. - lor. - na,
bräklubba med långt skaft.

Fränninge. Fs.

även fjöla etc.

"

"

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spila² n Spil²or na^x hylva s.

Spiderklubba

N 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Spilde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kylva

tsjälpa, -an, -or sb.

träklubba att slå ner
tjuderstakar med

fr *träköva

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Åreskoug, 19 7-58.

kōla, kōlor
k = tj

* kylvor
s.

klubba av trä med långt skaft.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

fjögla kvörn, - or

x ky^{tt}ve kvörn

skvált kvörn

1/2 a. da. kølle mølle .

1-s.

4244 Lörestad, Färs hd

N. Welanders 1944

Kylvskäft
Tjögelskäft = - - - ad

skäft i Tjunderklubba

R. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kyndelsmässan I

ffylgel(s)müsse

tiden omkring 1 febr.

for vi bære udtordad te

ffylgelmüsse ...

se II

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyndelmässan II

fyndelmässan då far gäsen
sin p^l.

Nr 4413 Vanstad, Färs h^d

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyndelsmäss²
kyndel²mäss²e, m., oboj⁴l.,
kyndelsmessen.

Ja slä²ta 'nam² le kyndel²mäss²e.
Vou²sjo. F²s.

M 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

²
Fjzunge l m a s a

kyndelsmässa

~ knu²da (snöfall och oväder)

kyndelsmässa

M 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syge m²ässa

Kyndel(s)mässa

Kyndelsmässa; 2 febr.

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

I

Kyndelmässa

kyndelmässa l. - 3 -

kyndelmässa - Knūda köld -
knäpp som kom vid kyndels-
messotiden eller ansågs ha be-
räjshet att infalla då

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

II

Kyndelmässa

komor ja nita om
helnämässa, so komor ja
om tsyngelmässa, om ja
so ska fram på en
Krogstav (gammelt tale-
sån; avser trol. vintern).

U brokig kapp

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug 1971

Kyndelmässa

Tsiggelmässa

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kyuddsmässodag
S. P.
2
Kungälmessodan

-a-? -e- l.

Kyuddsmässodagen

N 289. FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Syngemoseknuda ² Kyndelmässknuta

Kyndelmässknuta ¹

Syngemoseknuda ² bokar

vintern ¹ & luda ²

†) Den stängare vinter som gäina
inträffar omkr. den 1 februari.
Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

* Kyndelmässos knuta

kyndelmässos knuta
en köldknapp vid tiden för
kyndelmässan

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* Kyng
s.

ff07, reute.

arbetstapp vid tröskning: så mycket
säd som på en gång framlägges på log-
golvet för tröskning (= lägg i andra
dial.)

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tjäng

x kyng

omkring 1 timmas tid, omgång.

Nr 8656 Västerstad Färs hä

Gunnar Persson 1965

Da man drev tröskverket med
hästvändring sade man: "Nu kör
vi en tjäng igen."

När man ville stanna, ropade
tröskemännen *te* långdraget
a-a-a, och då stannade hästarna.

kyrka
Färs²na, kyrka, j. - n. j. l. - Förs.
- na, kyrka.

Nr 281 Färs hd

Forsjö. F.
m. H.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrka;
fjortya, - an s.
- or, - na;
tolånga fjortya hedor
sante mari(j);

Hörr;
№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

kyska

fjontja. -an

ja fjón ti fjontjan.

Nr 3338 S. Åsum, Färs h

Magnus Löfgren 1938.

Kynka
s.

förka -an

eller, med genuint, förffa

W 4333 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

kyrka

tjårta

kan fram till Vårms
tjårta... " s. 34

Nr 5171 Vomb, Fårs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

första - an - or - onna. kyrka.

ynge förka.

på den toften som di moze gärana
sta, där har stad en förka en
gof (u en sägen om Vombs första kyrka)

Vomb

I. Ingers 1930.

M 1006.

Fän

kyrka
s.

fjönka, -an d. fjönka,
-an

se reneverna di fjönkan

dó va dær ju fólk i en fjönka!
(obest. form i empatisk ställning).

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

kyrka II

fyönkan va smäk fö^l.

ézan mäsan böⁿja.

vi jek båg^vä^jen éz i fyönkan.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

² f²örka n f²örkor na kyrka s.

kan bor teta ve ~ ²n

N° 289. kyrka
FARS

J. Acum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

Kyrka

förkpa, -an, -or, -orna
f.

R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

Kyrka

gå. i. försörka
kyrktagas (om barnsängs-
känna); jfr gå. i.
försörkan gå i kyrkan

St. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrka;
fjortya, - an s.

- or, - na;

ryderna fjortya;

M 1586:1 Rödninge
~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kynka:

Jä skole älti fulja mä färmon
i fjönffan.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1958.

²Frörja m or na

lypka s.

ska ni ²nta g²a ?
Frörjan en son gran
sönda ?

N 287.

FÄRS

kyrka

²
Oved

H. Areskoug 1924

kyrka;

Fjörsta, - an s. ä.

- or, - na;

Fjörka f.

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrka;

fjör-fya, -an s. ä.

-or, -na;

fjör-ka y.

ja möys l^uth dan
gamla fjörkan.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

1. kyrka;
förtja, - an s.
- or, - na;
ramsåsa förtja;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

2.

kyrka

gen. förtjes

gou ti förtjes:

gå till kyrkan;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

I

tzörztza, -an

Kyrka

nels, ölsan han, prätsa
2. tzörztzan. Nils Olsson^{x)}
han predikade i kyrkan. /
de. va. en. grän tzörztza.
det var en vecker kyrka.

x) En präst

M. G. 77.

Kamsäsa, Fais kt

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Kyrka

dr. ringor der i
tsörtsan. Det ringer där
i kyrkan.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

Kyrka

fjörka -an -or -onna

för da hãde di krig va fjörkonna

den gamla fjörkan.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

[Ingers 1951]

kyrka
s.

fjörka, -an. fem.

en präktig fjörkans fjörkan

(om P. Wicelgen).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

kyrka II

J_a, vi ha en fin förka nu i
v_est_erst_a.

de l_au jo i byan ve förkan

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Frörka n Frörkor na kyrka s.

Frörkan e gamal men
hon star hävel

Den mera genuina formen Frörka
iakttagen 1945. s. 1-5.

M 289 FARS

L²
Lorde

H. Areskoug 1925.

Kyrka

Kyrka

kyrka, -an, -or f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

kyrka

fjörffa : -an

kannte riktigare : fjörffa

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Fjortio, - n

kyrka

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjörffya.

kyrka. II.

pron. kum:

kum va fjöl varenda sönda, so
di mote fütas te a sida.

fjörkan eso grän som en konfekt.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrka. II.

gå i fjörfa (ynge: gå i fjörka) =
kyrktages (om barnsängskvinnor)

nu går di ente i fjörka mer, nu
e de idgäd. (And. Bengtsson.)

--- fjör, ivan som fjörfaan hem ble
omändrad --- (Per Fyr.)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrka

fjortja -an -or -orna

altared i vänsta fjortja de
e av den gamla fjortjan.

ga i fjortjan;

ryderna fjortja

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

L. Ingers 1947.

Kyrka II

nå ägor vi i karit te
fjörffan.

ga i fjörffan = kyrktagas.

den som fjelde na i fjörffan
(om kyrkogångskvinnor)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kyrka III

nú sedon den iyani fjörffu

sades om hustrur. innan de efter
barsbönd voro kyrktagna; de har inte
lwañ gå ut innan de voro kyrktagna.

Jfr Åstom. Lega egom fjörka

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

kyrka IV

huru sido egari fjortsa

om lusten. som fått barn men
ännu inte blivit kyrktagen och under
denne tid inte fick gå ut.

Nr 4413. Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947. Exc. gr.

Kyrka

Sockenprästen kommer på besök på en gård, ute på gårdsplanen ligger ägarens son och bygger ett hus av lera. Prästen frågar vad gör du min lille vän?- Ja bygger en kyrka.

Det var ju vackert av dig, men har du nu kyrka så skall du ha präst i kyrkan också?

Pågen svarade: Jo hade ja haft mer skit så va de en bagatell o gjöra en präst osse.

Nr 8656 Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1970

kyrkobok

Hörtebög, -en. Hörteböjor

el. -böjor, -orna, kyrkobok, församlingsbok.

1. de ble skrevad i Hörtebögen.
2. han sad a lita i sin Hörteböj i en hal time.

Färs hd. I. Ingörs 1930. Vomb.
M 1006.

Kyckby

fröntjaby, -en

by där kycka är belägen.

v.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

+ kyrke;

fjörka i föb.

gou i fjörka:

kyrktagas;

hunn skule gou i

fjörka.

M 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

geortsegol² ed

kyrtegola s.

sta p² ed (= undergå konfir-
mationsförhör)

kyrkgolv

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²tzorkagöl ad kyrkogolv s.

sta ps ² ad =
= konfirmeras

kyrkogolv

N° 289.

FARS

J. Asund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkklocka

tzontzaklöka f.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kyrkobok

fjöntfæbög, -en, pl.

fjöntfæbögon, -na

1948

Volljö, Färs kd

kyrkobyggnad
spär²späbyggnad, m., -en,
pl. -or, -na, kyrkobyggnad,
byggandet af en kyrka.

När vi ska ha spär²späbyggnad,
sa ja vi ledza ih¹ub li ha
sam behovs, sa ja.

Fränninge. Fs.

M 281. Färs hd

(på tal om till-
byggnad av Fränninge
kyrka)

Per Larsson 1898.

fjörtsedör, yngre fjörkedör, kyrkodör,
pl. - döror, -orna.

--- do hade di spēlemåna mē se. ~~te~~
di spēla hna öp te fjörkedörorna.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sörka d'äran

Kyrkostön

Kyrkodärren

Långaröds sn. Färs hd.

N 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkoförkläde

färs²förkläde, n. - d,
pl. = - n, kyrkförkläde.
Pausjö. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fröjsegül. -hd. kyrkogolv.

sta på fröjsegüled = konfirmeras
(om själva konfirurationsakten) 1927.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fröj-hagrím, -en. kyrkogrím
(ett väsen som kyrkhalten sig i kyrkan).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkogrim
fär²sp²grim, m., -ka,
fl. -a, -na, kyrkgrim,
ett mystiskt djurväsen,
som anses hålla vaktt
öfver kyrkan.

Wallerjö. Fs.

Färs hd

N° 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjörkegämnene, - ad. kyrkogäende.

de släpas me fjörkegämned; a
härens di opfödra doras fjänare
a ga i fjörkan, a jik di ente, so
fek di skäm.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkogång

fjörffagång - en

gång inuti kyrkan (mellan
två bänkrader).

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd]

I. Ingers 1949-50.

Kyrkogårdare

fjortifadgårdare

kan va trädgen fjortifadgårdare

Nr 4413 Vansted, Färs h^ö

L. Ingers 1947.

fjörkagor¹sfölk. - ed. kyrkogångsfölk.

folk som går i kyrkan

här i d¹ne försä¹mle¹gen här
vad et fär¹let fjörkagor¹sfölk
(näml. folk v¹ro trä¹na att gå i kyrkan)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkogångsgille

fyönffagæysjile, -hd

gille i samband med kyrktågning.

P.H.

Nr 4413. Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947. Exc. gr.

Kyrkogångsgille

kyrkogångsgille n.

kalas i samband med
kvinnas kyrktagning.

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kyrkogångstevinna

tzörtzagozskvinna; pl. --- 1 or

kvinnna som skall

kyrktagas

ja. har. fölt (föjlt)

tvä tzörtzagozskvinor

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kyrkogångskvinna

förbyggarens kvinna - an - or - oss

kusten som kyrktages.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
Förffegar en

²
~ a na kyskogård

kyskogård

N° 290.

Röddinge

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkogård

Hönfjagår - en

gravst¹enen st¹en på Lövesta
Hönfjagår.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkogård s.
Fjörögår en a na

v² skola g²a o r²ävsa
lid v²a gr²ävorna på
Fjörögåraren.

N° 287. kyrkogård
Östraby FARS

kyrkogård;
Fjortjugoår, - år s.
- a, - na;

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² föregår en a ma kyrkogård S.

² ska kronofogden
¹ begravas på Astors
föreligar.²

² Oved

N° 287. kyrkogård
FARS
H. Areskoug 1024.

kyrkogård;
fjörögår, - hr s.
- a, - na;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkogård

fjönkegården, -an el. --går

från han går ope på
fjönkegården, här indan fär.
den nye fjönkegården

1951

Ästraby, Färs kö

Fzorengat² an

kyrkogård p.

hon skola² begravas
på den nya² an

kyrkogård

N 289. FARS

S. Ålund

Hugo Areskoug 1925.

kyskogård;
förtjagöar, - lms.
- a, - na;
ja ska göa pa
förtjagöaren;
Hör;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkogård
tzörögär, ---en
l. tzörkegär
N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kyrkogård
Färregeär, m., - en, pl. - a,
- na, kyrkogård.
Fränninge. Fs.

Färregeären va lä² mer en
häl¹ten sa stör.

Färs hd

Fer Larsson 1898.

M 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkogård

fyönfyg^äer -an

de e änta k^äer en ska r^ödn^a,
sa fy^äergeren när k^uen sad p^o
fyönfyg^äer^an.

1954 Nr. 4439. Vollsjö. Fäns k^ö
J. Ingens

Kyrkogård

fjöntjagår, -en

mår kon e på fjöntjagår_{en}

(s: ora gör i ordning)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1957

Vollsjö, Färs hd.

² Fjörkegar en ² na kyrkogård s.

M 289. FARS kyrkogård

Lövde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkogård

tzöregår, - - - en

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kytkogård

Gärregården

'Kytkogården'

S. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fröregår, - en. kyrkogård.

de e jōda kvēl; vi ska gå a
rōsa på fröregården.

Vomb

I. Ingers 1930.

Fäs

M 1000.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tzörögär

Kyrkogård

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

kyrkogårde
förfäjära eller förkjära, -ad.
= förfämär.

№ 1006. I. Ingers 1930.

Vomb
Fäs

Kyrkoherde

fjörkehärde, -en

vanl. präst, -en, men i tilltal
fjörkehärden och mer belevat
också i 3:e pers.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

Kyrkoherde

fjörkehärde, -en

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

kyrkoherde

fjörkehärda. -en

Jä st i ster gånst hos
fjörkehärda barlin

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

fjörkoherde n

fyrtioherde s.

fyrtioherde

Lofte

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkoherde
Zörkehärje, --- en m.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kyrkherde
fjörkehärde, -en, -a, -ana,
kyrkherde.

har va fullt i fjörkan al tid, ti
har kom en fjörkehärde som
hade ström.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

* kyrkoherde

best.-f. fjönkakäran,
kyrkoherden

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kyrkojord

tzörkejör, --- en
kyrkan tillhörig jord

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kyrkokassa
fär²sp²käsa, f. - n,
fl. -sor, -na, kyrkkassa.

prösten¹ inbila¹ var her
de¹ for stor fär²sp²käsa,
sa kägen kom o fo¹ av¹ na.
Fränninge. Fs.

Färs hd

281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kyrkolede

fjörkelide, -en
kyrkogårdsgrind.

hans gravpläs e präs is nären
k^om^or ig om fjörkelidana.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I Ingers 1043

Kyrkolag

fjörkalag - an

jå, di häda dan.

fjörkalågen

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkolag
s.

fjörkeläg. -en

de va ju fjörkelägen sa d^änt

J: att man skulle hålla husförhör.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

fjörffem^uer, -en. kyrkoma. s. v. s.
kyrkogårdsmur, muren omkring kyrko-
gården.

d^{er} j^{ek} sk^ol^og^ov^ol^on t^ät^ä ig t^e
fjörffem^uren.

I. Ingers 1930.

Vomb
Fås

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkopalats

fjönfjepalats, -ed.

anv. om stort tilltogen, arkitek-
toniskt utmyckat kyrka.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1955.

Kyrkopåls

fjörte påls - aa - a - ana

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

kyakorätta

ffönfferöpta

i uttr.

fäti som en ffönfferöpta.

P. F.

1006 Vomb, Färs hd.

1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrsko

fär²skö, m., -sköwen,
pl. =, -na, kyrsko, sko
som användes, då man går
till kyrkan. Num. Fs.

Ja va sa ny²ord för fär²skö
av kum²adötrana.

Färs hd

Num. Fs.

förkeshrift, kyrkoshrift;

ett skriff som fordom tilldelades för
vissa försämlar.

va de en kvinna som hade förkvard
ett barn i sömn, hunn skole sta
förkeshrift.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kyrkoskrift

tzörkaskröwt

Tutrycket: sta tzörkaskröwt
sta° kyrkoskrift (en förr bruk-
ligt kyrkligt straff)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

kyrkostig

fjönkastie . -an

Stig som är genväg till kyrkan.

där har gad en gamal fjönkastie

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972-75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkostig(e)

ffönkestia, -en
stig som utgör genväg in kyrkan.
här va en ffönkestia, som vi
fyldde --- vi kälä den för
ffönkestia.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

* kyrkostige

fjönffestia -en

stig som utgör genväg till kyrkan

den var en fjönffestia ifrån
bränsta hē a ta bränsta by.

1948

Nr 4802. Brandstad, Fais hē

† kyrkostige
parfastige, m. - n. pl. - ja,
- na, 1 kyrkstig, gånstlig
ledande till kyrkan; 2 stige
tillhörande en kyrka.
åsum. Fs

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkostäte
fär²festredde, n. - d. pl.
= - n, kyrksträte, smal
vä²g ledande till kyrkan.

kan ha sit vä²gestiffe och
fär²festredde. Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kynkotiende, s.

fjönkatiene

N° 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkoteket
Fjörkatöktan (best. 19.)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kyrkstall

fjörkestäl, -en

de va sa kalad fjörkestäl i den
tiden.

i de hused, som ligger båg om, där e
räkti stae fjörkestäl.

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kyrkostöt

Hönkestöd, -en

Kyrkostötmästare

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

kyrksup

Frärfesup, m. - en, pl. - a,
- na. kyrksup.

Fränningt. Fr.

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kynktaga
v.

inf. fjörketa

nú ska ja fjörketa de.

(här utfört på lek)

4829. Västerås, Fäs hd

kyrkotaga

fjörketä

di skole fjörketä femorna
pa dan tiden

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kyrkötäsko

fyönffetäsko, M. =

täskor som användes vid kyrkobesök

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kyrkvägg

förkavägg, -en, -a, -ana.

ynge förkaväg, etc., kyrkvägg.

so hade di den sedan, ad for vort
lij som ble lajt so ble der sat en
lap in på förkavägen; so der sad
so fullt av söna läpa i förkan,
på den nora vägen.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kynkvänd

fönfävänd -en -a -ana

Nr 4802, Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

kyrkvärd

fjörkervär -an -a -ana

Vollsjö

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

kyckvård[?]

fönkevård - en - a - ana

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kyrkvård
Fjörkavär, - - - an m.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kyrkovård,
Fjörtzavär, - ln s.
- a, - na,
ja har vād
Fjörtzavär,
B. C.

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

² Fjörfejværg en ² kyrlevård p.
~ a jna

Mera genuint än fjörkevård.

kyrkovård

N 289. FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

f² f² kyrkvård l² ~ a kyrkvård s.
f² kyrkvård l² ~ a kyrkvård s.

kånse¹ f²ar h²a ö²e v²ad ~

Nyare form; f²e. f²öntf²e v²erj.

kyrkvård

N° 289.

FARS

S. Asuns

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund